

RATGEB

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΡΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΔΙΕΛΝ ·

Dehn

RATGEB

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΡΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ
ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Μετάφραση
Μαρία Ζάκκα

ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τέ διδλό τοῦ RATGEB: «DE LA GREVE SAUVAGE A L' AUTO-GESTION GENERALISEE», - «Από τὴν ξύρια ἀπεργία, στὴ γενικομένη αὐτοδιαθίμυνση», ἐκδόθηκε ἀπό τὴν «Διεθνῆ Βιβλιοθήκη», 'Ακαδημίας 63, δρ. Τος. - γράφ. 10, τηλ. 608.635, τὸν Μάρτιο τοῦ 1976, σὲ ματάφραση Μ αρια Ζ α κ κ α. — 'Ικανθωνας τυπογραφεῖον: Λεωνᾶς Γιοβάννης, Θεριστοκλέους 80 (Ηλετταίκη 'Εξαρχείων), τηλ. 615. 079 - 'Αθήνα.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΗΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΙΖΗΤΗΘΕΙ, ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΘΕΙ,
ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΝΑ ΤΙΝΕΙ ΗΡΑΞΗ ΧΩΡΙΣ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗ

Οι αελίδες που άκολουθησαν, άπευθύνονται στους έπαναστάτες ήργάτες και σε κανέναν άλλον. Στους ήργάτες, γιατί, έκτες ήπιοι τους ήργατές διενεργούν απόσταση στη προτεστάσσα παραγωγής, κανεὶς άλλος δὲν έχει τη δύναμη να δώσει ένα μποφοστιστικό χτύπημα στὸν έμπορευματικὸν λιμενικὸν. Στους έπαναστάτες ήργάτες, γιατί αὐτοί που παραμένουν ένταγμένοι στὰ κόμιματα, τὰ συνδικάτα, τὶς μικροαργανοτικές, δὲν, κάνουν άλλο πάρκ να δουλεύουν, σὲν έλειπον σκληρού, για τὸ δυνάμειρα τῷ κυρίαρχου συστήματος καὶ τῆς μέριας του.

Τὰ δέκα τελευταῖα χρόνια, ἀγριες ἀπεργίες* διλούνται συ-

* Σημ. τοῦ μετ. — 'Ο δρός «ἄγρια ἀπεργία» ἀποτελεῖ κυριολεκτικὴ ἀπόδοση τοῦ γαλλικοῦ δρόου «GREVE SAUVAGE», πὼ μὲ μερικὲς παραλλαγὲς συναντιέται σήμερα στὶς περισσότερες εθνικαὶ τάξεις (στὰ ἄγγλικὰ ἡ ἀντίστοιχος δρός εἶναι WILDCAT STRIKE, πελαζῆ «ἀπεργία τῆς ἄγριότητας»). Σὲν «ἄγριες» χαρακτηρίζονται οἱ ἀπεργίες πὼ δὲν ἔκπληκτον τὶς προβλεπόμενες ἀπὸ τὸ κόμιμο προσποθέταις. Οὐλαζῆ κατὰ κύριο λόγο: Ισχὺ δὲν χρίσσονται ἀπὸ τὰ συνδικάτα οἵτις έχουν τὴν ἄγριασι τους, κατὶ πὼ δὲν νομοθεσία τῶν πολιτειῶν χαρμὸν θεωρεῖ σὸν ἀπαραίτητο γιὰ τὴ νομιμάτητα τῆς επεργίας. Σεν δὲν τεροῦν τὸ προειδοποιητικὸ διάστημα (συνήθεις

Τι μανούνοι
εργάτες του
παραμένουν
ενταγμένοι
στον επιμερό

Τοιαδιαφορικές χαρακτηριζούνται τα έργα, ποια είναι τα χαρακτηρικά των. Τι ευφράζουν πως ξέπλινε και τι αποτελέσερα τα έργα

χρόνερες και όλοι ένα πιό αποφαστικές συγκλόνισην, χωρίς
άκρια νά τὸν συντρίψουν, τὸν κοινὸν ζυγὸν τῆς μιτσούρζουαζίας
και τῶν γραφειοκρατικῶν μιχαηλιμῶν. Αὐτὸν τὸ λαϊκάνον κλί-
νηρα ἔξεγερσης ἀποκάλυψε στὴ συνείδηση τοῦ προλεταριά-
του τὴν αἰχνήμανη κυριαρχία ποὺ τὸ ἐμπόρευμα ἀσκεῖ στὴν
καθηγματικὴν ζωὴν, στὸ σύνολο τῆς ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς,
στὴν ἕστια τῇ φύσῃ. Καὶ, συγχρόνως, ἀποκάλυψε τὴ δύναμην
τοῦ ἔσου τοῦ προλεταριάτου, ἔδειξε μέσα στὸν καθρέφτη τῆς
ἄρνησής του τὴν ἀνεπανόρθωτη ἀδυνατίαν τοῦ ἐμπορευματικοῦ
συστήματος καὶ τοῦ Κράτους.

~~Τι διαβέβαιον~~
~~εἶναι απὸ~~
~~τὰν ὄρανας~~
~~περὶ τοῦ~~
~~πόσου πάρα~~
~~αὐτὸν γνω-~~
~~νητούς μάλιστα~~
~~θέσιον τη~~
~~τοποθεστῶν~~

Μέσα στὴν ἄρνηση διαφαίνεται ἐπίσης τὸ πληθαίνον ἐνὸς
τρόπου ζωῆς σὲ διάει τὸν ἀντίθετον μὲ τὴν ἐ π : δ ἵ ω σ. η, τὴν
κυριαρχίαν μιζέρα στὴν δύοια σφρίερα ὁ καθένας ἔχει τὸ
μερίδιό του. Πρόκειται γὰρ ἀποστασιακές καὶ συχνὰ συγχρ-
ημένες ἀντιδράσεις, γεννημένες ἀπὸ τὴν αὐθόρυμητη ἀπιθυμία
νὰ τελείωνται μιὰ καὶ καλὴ μὲ τὴν ἐργασία, τῇ θεσίᾳ, τῷ θέα-
μα, τὸν οἰκονομισμό, τὴν ἀνία, τὶς πιέσεις, τοὺς διαχωρισμούς.
“Οσο κι” ἀν εἴναι δημος διεσπαρμένες καὶ ἀπομονωμένες, τα-
ποθετοῦν τὶς δάσεις μᾶς ρίζηνά νέκες κοινωνίας: τῆς κοινωνίας
τῆς γεγονούμενῆς αὐτούδεινθυγαστῆς.

1-3 μῆνες) γιὰ τὴ «μιαλέτη» τῶν αἰτημάτων ἀπὸ τὴν ἐργοδοσία, τὴ
διεξαγωγὴ διαπραγματεύσεων καὶ, σὲ περίπτωση ἀποτοχίας τους, τὴν
προσφυγὴ στὴν κρατικὴ δικαιοσύνη. Οἱ ἀγριες ἀπεργίες ἀκρρέζουν λοι-
πὸν συνήθιας μιὰ αὐθόρυμητη πρωτεύουσα τῆς θάσου καὶ δεσπότες πά-
ρα τῇ θάλασσῃ τῶν συνδεκάτων ἡ, ἀκριβέστερα, χωρὶς καν νὰ ποιηθεῖν
οἱ καθηγιασμένοι ἀπὸ τὸ Κράτος προσχηματοῦ τῆς ἐργατικῆς θύνασης.
Σαν ἀποτέλεσμα, οἱ ἀγριες ἀπεργίες πλέον πολὺ συχνὰ μαχητικές
καὶ ριζοπαστικές μορφές, δημος εἴναι ἡ κατάληφη τοῦ τόπου ἐργα-
σίας, ὁ αἰγιαλωτικός ἡ ἡ κακοποίηση διοικητικῶν σταλεχών, ἡ ἀ-
ξονία τῆς θάσου τῆς γενικῆς συνέλευσης τῶν ἐργαζομένων νὰ μπορ-
οῦσε γιὰ τὴν πορεία τῆς ἀπεργίας. Τὸ γεγονός δτι, τὰ τελευταῖα
χρόνια, ἀποτάλομν τὴ σιντριπτικὴ πλειοφηρία τῶν ἀπεργῶν σὲ χω-
ρας Βασιλία, ἡ Γαλλία, ἡ Αγγλία κλπ., ἀνανακλᾷ μὲ τὸν πιὸ ἀνάγκη-
φο τρόπο τὴν αἰχνήμανη αδιτονομία καὶ ριζοπαστικότητα τοῦ ἐργα-
τικοῦ κινήματος.

Τι προσέβλεψε να δώσει η Σπουδαιότερη θεωρία στη γενικευμένη αυτού/αδιαμέτρηση της επιπλέοντος και που σφράζει;

Η επαναστατική θεωρία της γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης προσπάθησε να δώσει μεγαλύτερη συνοχή στο σύνολο των ανατρέσεων δρηγητής. Αναπτύχθηκε, μέχρι που έφτασε στη μέρα στο σάδιο που πρέπει να πάρει τη θέση της μέσα στη κίνηση παύ της δύνατος ζωής, το κίνημα έξιγερσης των έργων-μένων.

Πώς;
Από τη συνέπεια της επιπλέοντος και προπλέοντος στης έμπειρης στο δέκατο όκτω πού, μέσα στην έργοστά της αποτίθεται, τα μεγάλα καταστήματα, τα μέσα συγκο-
~~αντικείμενα~~ ποντίκια, τα χειράρια, χρατάνε στα χέρια τους την τάχη των έμπορεύματος· απ' αυτούς που μπορούν να χρησιμοποιήσουν, πρός διφέροντα άλλων, τα δύχτη της γῆς και της βιοτυχαίνης, η οποία συνεχίζουν, έναντια στούς έμπορων και εναντία σ' αλλο το πρόλεπταριάτο, να έπιπτεπουν στο δέκατο προτόστοιχο για έπαιντείνει τη μάλιστη του.

Μετά αποφασιστική διλλαγή άρχισε πάντων. Άρχει να την έπιπτε όποιας προσφέροντάς της τις έγγυήσεις για δια-
τελεσματικότητα και πρακτική συνοχή. Θάτεν έγκλημα να περιμένουμε περισσότερα, η άκρια χειρότερα, θάτεν ένα ιστορικό λάθος, πού δύο το νερό της θάλασσας δύνη μπορούμε να ξεπλύνει το αίρεται του.

Πρώτα απ' όλα, οι αυθήκες μας είναι εύνοϊκες. Τα ίπε-
~~τίας πρότυπων κρανιοπαταγιμένα τεχνικά μέσα δύνη είναι καθόλου άπρόστατα για~~
~~χρησιμοποίηση~~
~~μέσας: άρχει να θέλουμε να τα στρέψουμε έναντια στούς έκμεταλ-~~
~~τούς αποφασιστικούς για την έπιπτε~~
~~μέσα, κι' δύλα είναι δυκατά, είπεται δύνη είναι αδυσπικό. Πο-~~
~~τε η έπειτιον δύνη ωριάρχησε τόσο και ποτέ δύνη προκάλεσε τό-~~
~~ση έξιγερση. Ήπειτε το Κράτος δύνη χρησιμοποίησε καλύτερα τη~~
~~δύναμη των φέμιματος και ποτέ δύνη ήταν τόσο εύθραυστο άπε-~~
~~καντι στήριγμαστενή άλγεστα. Ήπειτε το έμπορευματικό σύστη-~~
~~μα δύνη έξιγερησε τόσο πολὺ την ύποδισύλλωση των άνθρωπων στο~~
~~χρήμα, στη φαινομενικότητα και στήριξης, και ποτέ δύνη~~
~~είδε να έρθωνται για την διλοκληρωτική καταστροφή του τόση~~
~~ελλογή λύσεων, τόση δημιουργικότητα και πάθος.~~

"Επειτα, όταν οι επαναστάτες έργατες δύνη αποφασίσουν να

Τι πρέπει να αποφασίσουν οι επαναστάτες εργάτες

κανονίσουν μόνοι τους τις υποθέσεις τους και νὰ φέρουν σὲ πέρας τὴν καργιωνική ἀνατροπή ποὺ ἀναγγέλλουν οἱ δύγριες ἀπεργίες, οἱ καταλήψεις καὶ ἡ ἐνεργός οἰκειοποίηση⁸ τῶν ἔργοστασιών, αὐτοὶ ποὺ δὲν θέλουν οὔτε μποροῦν νὰ πραγματοποιήσουν τὴ γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση θὰ τὴ μετατρέψουν σ' ἓνα παραπάνω φέμιμα μέσα στὸν οὐρανὸν τῶν Ιδεῶν, καὶ θὰ παραστήσουν τοὺς μεσσίες ποὺ κατέβηκαν στὴ γῆ γιὰ νὰ διδάξουν τὴν ὁργάνωση τοῦ προλεταριάτου, σύμφωνα μὲ τὴν καλύτερη παράδοση τῶν Λένιν, Τρότσκι, Μάο, Γκάρπα, "Ούλερ, Κάσπρο, Γκουνέρα καὶ ἄλλων γραφειοκρατῶν.

Τέλος, ἔσθι καὶ πάρα πολὺ καιρό, η ἐπανάσταση βρίσκεται στὰ πρόθυρα τῶν τόπων τῆς πλήθης μας, τῶν μιλυσμένων πόλεων καὶ τῶν ἀπατηλῶν πελατιῶν μας. Ἀρχεῖδ ὑποστήκαμε τὴν ἔργασία, τὰς ἔργέτες, τὸ νεκρὸ χρόνο, τὰ βάσανα, τὴν ταπεινωση, τὸ φέμια, τὰς μπάτσους, τὸ ἀφεντικά, τὰς κυδερνήσεις τὸ Κράτος. Η τόσο καιρὸ συγχρατημένη ἀγυπτιονήσια

Τί ουρανὸς ὁ ὄρες ευεργήσωσιν τοῦ ευπεπέλα ναὶ ποὺ εἰναι;
+ Στην τοῦ μετ. — 'Ο γαλλικὸς δρός εἶναι «DETOURNEMENT». Ο δρός αὐτὸς ἐμπεριέχει: Ιεν τὴν ἐννοια τῆς «έκτροπης», δηλαδὴ τῆς ἀπόσπαστης ἐνὸς πράγματος (τόπου παραγωγῆς, ἐμπορεύματος, τεχνικῆς, χώρου, λέπης, κλπ.) ἀπὸ τὸ σύνολο μέσα στὸ δυτικὸ εἶναι λειτουργικὰ ἀνταρμένο. Ήσυν τὴν ἐννοια τῆς ἀνεργίας οἱ πολιτικοί ποὺ, δηλαδὴ τῆς χρησιμοποίησής του μὲ τρόπο καὶ σκοπὸ διότελο διαφορετικούς ἀπὸ ἀκείνους ποὺ τὴ χαρακτηρίζουν προηγουμένοις. «Ετοι, η «έκτροπη - οἰκειοποίηση» ἐνὸς προστασίου ήταν πάντα τὴ μερικὴ γῆς ἀπόσπαστὴς τοῦ ἀπὸ τὸ σύστημα τοῦ ἐμπορεύματος καὶ τὴς ἔσοδοις, διοτι λειτουργεῖ εὖτε παραγωγῆς ἐμπορεύμάτων καὶ ισορροπήν - καταπιεστικῶν συδεσμῶν, καὶ τὴ λειτουργία του μέσα στὸ πλαστικὸ τῆς προστικῆς ἀνεργίας τοῦ τροποποιοῦσας τοῦ Μάο τοῦ 1968 μὲ δριμεῖν τυπογραφεῖα ποὺ λειτουργοῦσαν μόνο γιὰ νὰ τυπογραφεῖν τὰ κείμενα καὶ τὶς προκυρήσεις τοῦ έπουναστατικοῦ δρεπατικοῦ κινήματος). Ποὺ κάτω (Κεφάλαιο I, 4) δὲ τοιοὺς διαγγραφίας δίνει τὴν ἀκόλουθη συνοπτικὴ διατίπονση: «Η ἀρχὴ τῆς έκτροπης - οἰκειοποίησης συνιστάται στὸ νὰ στρέφονται ἐνάντια στὸν ἔγχος τὰ τεγνικὰ μέσα καὶ τὰ σπλα ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἐναντίον μας».

δένηγει στήν τυφλή δία, στήν τρομοκρατία, στήν αύτοκακαστροφή. Φυσικά, έχουμε καλύτερα πράγματα νὰ κάνουμε γιὰ νὰ σώζουμε τοὺς έαυτούς μας ἀπὸ μᾶς κοινωνία ποὺ αὐτοκτονεῖ, παρὰ νὰ παραπάνοιμε τὰ καμικά. Βάζουμε σὰν στόχο ἔνα σύνταγμα μπάτων, μᾶς μπούκα ἐπιτελέσουμες ἢ ἔνα ουσιώδειο ἀπὸ ἀρευτικά, στρατηγικά και πολιτικά... Οἱ δρες δύως ποὺ κινοῦν χωρὶς ζωὴ εἶναι φρειτότερες ἀπὸ τὸν Θάνατο. Ἀρκετὰ διάρκεσε ὁ «ελικός ἀγώνας» μας. Τώρα έχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν νίκην!

Τὰ κείμενα ποὺ προσείνουμε ἐδῶ προσπεκθεῖσν γ^ν ἀπαντήσουν τὰ προβλήματα ποὺ θέτει τὸ πέρασμα ἀπὸ μᾶς ταξικὴ κοινωνία σὲ μᾶς κοινωνία γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης. Τὸ πρώτο μέρος ζεκινᾷ ἀπὸ τὶς πιὸ κοινὲς ἀργήσεις και ἐπιμένει στὴ σημασίᾳ τους, γιατὶ πρέπει νὰ γνωρίσουμε καλύτερα τὸ σκηνὸν ἀν τὸν Θάλασσα τὸ κάθε τὶ ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν καθηματικὴν ζωὴ νὰ ξενισυρίζει: σ' αὐτὴν γιὰ νὰ τὴν ἐμπλουτίζει διαρκῶς. Τὸ δεύτερο μέρος, ἀπαριθμεῖ μερικὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ παρθοῦν ἀνάλογα μὲ τὸ ἀν ἡ ἑργατικὴ δράση περιορίζεται στὸ σαμποτάκη και στὴν οἰκειοποίηση, ἀν ἐπεκτείνεται σὲ ἄγρια ἀπέργια ἢ ἀν καταλήγει στὴν κατάληψη τῶν χώρων ἑργασίας. Τὸ τρίτο μέρος, δίνει ἔνα σχῆμα αὐτοῦ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση και μᾶς κοινωνίας δικαιομένη στὴν ἰκανοποίηση τῆς κάθε ἀτομικῆς θέλησης και ἐπιθυμίας.

Οἱ τέτοιοι εἶδους σημειώσεις εἶναι ἀναγκαστικὰ γεμάτες ἀπὸ ἀδυναμίες, δισταγμούς, ἀκόρια και σφάλματα, ἢ ρεζούσπαστακάτηγά τους δύμις εἶναι δικαιμιοθήγητη. Ἀξέιτε τὸν κόπο νὰ συλληφθεῖν, δχι δύμις ἀπὸ αὐτούς ποὺ δὲν έχουν νὰ τοὺς ἀντιπεριάξουν παρὰ ἀπηργημένες κρεπιές, δχι ἀπὸ τὸ σκυλολέξ τῶν δικαιουμένων. Τὸ μόνο τους ἐνδεχόμενο εἶναι νὰ σκητιστοῦνται ἐπὶ τόπου, δεσμοὶ ἡ δργὴ διεβαίνει μέσα στὰ ἑργοστάτα. Γειτού μόνογο ἔτοι δοκιμασμένες, διορθωμένες, διαδεσμένες μὲ διλα τὰ μέσα ποὺ τώρα κατέχουν τὰ ἀρευτικά,

Τοι πρέπει να εὐλητιστούνται οι αυδούμενοι θεωρήσεις μεριπούς. Ιδιαίτεροι διετικοί για τὸ επανοδιατικὸ Εργοστάτηκον

τὰ στελέχη, οἱ συνδικαλιστικοὶ ἀποίθυμοι (τελές, φωτοκόπια, ραδιόφωνα, μικρόφωνα, τυπογραφεῖα), θὰ συνεισφέρουν πραγματικά νὰ δοθεῖ στὴν ἐπαναπετατική δραμῇ ὅλη τῆς ἡ συνοχῆς, θὰ ἀποτρέψουν τὴν ἀναδολή καὶ τὴν δραδυτορία ποὺ τόσο συχνὰ ἀποδείνουν μεροτείς στὶς πρώτες στιγμὲς μᾶς ἐπαναστασῆς, θὰ πετάξουν στὰ μούτρα τῶν κρατιστῶν αὐτῇ τῇ «λογικῇ» μέσα στὴν ἴστορία ποὺ τὴν φεβοῦνται πάντο ἀπ' ὅλα δοκινά ἐκφράζεται ἀπὸ τὸ ὄπλισμένο πρόλεταριάτο: «Νά τι και νοινά πων θὰ δημιουργήσουμε. Νά γιατί θέλουμε νὰ σᾶς πατατέψουμε».

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

Νοιώσατε, έστω και για μιά φορά την έπιθυμία να φτάσετε αργοπορημένος στή δουλειά σας ή να φύγετε νωρίτερα;

Σ' αυτή τήν περίπτωση, καταλάβατε ότι:

α) Ο χρόνος έργωσίς ματράς διπλα γιατί είναι χρόνος διδ φορές χαμένος:

— σάν χρόνος που θάνατον πιὸ εύχάριστο να ληφθείνουμε στὸν έρωτα, στὶς δινειροπολύτειας, στὶς έπιθυμίες, στὰ πάθη σάν χρόνος που θὰ διαθέταμε ἀλεύθερα.

— σάν χρόνος φυσικής καὶ νευρικής φθορᾶς.

β) Ο χρόνος έργωσίς ἀπορροφάται τὸ μερος ^{Τίκας} καὶ τὸν τῆς ζωῆς, γιατί προσδιορίζεται ἐπίσης τὸν λεγόμενο «ἀλεύθερος» ^{ο χρόνος έργω} χρόνο, τὸ χρόνο τοῦ μπουνού, τῆς μετακίνησης, τοῦ φαγητοῦ, τῆς αποστολῆς φυσικῶν γίγαντων. Έτοι ἀργάτες τὸ σύνολο τῆς καθημερινῆς ζωῆς δύναται καθίνα καὶ τείνει νὰ τὴν περιυρίσει σὲ μιὰ διαδοχὴ στήματος καὶ τόπων, που ἔχουν σάν κοινὸν χαρακτηριστικὸν τὴν ίδιαν ἀπογάλληψην, τὴν ίδιαν αὐξανόμενην Ἑλλεκτήρην ἀληθίνης ζωῆς.

γ) Ο χρόνος ἀναγκαστικῆς έργωσίς είναι ἐνα ἐμπόρευμα. Πλανούντος ὑπάρχει ἐμπόρευμα τὸν πάρχει ἀναγκαστικὴ έργωσία καὶ σχεδὸν διεσ τοι διαστηριστητας συγγενεύουν σιγά - σιγά μὲ τὴν ἀναγκαστικὴ έργωσίς παράγουμε, καταναλώνουμε, τρώμε, κατιμόμετε γιὰ ἐνα ἀφεντικό, γιὰ ἐναν θηγέτη, γιὰ τὸ Κράτος, γιὰ τὸ σύστημα τοῦ γενικευμένου ἐμπορεύματος.

δ) Νὰ ἐργάζεσαι περισσότερο, στημαίνεις νὰ ζεις λιγότερο.

Κατά συνέπεια, ἀγωνίζεστε ἡδη, συνειδητά ή όχι, γιατί μία κοινωνία που θὰ ἔξαστραλίζει σύντονα καθένα τὸ δικαιόματα νὰ διαθέτει: ἀπό μόνος του τὸ χρόνο καὶ τὸ χέρο: νὰ δημιουργεῖ κάθε μέρα τὴ ζωή του διποτε τὸ ἐπιθύμησι.

Νοιωθατε έστιν καὶ γιὰ μιὰ φορά τὴν ἐπιθυμία νὰ μή δουλεύετε περι (χωρὶς νὰ δέλετε τοὺς ἄλλους νὰ δουλεύουν γιὰ λογαριασμό σας);

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε διποτε:

- ‘Ακόμα κι’ οὖν ή ἀναγκαστική ἔργασία δὲν παρῆγε παρὰ μόνο χρήσιμα ἀγαθά διποτε ρούχα, τροφή, τεχνική, ἀνίσταται..., δὲν θάταν λιγότερο καταποεστική καὶ ἀπάνθρωπη, γετί:
  - ὁ ἔργαζόμενος θὰ ἔξαστραλισθεῖται νὰ μήνη ἀλέγχει τὸ προϊόν τῆς ἔργασίας του καὶ νὰ εἴναι ὑποταγμένος στοὺς ίδιους νόμους τῆς Εὔφρανης ἀναζήτησης τοῦ κέρδους καὶ τῆς ἔξυπνίας.
  - ὁ ἔργαζόμενος θὰ ἔξαστραλισθεῖται γάτη περιήλατη δουλεύει δεκαπλάτο χρόνο ἀπ’ ἀρέτην ποὺ γραιάζεται μιὰ ἀλκυστική δργάνωση τῆς δημιουργικότητας γιὰ νὰ δέλει στὴ διάθεση δλών ἐκποτοταπλάτου ἀγαθού.
- Μέσοι στὸ ἐμπορευματικὸ σύστημα ποὺ χωριαρχεῖ πληνταὶ, ή ἀναγκαστική ἔργασία δὲν ἔχει σκοπό, δπως θέλουν γάτη μᾶς κάνουν νὰ πατέψουμε, τὴν παραγωγὴν χρήσιμων καὶ εὐχάριστων γιὰ δλαυς ἀγαθῶν’ ἔχει σκοπὸ τὴν παραγωγὴν ἐμπορευμάτων, ‘Ανεξάρτητα δὲν είναι χρήσιμα, ἀγρυπταὶ ή δλαδερά, τὰ δημοργήτατα δὲν ἔχουν ἄλλο ρόλο ἀπὸ τὴ διατήρηση τοῦ κέρδους καὶ τῆς ἔξυπνας τῆς ἀργούστας τάξης. Σ’ ἔνα τέτοιο σύστημα δλοι: ἔργαζόνται χωρὶς λόγο, καὶ τὸ συνειδητοποιούμενο διαρκεῖς περισσότερα.
- Τὸ ἀναγκαστικὴ ἔργασία, συσσωματώντας καὶ ἀναγεώνωντας τὰ ἐμπορεύματα, αὐξάνει τὴν ἔξυπνα τῶν ἀφεντικῶν, τῶν γραφειοκρατῶν, τῶν ἡγεμῶν, τῶν ιδεολόγων. ‘Επει γίνεται ἔνα ἀντικείμενο ἀηδίας γιὰ τοὺς ἔργαζόμενους. Κάθε στάση ἔργασίας είναι πρόποτε νὰ ξαναγίνεται οι ἔωνται μας καὶ μία

πρόσκληση γι' αὐτούς πού μᾶς ἐμποδίζουν νὰ τὸ κάνουμε.

δ) Η ἀναγκαστική ἐργασία παράγει μόνο ἐμπορεύματα. Κάθισε ἐμπόρευμα είναι ἀξεχώριστο ἀπὸ τὸ φέμα ποὺ τὸ ἀντιπροσωπεύει. Η ἀναγκαστική ἐργασία παράγει λοιπόν ψέματα, παράγει ἔνα κέριο φεύγον περιπτώσεων, ἔνα κόστιο ἀνεπαραγμένο ὅπου ἡ εἰκόνα ἀντικαθίσταται τὴν πραγματικότητα. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ θεαματικό κι' ἐμπορευματικό σύστημα, ἡ ἀναγκαστική ἐργασία παράγει δύο σημαντικά φέματα σχετικά μὲ τὸν ἄνθρωπο:

— τὸ πρῶτο εἶναι δτὶ ἡ ἐργασία εἶναι χρήσιμη καὶ ἀναγκαῖα, κι' δὲ δλοι ἔχουν συμφέρον νὰ ἐργάζονται.

— τὸ δεύτερο φέμα εἶναι δπ μᾶς ιάγει νὰ νομίζουμε πώς οἱ ἐργαζόμενοι είναι ἀνίκανοι γὰρ χειραρχηθεῖσιν ἀπὸ τὴν ἐργασία καὶ τὸ μεσίθιτο σύστημα, πὼς δὲν γιπτούν νὰ δημιουργήσουν μιὰ ριζικὰ νέα κοινωνία, δικτυώνη στὴ συλλογική καὶ ἐλεύθερη δημιουργία, καὶ στὴ γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση.

Κατὰ συνέπεια, ἀγωνίζεστε ἥδη, συνεδρῆτε ἡ δχι, γιὰ μιὰ κοινωνία δπου τὸ τέλος τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας θὰ ἐπιτρέψει μέχι κοινὴ δημιουργικότητα ρυθμιζόμενη ἀπὸ τὶς ἐπιθυμίες τοῦ καθένα, καὶ τὴ χωρὶς ἀνταλλαγῆς παροχή τῶν ἀναγκαίων γιὰ τὴ δημιουργία τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἀγαθῶν. Τὸ τέλος τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας σημαίνει τὸ τέλος τοῦ συστήματος δπου κυριαρχεῖ τὸ κάρδος, ἡ ἱεραρχημένη ἀξούσια, τὸ γενικὰ φέμα. Σημαίνει τὸ τέλος τοῦ θεαματικοῦ - ἐμπορευματικοῦ συστήματος καὶ τὴν ἀρχὴ μᾶς καθολικῆς ἀλλαγῆς δλων τὴν ἐπιδιέξεων. Η ἀναζήτηση τῆς ἀρμονίας τοῦ ἐπιτέλους ἀπελευθερωμένου καὶ ἀναγνωρισμένου πάθους, θὰ διαδεχτεῖ τὸ φρενήρη ἀνταγωνισμὸς γιὰ τὸ χρήμα καὶ γιὰ τὰ φίγουλα ἔχουσαίας.

Σᾶς συνέδη ποτὲ νὰ νοισθετε δῆτα ἀπὸ τὸ γῆρα τῆς ἐργασίας, οὓς τὴν ίδια ἀηδία καὶ τὴν ίδια κοίραση πού νοιάθετα στὸ ἀργοτάσσοι;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δτὶ:

α) Τὸ ἐργοστάσιο εἶναι παντοῦ. Εἶναι τὸ πρωίνο, τὸ τραχύ, τὸ αὐτοκίνητο, τὸ κατεστραμμένο τοπίο, τὸ μυρχάνηρα, οἱ θηγάνες, τὸ σπίτι, οἱ ἀφριδερίδες, η σίκογένεια, τὸ συνδικάτο, ὁ δρόμος τὰ φώνια, οἱ εἰκόνες, η πληρωμή, η τηλεόραση, η γλώσσα, οἱ ἀδειές, τὸ σχολεῖο, τὸ νοικοκυράρι, η πληγή, η φυλακή, τὸ νοσοκομεῖο, η νύχτα. Εἶναι ὁ χρόνος καὶ ὁ χῶρος τῆς καθηγουμενῆς ἐπιθίστας. Εἶναι ἡ συνίθετα στις κινήσεις ποὺς ἐπαναληφθάνουνται μηχανικά, στὴ πάλη ποὺς ἀπομίζουν τὰ τοῦ Λούη μὲν ἔξαισισδέστηση, μέτιο τῶν εἰκόνων.

β) Κάθε δραστηριότητα ποὺ περιορίζεται στὴν ἐπαδίωση εἶναι μιὰ ἀναγκαστικὴ ἐργασία. Κάθε ἀναγκαστικὴ ἐργασία μεταμορφόνεται τὸ προϊὸν καὶ τὸν παραγγεγόντα ἀντικείμενο ἐπιθίστας, σὲ ἐμπόρευμα.

γ) Η ἄρνηση τοῦ γενικευμένου ἐργαστατοῦ δρίσκεται παντοῦ ἐν τὸν τὸ εκκιποτάκι καὶ η παράνομη σίκειστοισι, τηγ διαδίδονται παντοῦ μέσα στοὺς ἐργαζόμενους, καὶ τοὺς ἐπιτρόπουν γὰρ νοικόθεν ἀκόρια τὴν εὐχαρίστηση νὰ κάνουν δόλτες, νὰ κάνουν ἔρωτα, νὰ τανκυτοῦνται, νὰ μιλάνε ὁ ἔνας στὸν ἄλλο, νὰ πίνουν, νὰ τρώνε, νὰ ἀνατρέψουνται, νὰ πρεστεμάταισι τὴν ἐπανάσταση τῆς καθηγουμενῆς Λωζῆς, χωρὶς νὰ παραμελεῖσον καμιὰ ἀπὸ τὶς χαρὲς ποὺ πυργάζουν ἀπ' τὸ δι τὸ δὲν εἶναι ὅλοι ληρωτικά ἀλλοτριωμένοι.

Κατὰ συνέπεια, ἀγωνίζεται ἥδη, συνειδητὰ η ὅχι, γιὰ μία κοινωνία ὅπου τὸ πάθος θὰ εἶναι τὸ πᾶν, η πλήγη καὶ η ἐργασία τίποτα. Η ἐπιθίση μᾶς ἐμπόδισε μέχρι τώρα νὰ ζήσουμε. Γι' αὐτὸ πρέπει ν' ἀνατρέψουμε τὸν ἀνεστραμμένο κόσμο, νὰ στηριχτοῦμε στὶς αὐθεντικὲς στιγμές, τὶς καταδικηθεῖσες στὴν παρανομία καὶ στὴ δικαστρίθλωση μέσα στὸ θεαματικό - ἐμπορευματικὸ σύστημα: στὶς στιγμές τῆς ἀληθινῆς, εύτυχίας, τῆς χωρὶς δρια εὐχαρίστησης, τοῦ πάθους.

Είχατα ἥδη τὴν πρόθεση νὰ διαφεύγηστε ἀπὸ τὴν μηχανή σας τιὰ νὰ φτιάξετε ἔνα ἀντικείμενο ποὺ χρησιμοποιεῖτε ξέσοι διπ' ἐργοστάσιο;

Σ' αὗτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δτι:

α) Η μηχανή έχει αντίθετα υποτελέσματα ανάλογα συγχρηματοποιείται πρός δραστική έντασης αργεντικού και τοῦ Κράτους, η ίδια χρηματοποιείται από τὸν έργαζόμενο πρὸς τὸ αὐτεπόδιο δράστη του.

β) Η αρχὴ τῆς είναι τὸ ποιητικό ποίησις συγίσταται στὸ νέα στρέφωμα τηνάντια στὸν έχθρο τὰ τεχνικὰ μέσα καὶ τὰ διπλα ποὺ χρηματοποιεῖ τὴν αναγνώσσον μαρτ.

γ) Τὸ αντίθετο τῆς αναγκαστικῆς ἐργασίας είναι η ατομική καὶ συλλογική δημιουργία. Οἱ προλετάριοι αποδέπουν στὴ δημιουργία τῶν συνθηκῶν ζωῆς τους ἀπὸ τοὺς λόγους γιὰ νὰ πάψουν νὰ είναι προλετάριοι. Εἴσω ἀπὸ μερικὲς σπάνιες ἔπουναστατικὲς στιγμές, ωτῇ η δημιουργία κόπτηται πυράμεινε λαθηραῖς μέχιστημερα (χρήση τῶν μηχανῶν, υπαπτυκὴ διάφορων ἀντικειμένων, πείραμά, ἀναζήτηση νέου παθῶν καὶ πολλῶνεσσον).

δ) Τὸ πάθος τῆς δημιουργίακότητας θέλει νέα είναι τὸ πᾶν. Σὰν καταστροφὴ τοῦ ἔλευτρουνατικοῦ συστήματος καὶ ἀλεύθερη διαιρέσιμη τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Ἀποτελεῖ τὸ πάθος ποὺ ἐμπεριέχει δλα τὰ πάθη. Η ἑκτροπὴ - οἰκειοποίηση τῶν τεχνικῶν μέσων πρὸς δραστική δημιουργίας ποὺ γίνεται δπὸ δλους, ἀποτελεῖ τὸν μόνο τρόπο γιὰ νὰ τελεώνουμε μὲ τὴν ἐργασία καὶ τοὺς διαχωρισμοὺς ποὺ διαχέει παντοῦ (χειρένικτας - διανισύρεινος, ἐργατικά - διαταξέδαιμη, θεωρίζομενοι - κατινανία, δην - φρανθίζεινο...).

Κατὰ συνέπεια ἀγονεῖστε τὴν δημιουργία, συγεινήτα τὴν δημιουργία, συγεινήτα τὴν δημιουργία, τὰ κέντρα διακομῆς, τὰ ἐργοστάσια, τὰ τεχνικὰ μέσα, θ' ἀνήκουν στὶς ἀπεργιακές συγεινήτας, καὶ μετά στὸ τόνος τῶν ἀνέμων ποὺ ήταν συγκεντρώνονται σὲ συγεινήτες αντοδιεύθυνσης.

Σὲς συμβαίνει: νέα ορμοποτάρεται θεληματικὰ σηματήματα στὴ διάρκεια τῆς κατεργασίας η εἰδη ἀποθηκευμένα;

"Ἄγ γε, κακωλάδατε δια:

α) "Ο ἀγώνας τῶν ἐργατῶν ἔναντι στὸ ἡμιπόρευμα εἶναι τὸ πραγματικὸ σημεῖο ἀπ' ὃπου ξεκινᾶται η ἐπανάσταση. Μᾶς δείχνει ὅλοράνερα πώς η εὐχαρίστηση των νὰ εἰσῃ διαμέσος σου καὶ γ' ἀποληψίδάνεις τὰ πάντα, περνάει ἀπ' τὴν εὐχαρίστηρη τῆς ὅλου ληροτεκνῆς καταστροφῆς αὐτοῦ ποὺ μᾶς καταστρέφει κάθε μέρα.

β) Τὸ ἡμιπόρευμα εἶναι η καρδιὰ ἐνὸς κόπου χωρίς καρδιά εἶναι γη θύματη καὶ τὸ διστενὲς σημεῖο τῆς ἵερορχημένης ἑξουσίας, τοῦ Κράτους καὶ τῆς γραφειομορφίας του. Η ἀστική ἑλευθερία καὶ εύτυχία ὅλων ἀπαντοῦν δχεὶ μόνο νὰ τὸ χυτπήσουμε ἀλλὰ νὰ τὸ ἑξαφανίσουμε δρυστικά καὶ ὅλοκληρωτικά (για παρόδειγμα, τὸ ἀπλὸ σημποτάριζμα τῶν ἡμιπορευμάτων δὲν ἄρκει γιατὶ η πρόωρη ἀχρήστευση τῶν προϊόντων ποὺ δραγκούν στὴν ἀγορὰ δυσφίει σὲ τελευταῖα ἀνάλυση τὸν ἴερωπικὸ καὶ τὸν Κρατικὸ Καπιταλισμὸ — Ε.Σ.Σ.Δ., Κοιδα Κίνη... — νὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἀνανέωση τῶν ἀγορῶν καὶ τὴν ἀνανέωση τῶν ἱερολογιῶν μὲ κύτο τὸν τρόπο καλυτερεύει τὴ συστήσει τοῦ ἡμιπορεύματος καὶ τὴ συστάρευση τῶν ἀνηπαραπτάσιων των καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων ποὺ ἐπεδέλλει).

γ) Στὸ μέρο ποὺ τὸ σημποτάριζμα ἀποτελεῖ ἔνα τρόπο ἀποργήης τῆς ἐργασίας, ἔχει τὸ θετικὸ στοιχεῖο διτὶ ἑξουσιαζεῖς ἐνέργειας καὶ μᾶς ἀντικρύπτει νὰ μὴ δουλεύουμε πιά.

δ) "Οσο ἀνεπαρκεῖς κι' ἀν εἶναι, τὸ σημποτάριζμα τῶν τελευταίων προϊόντων ἀποτελεῖ μιὰ ὑγιὴ ἀντίδραση. Ἐκφράζει τὴν ἀπέχθεια τοῦ ἐργάτη γιὰ τὸ ἡμιπόρευμα καὶ γιὰ τὸν ὄλο τοῦ ἐργάτη, δηλαδὴ γιὰ τὴ σημπεριφορά ποὺ συνδέεται μὲ τὴν ιδέα τῆς ἀναγκαίας ἐργασίας, τῆς εὐτυνείδητης ἐργασίας κι' ἀλλοι μαλακισμοί, ποὺ η καρίκαρη κοινωνία τοῦ ἐπεδέλλει.

ε) "Η ἀργητη τοῦ ρόλου τοῦ ἐργάτη συμβαδίζει μὲ τὴ δρωτηρη τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἡμιπορεύματος. "Έχει δὲ τὶς παθανότητας νὰ ἐπεκτείνει στὴν ἀργητη διλογία τῶν ρόλων, διλογία

τῶν προτύπων συμπεριφέρεις ποὺ κάνουν τὸν καθένα νὰ δρᾶ
όχι σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὰ πάθη του, ἀλλὰ σύμφωνα
μὲ εἰκόνες, καλές ή κακές, ποὺ ταῦ ἐπιβάλλονται καὶ ποὺ ἀπο-
τελοῦν τὸ φέρει μέσι τοῦ ὅποιου τὸ ἐμπόρευμα προσφέρεται
στὴν κοινὴ θέα. Γιὰ ὑπολογίστε τί ἀπορένει ἀπὸ τὸν ἔωτρο σας
ὅτιν συσσωρεύετε μέσα σὲ μὰ μέρα ρόλους ὅπως κύτον τοῦ
πάτερ φαμίλια, τοῦ συζύγου, τοῦ ἐργάτη, τοῦ ὁδηγοῦ, τοῦ πο-
λιτικὰ ἐνταγμένου, τοῦ τηλεθεατῆ, τοῦ κατακαλωτῆ...

Κατὰ συγέπεια, ἀγωνίζεστε ἥδη, συνειδητά ή ὅχι, γιὰ
μία κοινωνία ὅπου οἱ διαχωρισμοὶ ἔξαφανίζονται σὸν μέτρο
πὼν ἔξαφανίζεται ἡ ἐργασία ὅπου ὁ καθένας μπορεῖ ἐπιτέλους
νὰ είναι ἀπόλυτα ἀλγήθευτος γιατὶ πούνει νὰ παράγει τὸ ἐμπό-
ρευμα καὶ τὸ φέρει του (τὸν ἀνεστραμμένο κόσμο ὅπου οἱ ἀν-
τικητάτατες είναι συγχυτικώτερες ἀπὸ τὸ αὐθεντικό).

"Εκτὸς ἀπὸ" τὸ σαμποτάρισμα τῆς παραγωγῆς, νοιούμετε τὴν ἐ-
ποιημία νὰ διασκεδάσετε σαμποτάροντας οὐλα τὰ κατασταλτικά
δίκτυα (γραφειοκρατικό μηχανισμό, μπάτους, ἐπιτηρητές τῆς
ἔργων, ἀνηγμάτωση, πολεοδομία) ;

Σ' αὕτη τὴν περίπτωση, καταλάβατε δι;:

α) Τὸ ἐμπόρευματικὸ σύστημα ξέρει πολὺ καλά νὰ χρη-
σιμοποιεῖ πρὸς δψελός του τὸ μερικὸ σαμποτάρισμα τοῦ ἐμπο-
ρευμάτος. Τὸ περορισμένο στὴν προϊόντα σαμποτάρισμα δὲν κα-
ταχτέρφει τὸ ἐμπορευματικὸ σύστημα, γιατὶ ἡ κακὴ ποιότητα
τοῦ ἀποτυγχάνεται ἀπλῶς προστίθεται στὴν πρόωρη ἀχρή-
στευση τὴν ἥδη προβλεπόμενη ἀπὸ τὸ ἀφεντικὰ γιὰ τὴν πρό-
βληματική τῆς ἐπιταχυνόμενης ἀνανέωσης τῶν ἀγορῶν. Επὶ πλέ-
ω, τὸ σαμποτάρισμα, σὰν τρομικράτερη ἐνέργεια, ἀνανεύει
τὸ στόχο τῶν εἰκόνων τοῦ θεάματος προσφέροντάς του τὶς ἀπα-
σχίτητες ἀρνητικές εἰκόνες (ὁ ἀπεγκλής σαμποτέρ, ὁ ἀπαίσιος
ἐμπρηστής τῶν ἀποθηκῶν...).

β) Αὐτὸ ποὺ ἐπιτρέπει τὴν μετατροπὴν ἑνὸς προϊόντος
σὲ ἐμπόρευμα καὶ τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐμπορευματικοῦ προτεί-
σου σὲ οὐλες τὶς καγιανικές δραστηριότητες εἶναι η ἀναγκαστι-

κή έργασία και αι συνάρτεις που την προφυλάσσουν και τη διατηρούν: τὸ Κράτος, τὰ συνδικάτα, τὰ κόμιστα, ἡ γραφειοκρατία, τὸ θέαμα, δηλαδή τὸ σύνολο τῶν ἀναπαραστάσεων στὴν υπηρεσία τοῦ ἐμπορεύματος, που είναι κι' αὐτές οι ἕξες ἐμπορεύματα. (ἰδεολογίες, κοινωνία, ρόλοι, κυρίαρχη γλώσσα).

γ) Τὸ καταστροφῆ τοῦ ἐμπορεύματος μέσω τῆς καταστροφῆς τῆς ἀναγκαστικῆς ἔργασίας είναι κατὰ συνέπεια ἀδικηθεστη ἀπὸ τὴν ἑξαφάνιση τοῦ Κράτους, τῆς ἱεραρχίας, τοῦ κανονικασμοῦ, τῆς προτροπῆς για πυτία, τοῦ φέματος καὶ δλον αὐτῶν που δραγκώνουν τὸ σύστημα τοῦ γενικευμένου ἐμπορεύματος. "Αγ δὲν χυπήσαι ταυτόχρονα τὴν παραγωγὴν τοῦ ἐμπορεύματος καὶ αὐτὸς που τὴν προφυλάσσει, τὸ συμπόδιον παραμένει μερικὸν καὶ ἀκαρπὸν μετατρέπεται σ' αὐτὴν τὴν τρομοκρατία που είναι ἡ ἀπέγνωση τῆς ἐπανάστασης καὶ τὸ κύτοκαταστροφικὸν παπρομένο μέτρον στὴν κοινωνία τῆς ἐπείσισης.

δ) Τὸ κάθε τὸ ποὺ δέν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ ποὺς δρελος τῶν ἐπανατατινῶν, πρέπει νὰ καταστραφεῖ μὲ τὸ συμπόδιον. "Ο.π. ἐμποδίζει μὲ τάσσα αἰκατοποίηση πρέπει νὰ καταστραφεῖ.

Κατὰ συνέπεια, ἀγονιζεστε ἥδη, συνειδητὰ η ὅχι, γιὰ μία κοινωνία διου τὸ Κράτος καθένας καὶ κάθε μορφὴ ἱεραρχημένης ἑξουσίας ήταν ἑξαφανιστοῦν καὶ θ' ἀντικατεσταθεῖν ἀπὸ τις συνελεύσεις αὐτοδιεύθυνσης, που θὰ ἔχουν στὴ διάμεσή τους τὶς παραγωγικές δυνάμεις καὶ τὰ ἀγαθὰ πρὸς διαφεύγη καὶ ποὺ θὰ θέσουν τέρια σὲ κάθε κίνδυνο παλινόρθισης τοῦ ἐμπορευματικοῦ συστήματος.

Νοιώσατε ἥδη τὴν ἐπιθυμία νὰ μὴ διεβάσετε πιὰ ἐφημερίδα καὶ νὰ απόστε τὴν τηλεόρασή σας;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δι;:

α) Οἱ ἐφημερίδες, τὸ ραδιόφωνο, ἡ τηλεόραση είναι οἱ τέλος χρησιμεύετες φορεῖς τοῦ φέματος. "Οχι: μόνο ἀπομακρύνουν

τὸν καθίντα ἀπ' τὸ ἀλγθινά προβλήματα — ἀπ' τὸ «πῶς νὰ ζήσουμε καλύτερα» ποὺ τίθεται συγκεκριμένα κάθε μέρα — ἀλλά ἐπὶ πλέον ώθησην κάθισ ἀπομονωμένης γὰρ ταυτότερως γὰρ ταυτότεροι μὲ προκατασκευαζομένες εἰκόνες, νὰ μπεῖ ἀφηρημένη στὴ Θέση ἐνὸς ἀρχιγγοῦ Κράτους, μᾶς δευτέρας, ἔνδες δολοφόνου, ἔνδες θύματος, δηλαδὴ μὲ λίγα λόγια γ' ἀντιδράσει σὰν κάταν κάπους ἄλλος. Ή κυριαρχία τῶν εἰκόνων ἐπάνω μας, εἶναι δὲ θρίαμβος αὐτοῦ ποὺ δὲν εἴμαστε θμεῖς καὶ αὐτοῦ ποὺ μᾶς διέψυχε: ἀπ' τοὺς ἑκυτούς μας αὐτοῦ ποὺ μᾶς μετατρέπει σὲ ἀντικείμενα πρὸς ταξινόμηση, πρὸς ἑτακετάρισμα, πρὸς ιεράρχηση σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα τοῦ γενικαιμένου ἐμπορεύματος.

δ) Τούτο γέγονος γλώσσα στὴν ὑπηρεσία τῆς Ιεραρχιγμένης ἔξουσίας. Δὲν δρίσκεται μόνο μέσα στὴν θυγράρωση, στὴ διαφήμιση, στὶς ἕταιρες ίδεες, στὶς συνήθειες, στὶς κωδικοποιημένες κινήσεις, ἀλλὰ ἐπίσης σὲ κάθε γλώσσα ποὺ δὲν προστοιμάζει τὴν ἐπανάσταση τῆς καθηγματικῆς ζωῆς, σὲ κάθε γλώσσα ποὺ δὲν μπαίνει στὴν δημητριακή μας.

γ) Τὸ ἐμπορευματικὸ σύστημα ἐπιβάλλει: τὶς ἀναπαραστάσεις του, τὶς εἰκόνες του, τὶς ἔννοιές του, τὴ γλώσσα του κάθε φράζ ποὺ ἀργαζόμαστε γι' αὐτό, δηλαδὴ τὸν περιεστότερο καμρό. Αὗτὸ τὸ σύνολο ίδεον, εἰκόνων, ταυτίσεων, σηματερισμῶν ποὺ καθορίζονται: ἀπ' τὴν ἀνάγκη συστήματος καὶ ἀναγίνωσης τοῦ ἐμπορεύματος, δικτυαλεῖ τὸ ΘΕΛΜΑ δησού δικτύων παραπάνω: αὐτὸ ποὺ δὲν ζεῖ πραγματικὰ καὶ ζεῖ φεύγει, αὐτὸ ποὺ δὲν εἶναι. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο δὲν δύλος εἶναι δικτύων παραπάνω: καὶ τὴ ἐπιδίωση μία ἀτέρμονη δυστυχία.

δ) Τὸ θέαμα (ἴδεολογίες, κοινωνίαρι, τέχνη, ρόλοι, εἰκόνες, ἀναπαραστάσεις, λέξεις - ἐμπορεύματα) εἶναι τὸ σύνολο τῶν κοινωνικῶν προτύπων σηματερφορᾶς μέσω τῶν διοίκησης δικτύων ποὺ καθορίζουν στὸ ἐμπορευματικὸ σύστημα, σηματεύονται σ' αὐτὸ ἐνόντια στοῖς ἑκυτούς τους καὶ γίνονται ἀντικείμενα ἐπιδίωσης —ἐμπορεύματα—, ἀπεργούμενα τὴν εὐγερ-

στηρη νά ζήσουν πραγματική γιά τούς έωυτούς τους και νά είκοδημήσουν άλευθερα τήν καθηγερινή τους ζωή.

ε) Έπειδήντομε μέση σ' ένα σύνολο είκόνων μὲ τὰς δύστες μᾶς θύειν νά ταυτιστούμε. Έναργοδης δύο και λεγότερο από μόνο μας και δύο και περισσότερο σὲ συνάρτηση μ' αριθμητικά σχήματα που μᾶς κατευθύνουν σύμφωνα μὲ τούς νήσους τοῦ Ειπικρευτικοῦ συστήματος (κέρδος και έξουσία).

ζ) Οι ρόλοι: ή οι ιδεολογίες μπορεῖ νά είναι εύνοια ή έγκριση στὸ κυρίαρχο σύστημα, ἀλλ' αὐτὸ δὲν έχει σημασία ἐφ' ὅσον παραμένουν μέση στὸ θέαμα, μέση στὸ κυρίαρχο σύστημα. Μονάχα ποὺ καταστρέψει τὸ έμπορευμα και τὸ θέαμα του είναι ιππανατατικό.

Κατὰ συνέπεια έχετε μπουχτίσει τὸ δργανομένο φέρμα, τὴν ἀνεστραγμένη πραγματικότητα, τὶς γκριμάτες ποὺ πιθηκίζουν τήν άληθινή ζωή και ποὺ τῇ φτιωχαίνουν στὸ ξπακρο- "Αγεωνίζεστα ίδη, συνεδητὰ ή έχει, γιά μακά κοινωνία δην τὸ δικαίωμα πραγματικῆς ἐπικοινωνίας ἀνήκει αὲ δύσις, δην ε καθίνας μπορεῖ νά κάνει γνωστό κάτι ποὺ τὸν ἀφορᾶ χάρη στήν άλευθερη διάθεση τῶν τεχνικῶν μέσων (τυπογραφεῖ, τηλεπικονομίες), δην ή οικοδόμηση μᾶς ζωῆς γειμάτης ένδιαφέροντα και πάλιος έξαφανίζει τήν ἀνάγκη νά έχουμε ένα ρόλο και νά δίνουμε περισσότερη σημασία στὴ φανομενικότητα ἀπὸ τὸ αἰθεντικὸ βίουμα.

Σας πυρβαίνει νά νοιάθετε τὸ διαδέρμα συναίσθημα διε έκτος απὸ οποιας ετιγμές δὲν ἀνήκετε στὸν έωυτό σας, γίνεστα ένας στὸν έωυτό σας;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δι:

α) Μέση απὸ κάθις μακά ἀπὸ τὶς κανήσεις μας —μηχανοποιημένες, ἐπεναλειμνούμενες, διαχωρισμένες ή μακά απὸ τήν ἄλλη— δι χρόνος κατατεμαχίζεται και, κοιμάτι μὲ κοιμάτι, μᾶς ξεριζώνει ἀπὸ τὸν έωυτό μας. Κι' αὐτοὶ οἱ νεκροὶ χρόνι αναπαράγονται και απεστιφεύονται: έργαζόμενοι και κάνοντάς

μας νὰ ἐργαζόμενοι γιὰ τὴν ἀναπαραγωγὴν καὶ τὴν συστάρευσην τῶν ἐμπορευμάτων.

β) Τὸ γέρασμα σήμερον δὲν εἶναι ἄλλο τίποτα ἀπὸ τὴν αὐξῆση τῶν νεκρῶν χρόνων, τοῦ χρόνου ὃπου χάνεται ἡ ζωή. Γι' αὐτὸν τὸ λόγο δὲν ὑπάρχουν πιὰ αὖτε νέοι αὖτε γέροι, ἀλλὰ ἀτεμὰ λιγύτερο ἢ περισσότερο ζωντανά. Οἱ ἔχθροι μας εἰναι αὐτοὶ ποὺ νομίζουν καὶ κάνουν νὰ νομίζεται ὅτι ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀλλαγὴ εἶναι ἀδύνατη, εἶναι οἱ νεκροὶ ποὺ μᾶς κυβερνοῦνται καὶ οἱ νεκροὶ ποὺ ἀφήνουν νὰ ταῦς κυβεργοῦν.

γ) Δαιλεύομε, τρῶμε, διαβάζομε, καρδιάμε, καταναλώνομε, παίρνομε δόσεις ψυχαγωγίας, ἀπορροφάμε κουλτούρα, δεχόμενοι φροντίδες, καὶ ἔτει ἐπιδίωνομε σὰ φυτὰ διαματίσουμε. Ἐπιδίωνομε ἐνάντια σὸν κάθε τὶ ποὺ μᾶς προτρέπει νὰ ζήσουμε. Ἐπιδίωνομε γιὰ Ἱγα σύστημα ὀλοκληρωτικὸν καὶ ἀπάνθρωπο — μάς θρησκεία ἀντακεμένων καὶ εἰκόνων — ποὺ μᾶς ἀρρειούνει σχεδὸν παντοῦ καὶ σχεδὸν πάντα γιὰ νὰ μεγαλώνουν τὰ κέρδη καὶ οἱ τελμαχούμενες ἔξωσίς τῆς γραφειοκρατία - ἀστακῆς τάξης.

δ) Θὰ ἀποτελούσσμε ἀπλῶς τὸ στοιχεῖο ποὺ κάνει τὸ ἐμπορευματικὸ σύστημα νὰ ἐπιδιένει: ἂν ποὺ καὶ ποῦ δὲν ξανθίζοταν μὲν ἔχοντα τὸν ἔχοντα μας, ἂν δὲν μᾶς κατακυρίεις ἢ ἐπιθυμίας νὰ ζήσουμε ἔντονα, μὲ πάθος. Ἄντι νὰ διώγονται μὲν ἔξευτιοδότηση, μέσω εἰκόνων, οἱ σταγμές ποὺ ζοῦμε αἰθευτικὰ καὶ ἢ χωρὶς φραγμοὺς εὐχαρίστηση, ἔνικμένη μὲ τὴν ἀριθμὴ αὐτοῦ ποὺ τὴν ἐμποδίζει ἢ τὴν παραποτεῖ, δλα αὐτὰ ἀποτελοῦν χυτούματα ἐνάντια σὸν θεαματικὸ - ἐμπορευματικὸ σύστημα. Λριζει νὰ τοὺς διέτασμια περισσότερη συνοχὴ γιὰ νὰ τὰ ἐπεκτείνουμε, νὰ τὰ πολλαπλασάσσουμε καὶ νὰ τὰ διπλαμάσσουμε.

ε) Δημιουργόντας μὲ πάθος τὶς εὐνοϊκὲς συνθῆκες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πάθους, θέλουμε νὰ καταστρέψουμε αὐτὸν ποὺ μᾶς καταστρέφει. Η ἐπανάσταση εἶναι τὸ πάθος ποὺ ἐπιτρέπει δλα τ' ἄλλα. Πάθος χωρὶς ἐπανάσταση δὲν εἶναι παρὰ καταστροφὴ τῆς εὐχαρίστησης.

Ἐάν τῶν πραγμάτων ἔχετε διαφένει νὰ σύρνεστε ἀπὸ τοὺς γενεροὺς χρόνους στοὺς καταναγκασμούς. Καὶ ἀγωνίζεστε ἦδη, συνειδητὲ νὴ δχι, γιὰ μία κοινωνία ποὺ νὴ οὐστῇ της δὲν θάνατο πάλ λὴ φρενήρης ἐπιδίωξῃ τοῦ κέρδους καὶ τῆς ἔξουσίας ἀλλὰ νὴ ἀναζήτησῃ καὶ νὴ ἐναρμόνισῃ τῶν δικαιών ἀπολαύσεων.

Νοιώσατε θὴν τὴν ἀπιθυμία νὰ δάλετε φιστιά σὲ Ἑνα κάντρο διατομῆς (εօπικρ - μάρκετ, μεγάλο κατάστημα, ἀποθήκη);

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δια:

α) Η πραγματικὴ μόλινη εἶναι νὴ μόλινη ἀπὸ τὸ γενενυμένο ἐμπόρευμα ποὺ ἐπεκτάθηκε σὲ δλες τις δοφεις τῆς ζωῆς. Κάθε ἐμπόρευμα ποὺ ἐκτίθεται σὲ μιὰ ὑπεραγορά ἀποτελεῖ τὴν κυνικὴ ἐξόνυμη τῆς μισθωτῆς καταπίεσης, τοῦ φέματος ποὺ διογκίζει τὰς πωλήσεις, τῆς ἀνταλλαγῆς, τοῦ γῆρατος καὶ τοῦ μπάτου πού χρησιμεύουν στὴν ὑπεράσπισή τους.

β) Η ἔκθεση τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι μιὰ συγκατὴ τῆς ἀπαίτησης καὶ νὴ ἐξόνυμη τῆς μονάρχεις της: ἐξόνυμη τῆς ζωῆς ποὺ χάνεται σὲ ὕπερες ἀναγκαστικῆς ἐργασίας τῶν θυσιῶν ποὺ ἔγιναν γιὰ ν' ἀγοραστοῦν μαλακίες (παραποτημένη τροφή, εὔτελη καὶ ἄγρηστα ἀντικείμενα, αὐτοκίνητα - φέρετρα, αλευρίδια στέγαστρης, ἀντικείμενα ἐπινοημένα γιὰ νὰ μᾶς ἀποδιοργανώσουν...)· τῶν ἀπωθημένων δριμῶν τῶν εὐχαριστήσεων ποὺ γίνονται ἄγγος· τῶν γελοίων εἰκόνων ποὺ μᾶς προτείγουν σὲ ἀντάλλαγμα μιᾶς ἐλλειψής ἀλγήθινῆς ζωῆς καὶ πού ἀγοράζουμε γι' ἀποζημίωση.

γ) Ο ἐμπρηστός ἐνὸς μεγάλου καταστήματος δὲν εἶναι παρὰ μιὰ τραϊκορχικὴ ἐνέργεια. Πράγματι, ἐφ' δοσον τὸ ἐμπόρευμα ἔχει ἐπινοηθεῖ γιὰ νὰ καταστρέψεται ἀπὸ μόνο του καὶ ν' ἀντικαθισθεῖ, νὴ πυρκαγιὰ δὲν καταστρέψει τὸ ἐμπορευματικὸ σύστημα ἀλλὰ ἀπλῶς συμπιετέσθει σ' αὐτὸν μὲ πολλὴ διαισθητική. Δέν πρέπει δημος τὸ ἐμπόρευμα νὰ μᾶς καταστρέ-

φει καταστρέφομεν τό δύο. Πρέπει νά τό καταστρέψουμε δλο-
κληρωτικά γιά νά οίκοδομήσουμε τή γενικευμένη αὐτοδιεύ-
θυνση.

Ἐκ τῶν προγράμμάτων, ἔχετε δικαιούει τά υπεκόρ τῆς πλή-
γκης και τῆς ἀμέτοχης παρατήρησης: ἔνα κόσμο δύον ωτὸν ποὺ
θλίπουμε ἐμποδίζει: τή ζωή και αὐτὸν ποὺ ἐμποδίζει ή ζωή
προσφέρεται στήν καὶ θά σὰν ἀργητημένη καρκατούρα
ζωῆς. Και ἀγωνίζεστε γῆρη συνεδητά ή δχι, γιά μια ικνε-
νία δύον τό πραγματικό τέλος τοῦ ἐμπορεύματος δρίσκεται
μέσην στήν ἐλεύθερη χρήση τῶν προϊόντων, δημιουργημένου
ἀπ' τό τέλος τῆς ἀναγκαστικῆς ἀργασίας. Ἐνάντια στήν ἀργα-
σίᾳ ποὺ ἀπαγορεύει τήν ἀρθρονία και παράγει μόνο τήν φεύγι-
κη ἀναπάνταχή της, ἐμεῖς θέλουμε τήν ἀρθρονία ποὺ πρ-
τέπει στή δημιουργικότητα και στὸ πάθος.

Νοιάσατε γῆρη τήν ἐπιθυμία νά πάρετε ἀπ' τό ἀργοστάσιο ή μπο
ἔνα μαγαζί τό ξεφά ή έργα μάτικέμενα, γιά τόν ἀκλόδοτατο
λόγο διτι σημειώσεται στήν παραγωγή τού ή γιά τόν ἀκέραιο
καλύτερο λόγο διτι τό γραμμάτεστε ή τό ἐπιθυμεῖτε;

Σ' αὐτή τήν περίπτωση, καταλάβατε ὅτι:

α) Δέν εἶναι κλεφτά νά ξαναπάρεις κάτι ποὺ τοῦ ἀνήκει.
Οἱ μόνοι κλέφτες εἶναι οἱ ὑπηρέτες τοῦ ἐμπορευματικοῦ συ-
στήματος και οἱ ἐμπιστοί τοῦ Κράτους: ἀφεντικά, γραφειο-
κράτες, ἀττυνομικοί, δικαστικοί, κοινωνολόγοι, πολεοδόμοι, ή-
διοιλόγοι. Ἀργούμε νά τούς καταδικάσουμε ἐμπρακτικά στήν
ἐξαρφάνιση, και μόνο γι' αὐτό τολμοῦν ἀκέραια νά καταδικά-
ζουν γέρεια έναν ἀργάτη ποὺ παίρνει μέσην ἀπὸ ἔνα ἀργοστά-
σιο ή ένα μαγαζί κάτι πού ἔχει ἀνάγκη.

β) Ἐνα διοικητικό διάρρητο προσέν γίνεται παρουσιάζεται
ἐνδιαφέρον παρά μόνο ὃν χρησιμεύει ἐλεύθερη στήν ίκανο-
ποίηση τοῦ καθένα. Εἴναι ένα δημόσια ἐνάντια στὸ δικαίωμα
τῆς ἀπόλυτης αὐτὸν τό προϊόν νά μετατρέπεται σ' ἐμπόρευμα,
σ' στοχείο ἀναπλαγής και θεάματος.

γ) Η ἀναγκαία συνήρηση γιά νά μὴν ξαναγυρίσει στὸ

έμπορευματικό προσέτασσο ένα αντικείμενο που άφαιρέθηκε από⁷ αὐτό, είναι φυσικά να μήν ξαναπουληθεί, σύτε νά λοιπον θεῖ από ένα ατομο προσωπικό, σύτε ν' ανταλλαγεί για ένα μερίδιο χρήματος ή έξουσίας (τό νά κλέβεις για νά παριστάνεις τὸν καμπόσω για νά παίζεις κάποιο ρόλο, σημαίνει πάντα ότι αναπαράγεις τὸ θεαματικό -έμπορευματικό προσέτασσο, είτε αὐτό είναι ίδεντο από τὸ Κράτος είτε δχι:).

δ) "Η προϋπόθεση για νά μήν άφοραιώσει τὸ έμπορευματικό σύστημα ένα αντικείμενο η μία ένέργεια, είναι: νά τὰ χρησιμοποιήσουμε έναντίον του, νά τὰ στρέψουμε ένάντια σὸς έμπορευμα μέσα στὴν ίδια του τὴν κίνηση (αὐτή η κίνηση που μετατρέπει ένα προϊόν σὲ έμπορευμα πηγαίνει από τὸ συγκεκριμένο αντικείμενο στὴν άφηρημένη του αναπαράσταση, καὶ η άφηρημένη του αναπαράσταση συγκεκριμένο ποσεῖται μὲ τὴ σειρά της σὲ διάφορους προκαθήρισμούς καινοτομιῶν τρόπων συμπεριφορᾶς — τοὺς ρόλους).

ε) "Η άλογληριτική καταστροφή τοῦ έμπορεύματος διγμορεῖ νά γίνει παρὰ μὲ τὴ συλλογική έκτροπή - σίκειοποίηση τῶν διοικητικῶν η γεωργικῶν ἀγαθῶν πρὸς δρελός τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης καὶ από τὴ γενικευμένη αἰσθετικήν.

Έκ τῶν πραγμάτων, έχετε δικαιοίει νά περνάτε από τὴν ὑποταγὴ σὸς χρῆμα καὶ στοὺς ρόλους για νά πάρετε σὲ αντάλλαγμα τὰ αναργαλεῖα ἀγαθὰ για μία ὑπόκοινα ζωῆς. "Άγωνίζεστε ίδη, συνειδητά η δχι, για μία κοινωνία δησου η διαρρά καὶ η χαρίς αντάλλαγμα προσφορά θ' ἀποτελοῦν τὰ μόνες κοινωνικές σχέσεις.

Σημειώσατε όρη στὴ λεπτασία ένδει κέντρος διανομῆς (Unter- αγορά, μεγάλο κατάστημα, DISCOUNT):

Σ' αὐτῇ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δια:

α) "Η ἀτομική ανάκτηση τῶν κλεμμένων από τὸ Κράτος καὶ τ' ἀφεντικά ἀγαθῶν, ξανακαταλήγει μέσα σὸς έμπο-

ρεμικτικό προτσέσσο έδων δὲν μετατραπεῖ σε μία συλλογική
δράση, και μία διλοκληρωτική καταστροφή του συστήματος (δ-
σο και' αὐτή για χειρονομία είναι συμπαθητική, δὲν άρκει νὰ
ξαναπάρουμε τὰ ἀγαθά, πρέπει ἐπίσης γ' ἀνακτήσουμε και τὸν
κλεψυδρό και γρόνο).

β) "Η λεγλασία είναι μιὰ δημιαλή ἀντίδραση ἀπέναντι
στὴν ἐμπορευματικὴν πρόκληση (χωτάξτε τὶς ἐπιγραφὲς «Θω-
ρεύκην προσφορά», «ἐλεύθερη ἔξυπηρέτηση», κ.λπ.). "Οπως και
ὁ λεγόμενος ἑγκληματικὸς ἐμπρησμός, ἔτσι και' αὐτὴ είναι μία
ἀπὸ τὶς δψεις του συστήματος. "Οπως τὸ ἐμπορευματικὸ σύ-
στημα δολεύει ἔνα κάποιο ποσοστὸ κλοπῶν στὰ μεγάλα κατι-
κατήματα και στὰ ἔργοστάσια, ἔτσι και θὰ δολέψει ἔνα κάποιο
ποσοστὸ λεγλασίων, και θὰ ὑπολογίσει τὴν αὐτορρύθμιση του
σὲ συνάρτηση μ' αὐτὰ τὰ προσδλεπήμενα και ἐντὸς προσγράμμα-
τος «ἄτυχῆματα». Τὸ γεγονός αὐτὸν είναι τόσο προφανὲς ὡστε
ἔνας ἐκπρόσωπος του νόμου, ὁ δικαστὴς Κοννάρ, μόνος δικα-
στὴς του πληγματειώδετον τῆς Λιέγης, ἀρνήθηκε, στὶς 12
του Σεπτέμβρη 1973, νὰ τιμωρήσει ποινικὰ τὶς κλοπὲς στὰ
ράφια τῶν καταστημάτων που είναι δργανωμένα σὲ ἐλεύ-
θερη ἔξυπηρέτηση είναι τὸ ἀναπόδρευτο ἀποτέλεσμα, που ἀλ-
λιωτε προβλέπεται μέσα στὸ κόστος ἐκμετάλλευσης, αὐτοῦ τοῦ
εἰδους του ἐμπορίου δπου οἱ χτυπητὲς διαφημίσεις και οἱ ἐπι-
στρεμονικὰ ἐκτεθειμένοι ποικιλόμερφοι πειραχημοὶ ἀποτελοῦν
γιὰ τοὺς καταναλωτὲς μιὰ πρόκληση γιὰ γ' ἀγοράστουν πολὺ²
πειραστέρο ἀπ' τὶς ἀνάγκας των, η ἀπ' τὶς ἀγοραστικὲς τους
δικατήσετες. Σὲ γενικὲς γραμμές, οἱ κλοπὲς στὰ ράφια δὲν
ἐκφράζουν σχετικὰ μὲ τὸ πρόσωπο του δράστη τους μιὰ νοο-
τροπία για μιὰ συμπεριφορὰ που θέπρεπε νὰ τιμωργίσει ποι-
νικά. Μιὰ τέτοια ἀντιμετώπιση τῆς κλοπῆς αὐτοῦ του εἰδους
ἀναμφίσιλα θὰ χρησιμέψει γιὰ κανδῆνας.

γ) "Αν, μέσα στὴ λεγλασία, ὁ καθένας ιδιοποιεῖται τὰ ἀ-
γαθὰ σὰν νὰ γιγάντουσαν προσωπικὴ του ιδιοκτησία, τὸ ἐμ-
πόρευμα ξαναζειφανίζεται και τὸ σύστημα δικαιεύνεται (σ' αὐ-

τη τήν περίπτωση είναι καλύτερα νά καταστρέψεται τό πάν: τούλαχιστον ίτικ έξαρχων ήταν ένα 90% άχρηστων προγράμματων).

δ) Χωρίς τή συνειδηση τής γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης, ή λεγόμενα αποτελεῖ στήν καλύτερη περίπτωση έναν άσυνάρτητο τρόπο δικτυολογίας. Είναι μία ένέργεια διαχειρισμένη από τίς έποναστατικές συνθήκες όπου η ποινήτητα, πού δημιουργεῖ τά άγαθά, τά μοιράζει ἀπ' εύθειας στά μέλη της. Και άν καταλήξει σε μιά Ελλειψη τροφίμων και σε μία άνεπάρκεια χρήσιμων προϊόντων, προδύονται μάζα γεννήσει τή αύγουστη μέσα στά πνεύματα και νά προκαλέσει μιά επιστροφή στάς μηχανοριους τής έμπορευματικής δικτυολογίας.

Πά τών προγράμματων άγωνίζεστε ήδη, συνειδητής ή όχι, γιά μία ποινωνία όπου η δημισθή παραγωγή και η διαρροή τών άγαθών γίνονται δυνατές μά τήν πατέργηση τής ιδιοκτησίας και τή συνάθροιση τών παραγωγών σε συνελεύσεις αὐτοδιεύθυνσης. Έκει η θέληση του καθένα έκδηλώνεται μά τή φύση τών έλεγχόριμων και άνακλητῶν άνα πάσα συγκρήτηση προσωπικού. Λότοι οι έκπρόσωποι διπλογίζουν τά διαθέτουμενά και έναρμονίζουν τίς παραγωγικές προσφορές δημιουργίας και τήν άτομική ζήτηση κατά τρόπο μέσα νά έγκαθιδρυθεί νά άφθονά προσθευτικά και άμετάλητα.

Στά πρώτη μέκαρδία, έχετε τήν πρόθεση νά σπάσετε τά μοδέρνα του ήγετης οχι: ή διοιουσήσετε σάς μεταγενέζεται; σάν κατότερο;

"Αν ναι, καταλάβατε ότι:

α) Τό νά γίνεις ήγετης, σημαίνει: νά πάψεις νέσσαι άνθρωπος. Ο ήγετης είναι αύτός πού περιτύλιγει τό έμπορευμα και ταυτόχρονα είναι τό περιτύλιγμά του. "Εξιο ἀπό τό έμπορευμακανδ σύστημα είναι τελείως άχρηστος. Σάν τά έμπορευματα, ίτικ κι: αύτός άναπαράγεται: και ταυτορεύεται: μετριέται μά ποσότητα έξουσίας, ἀπ' τό πάνω πρός τό κάτω μέρος τής ιεραρχίας. Και η έξουσία του πηγάζει ἀπό τήν ίξουσία πού τό

θέσης θέσει, σάν ολογραμμή θέληση και σάν κοινωνική αναπαράσταση, πάνω στό μεγαλύτερο μέρος τής καθημερινής ζωής.

β) "Οος περισσότερο η ἔξουσία κατατεμαχίζεται και ἐπεκτείνεται παντού, τόσο δυναμιώνει και ἔξασθενει. "Οος πιὸ πολὺ λόγος ὑπάρχουν, τόσο περισσότερο εἶναι ἀνίσχυρος. "Οος πιὸ ἀνίσχυρος εἶναι, τόσο περισσότερο ὁ γραφειοκράτης μηχανισμὸς στηρίζεται στὸ κενό, τόσο ἐπιδάλλεις σὲ δλους τὴν εἰκόνα τῆς παντοδυναμίας καὶ τόσο οἱ ἀνθρώποι μαθαίνουν νὰ ἀρνοῦνται δλοκληρωτικὰ τὴν ὑποδεσμοτητή.

γ) Παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἔξουσία ὑπάρχει θυσία, καὶ τὸ ἀντιστρόφο. "Οἱ γρέτης καὶ ὁ πολιτικὸς «ἀγωνιστὴς» ἀποτελοῦν τέ τοι ἀδύνατο σημεῖο τῆς ἐπανάστασης, τὸ σημεῖο ὅπου αὐτὴ ἀνατρέπεται καὶ μεταβάλλεται στὸ ἀντιστρόφο τῆς χειραφέτησης.

δ) "Η τρομοκρατικὴ ἐνέργεια ποὺ συνίσταται στὸ νὰ καθαρίσεις, πλάτη γιὲ πλάτη, μὲ τὴν τῶν σφαίρα, τὸν γραφειοκράτη καὶ τὸ ἀφεντικό, δὲν ἄλλάζει τίποτα στὶς δομές καὶ δὲν κάνει ἄλλο ἀπ' τὸ νὰ ἐπιταχύνει τὴν ἀνανέωση τῶν γρέτηκων σταλεχών. Γιὰ νὰ κατατρέψουμε τὸ Κράτος καὶ τὶς ἱεραρχικές δργανώσεις, ποὺ τὸ ἀναπαράγουν ἀργά η γρήγορα, πρέπει νὰ ἀκμηδενίσουμε τὸ ἀμπορευματικὸ σύστημα.

ε) Τὸ Κράτος εἶναι ὁ ρυθμιστής, τὸ νευρικὸ κέντρο καὶ τὸ προστατευτικὸ δίκτυο τοῦ ἀμπορεύματος. Πλαχίζει γάλλορροπήσεις τὶς ολονομικές ἀντιφάσεις, νὰ ἱεραρχήσει πολιτικὰ τὴν κοινωνικὴ δργασία τὲ δικαιώματα καὶ καθήροντα τοῦ πολιτική, νὰ δργανώσει τὴν ἴδειλογικὴ ψεκλάρια καὶ τοὺς καταγγλωτοὺς μηχανισμούς ποὺ μετατρέπουν κάτις διοριό σὲ θητή, ρέτη τῷ ἀμπορευματικῷ συστήματος.

σ') "Η σύμπνοια τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἀμπορεύματος γιπορεῖ νὰ ἐκπιμηθεῖ πολὺ εύκολα μὲ τὴν ταχύτητα ἐπέμβασης τῶν μπάτσων (καὶ τῶν πληρωμάνων μπράβων τῶν ἀφεντικῶν καὶ τῶν συνδικάτων) μιᾶλις ζεσπάσει μὲὰ δύρια ἀπεργία.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀγιονίζεστε γῆρη γιὰ μία καινωνία χωρὶς καταναγκασμὸς αὐτεῖ θυσία, διποὺ ὁ καθένας εἶναι κύριος τοῦ ἔμπιοῦ του, καὶ ζεῖ σὲ τέτοιες συνθήκες ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃς. Σναν ἄλλο ἀνθρώπος σὲ σκλάδο γιὰ μία καινωνία χωρὶς τάξεις, διποὺ εἰ δικαιοδόσεις ποὺ ἔχουν ἀνατεθεῖ στὰ συμβούλια ἀποκοῦνται κάτιο ἀπὸ τὸ ἀγρυπνο βλέψια καὶ μὲ τὴ θέληση τοῦ κάλε ἀπόμενο χρονιστά.

Χαίρεστε στὴν ἴδια στις θάρρους μὲν μέρα διποὺ θὰ μπορέσουμε νὰ φερθούμε σὸν εἰς ἀνθρώπινα δόντα στοὺς μπάτσους ποὺ δὲν θὰ έχει χρειαστεῖ νὰ καθαρίσουμε ἐπὶ τόπου;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δια:

α) Ὁ μπάτσος εἶναι τὸ λυκόσκυλο τοῦ ἐμπορευματικοῦ αυτογίματος. "Οπου τὸ φέμα τοῦ ἐμπορεύματος δὲν ἀρκεῖ γιὰ νὰ ἐπιβάλλει τὴν τάξη, ὁ μπάτσος προβάλλει ἀρματιωμένος ἢπ' τὸ μηρὸ τῆς κυρίαρχης τάξης ἢ γραφειοκρατικῆς κάστας.

β) Χωρὶς νὰ ὑπολογιστειμε τὴν περιφρόνηση ποὺ νοοῦμε γιὰ τὸν ἔμπιο του, ὁ μπάτσος περιφρονιέται σὸν μεσθιστὸ δολοφόνος, σὸν τσιράκη δλων τῶν καθηστών, σὸν ἐπαγγελματίας σκλάδος, σὸν ἐμπόρευμα προφύλαξης, σὸν κατασταλτικὸς δρος τοῦ οἰκονομικο-καμαροκοῦ συμβολαίου ποὺ ἐπιβάλλεται στοὺς πολίτες ἀπὸ τὸ Κράτος.

γ) Παντοῦ διποὺ ὑπάρχει Κράτος, ὑπάρχουν μπάτσοι. Παντοῦ διποὺ ὑπάρχουν μπάτσοι —ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τάξης τῶν ἀμφισσηγηστακῶν διαδηλώτων — ὑπάρχει τὸ Κράτος ἢ τὸ ἔμβρυο του.

δ) Κάθε ἵεραρχία εἶναι ἀστυνομική.

ε) Τὸ γὰρ σκοτώσεις ἔνα μπάτσο εἶναι ἔνα χόμπιτο γιὰ τοὺς ὑποφήριους τῆς αὐτοκτονίας. Δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀποφασίζει κανεὶς παρὰ μένο μέσα σὲ συνθήκες αὐτοάλμυνας, μέσα στὸ γενικὸ κίνημα καταστροφῆς κάθε ἵεραρχικῆς ἔξουσίας.

Ϛ) Η εύτυχία δὲν γίνεται δυνατή παρὰ μόνον ἔχει διποὺ τὸ Κράτος έχει πάψει νὰ ὑπάρχει, ἔχει διποὺ καλλιέργεια συνθήκην ἵεραρχηγητῆς δὲν ἔτοιμάζει τὴν ἐπιστροφή του.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἔχετε διαρεθεῖ τὸν Ἑλεγγό καὶ τὸν καταναγκασμό, τὸν μισάτο ποὺ σᾶς ὑπενθυμίζει δι: δὲν είστε τίποτα καὶ δι: τὸ Κράτος εἶναι τὸ πᾶν, τὸ σύντηρα ποὺ δημιουργεῖ τὰς προϊποθέσεις τοῦ παράνομου ἐγκλήματος καὶ ποὺ γομψισκούει τὸ ἔγκλημα τῶν δικαιστῶν ποὺ τὸ καταστέλλουν. Ἀγωνίζεστε τὴν γιὰ μιὰ ἐγκριδόνιση τῶν ἐπιθυμιακῶν συμφερόντων (μὲ τὴν ἔξαρσάνση τῶν οἰκονομικῶν καὶ θεατρικῶν συμφερόντων) καὶ γιὰ τὴν δργάνωση τῶν δικαιομικῶν σχέσεων μὲ τὴν ἀρθρωτὰ τῶν συναντήσεων καὶ τὴν ἡλεύθερη διάδοση τῶν ἐπιθυμιῶν.

Νομίζατε τὴν τὴν ἐπιθυμία νὰ πετάξετε τὴν ἀπόδειξη πληροφορίας σας στὰ μοιτρά τοῦ ταμία;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δι:

α) Τὶ μαθητὴ ἐργασία ὑποδιδάξει τὸ ἀτριο σ' ἓνα ἀριθμὸ μέτρα στὰ διδλία τῶν ἐπαγγειρήσεων. Ἀπὸ τῇ σκοπώ τοῦ καπιταλισμοῦ, ὁ μαθητὴς δὲν εἶναι ἕνας ἀνίρωπος ἀλλὰ ἕνα δεσμένο τῷ κόστους παραγωγῆς καὶ μιὰ κάποια ἀγοραστικὴ δύναμη στὴν κατανάλωση.

β) Τὶ μαθητὴ ἐργασία εἶναι τὴ δάση τῆς γενικῆς ἐκμετάλλευσης, τόσο ἀναμφισθῆτη τὸ δέο καὶ τὴ ἀλλοτριωμένη ἐργασία καὶ τὴ παραγωγὴ ἐμπορευμάτων εἶναι τὴ δάση τοῦ θεαματικοῦ-ἐμπορευματικοῦ συστήματος. Νὰ καλλιτερέψουμε τὴ μαθητὴ ἐργασία συγκίνει νὰ καλλιτερέψουμε τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ προλεταριάτου ἀπὸ τὴ γραφειοκρατικο-ἀστικὴ πόλη. Μπορούμε μόνο νὰ τὴν καταστρέψουμε.

γ) Τὶ μαθητὴ ἐργασία ἀποκτεῖ νὰ θυτάξουμε περισσότερο ἀπὸ ὅκτὼ διρες ζωῆς γιὰ ὅκτὼ διρες ἐργασίας, μὲ ἀνταλλαγῆς ἕνα χρηματικό ποσό ποὺ δὲν καλύπτει παρά ἕνα μικρὸ πέρος τῆς προτερόμεσης ἐργασίας, ἐνῷ τὸ ὑπόλοιπο ἀποτελεῖ τὸ κέοδος τοῦ ἀφεντικοῦ. Κι αὐτὸ τὸ ποσό πρέπει ν' ἀνταλλαγῆ μὲ τὴ ταττά του μὲ προϊόντα μαλυτηρά καὶ γοθεμένα, μὲ σύγχρονές συσκευές πληρεμένες στὸ δεκαπλάσιο τῆς τιμῆς τους,

με ἀλλοτριωτική ρευματογράφησην ἀντικείμενα (τὸ κάτοικόν τοῦ ποὺ μᾶς ἀπέτρεψε νὰ δουλεύουμε, νὰ κατακαλώνουμε, νὰ μολύνουμε, νὰ καταστρέψουμε τὸ τοπίο, νὰ κερδίζουμε καθ' χρόνο καὶ νὰ σκοτωάμεσται), γιὰ νὰ μήν ἀναφέρουμε δια πληρώνουμε στὸ Κράτος, στοὺς εἰδικούς, στὰ συνδικαλιστικὰ πορνεῖα.

δ) Είναι λάθος νὰ πιστεῖς κακαῖς διὰ οἱ μισθολογικὲς δεκτικήσεις μαρτυρῶν νὰ δάλουν σὲ κίνδυνο τὸν ίδιωτον ἢ κρατικὸν καπιταλισμό: τὰ ἀφεντικὰ δὲν δίνουν στοὺς ἑργάτες παρὰ τὴν αἰχνηὴν ποὺ εἶναι ἀναγκαῖα στὰ συνδικάτα γιὰ ν' ἀποδεῖξουν ὅτι ἔχουν ἀπόρια μὲν κάπαια χρησιμότητα· καὶ τὰ συνδικάτα δὲν ἀποτελοῦν ἀπὸ τὸ ἀφεντικὰ (ποὺ χρησιμοποιοῦν ἐπὶ πλέον τὴν κόβηση τῶν τιμῶν στὴν κατανάλωση) παρὰ μόνο ποὺ ποὺ δὲν δάλουν σὲ κίνδυνο ἵνα σύστημα ἀπὸ τὸ ὅποιο ἴπποφέλεσθαι καὶ τὰ ίδια.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, διαρθήκατε νὰ ζῆτε τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ χρόνου σὲ συνάρτηση μὲ τὸ χρήμα, νὰ εἴστε πιό να τὴν δεκτικήτην τοῦ οἰκονομικοῦ, νὰ επιδιώκετε χρειὲς νάγκητες τὴν δυνατότητα νὰ ζῆτε μὲ πάθος. Ἀγωνίζεστε δῆῃ, συνειδητὰ ἢ δχι, γιὰ μιὰ κατακομῆ τῶν χρήσιμων ἄγαθῶν ποὺ δὲν θὰ ἔχαρταν ἀπὸ τοὺς νόμους τοῦ κέρδους καὶ θὲ ἀνταποκρίνεται στὶς πραγματικὲς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων.

Σὲς αγαπαῖναι νὰ φένετε τὸν πατέρα ποὺ περνάει; Νά θέλετε νὰ κάθετε μιὰ δικλησία, ἔνα ναό, δέν τίκαι, μιὰ συναγωγὴ;

"Αν νοί, δχετα καταλάθει διτ:

α) Ἡ θρησκεία εἶναι τὸ διπο τοῦ καταπιεσμένου πλάσματος.

β) Κάθε θρησκεία ἰππικαλεῖται τὴν θυσία, καὶ διαδίπτεται ἐπικλεῖται τὴν θυσία εἶναι θρησκευτικό (οἱ «ἀγωνιστές» τῶν πολιτικῶν δργανώσεων, γιὰ παράδειγμα).

γ) Ἡ θρησκεία εἶναι τὸ γενικὸν πρότυπο τοῦ φέματος, ἡ ἀντιστροφὴ τῆς πραγματικότητας πρὸς δρελος ἑνὸς μυθικοῦ

κόσμου, ποὺ γίνεται, μάλις ἀπο-Ιεροποιεῖται, τὸ θέαμα τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

δ) Τὸ ἐμπορευματικὸν σύστημα ἀπο-Ιεροποιεῖται καταστρέψει τὸ θρησκευτικὸν πεδίον καὶ γέλαστοποιεῖ τὰ φετῖχ του (πάππας, κοράνι, θίδλος, σταυρός...), ἀλλὰ συγχρόνως τὸ διατηρεῖ σὸν μία διαρκὴ προεργασὴ γιὰ νὰ προτιμήσει τὴν φυσιομετικότητα δέντρο τὸ ἀλλογενό, τὴν λύση δέντρο τὴν εὐχαρίστηση, τὸ θέαμα δέντρο τὸ δίπλωμα, τὴν ἀποταγὴν δέντρο τὸν ἀλευθερότητα, τὸ κυριαρχούσον σύστημα δέντρο τὶς ἐπιθυμίες. Τὸ θέαμα ἀποτελεῖ τὴ νέα θρησκεία καὶ νὴ πουλιόφρων εἶναι τὸ κριτικό του πνεύμα.

ε) Τὸ θρησκευτικὸν σύμβολα μαρτυρῶν γιὰ τὴ σταθερότητα τῆς περιφρόνησης ποὺ τὰ ιεραρχικὰ καθεστῶτα δίλων τῶν ἐποχῶν θεεῖχαν στοὺς ἀνθρώπους. "Ἄσ πάρσυμε ἔνα μόνο παράδειγμα, τὸ Χριστό..

"Οντας στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν ὑποκαταστημάτων θείων προέβηνταν, οἱ χριστιανικὲς ἱκανογίας μίσθιτησαν κάπω ἀπὸ τὴν πίσση τοῦ ἡμιπορευματικοῦ προτούσου μᾶς διεστραμμένη ἐπίδειξη ποὺ δὲν θὰ πάρει τέλος παρὰ μὲ τὴν δρστικὴ ἔξαφάνιση τῆς διεργηματικῆς τῆς ἐκπέτασης, τοῦ χρηματιλόντος Χριστοῦ. Γιδὲ Θεοῦ, γιδὲ πόρνης, γιδὲ παρθένους, δημητρύγδες δρπτῶν καὶ θυμάτων, ὀμοφυλόφρολος καὶ πουρτενάνος πολιτικοῦς «ἄγωνιστης» καὶ μέλος τῆς ὑπηρεσίας τάξης, κατήγορος καὶ κατηγορούμενος, δουλευτῆς καὶ ἀστροναύτης, δὲν ὑπάρχει: κανένας ο ὁ λ ο ο ποὺ νὰ μή μπορεῖ νὰ τὸν παλεῖ: αὐτὴν ἡ ἐπιληπτικὴ μαρτυρόντα. Τὸν εἰδαμό σὸν Ἑμπόρο τῆς στρέψησης, σὸν διανομῆς χρήτων, σὸν «ἄδρακτο», σὸν σταλιστή, φαστίστα, ἀντι-ρασίστα, στάλινικό. "Τῷρχες σ' ὥλα τὰ ἡμιλημάτα, σ' ὅλες τὶς σημαῖες, σὲ κάθε αὐτοπειρόφρόνηση, στὶς δύο μεριές τοῦ ρόπαλου, στὶς περισσότερες θανατικές καταδίκες δηνοὶ στέκει τῇ Ιου καλά τὸ χέρι τοῦ δίλημαο δέντρο καὶ στὸν καταδίκασμένον. "Εγει τὴ θέση του μέσον στὸ διτυνομικὸν τηγματα τὶς φυλακές, τὰ σχολεῖα, τὰ μπουρδέλλα, τοὺς στρατῶνες, τὰ μεγάλα καταστήματα, τὰ ζένες τοῦ ἀνταρτοπόλεμου. Χρησιμεῖ σὸν ὑποτιθέμενο, σὲ δεῖκτης πορείας, σὲ σκιάχτρο γιὰ νὰ ἔξα-

λευθήσουν καὶ ἀναπλένονται οἱ νεκροί ἐν εἰρήνῃ καὶ οἱ ζωντανοὶ γοναῖς τοῖς, οἱ διασωτέορθοι καὶ οἱ διάτητοι ἀδινατολόματος θεοὶ χρηστεῖσθε: αὐτὸν πλαστικὸς φυλλὲς δυναὶ οἱ Ἐμπειροὶ ἄγονοὶ οἱ ἀποκαταστήσαντες ἡμεροτικά τὸ ἀμφίτρια. Τελείωμεν Μονάχεις, τελείωμεν Βούδα, τελείωμεν Κορινθίους, θλεσθοὶ ἀντιπρόσωποι ἀνταγωνιστικῶν φρεμῶν χωρίς φωνεσίαν οὔτε δυναμισμόν, οἱ Χριστὸς κερδίζεις: σ' ὅλα τὰ μέτωπα. Οἱ Ἱησοῦς Χριστὸς συ-περ-άρδινοι καὶ συνπερ-στάροι: δλες οἱ εἰλένες τοὺς παιληγμένους αὐτὸν θεοὺς μέσον τῶν μερικῶν περιβόλου παιλήσουν τὸν θεού.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀγονίζεστε θῆρη, συνειδητὴ η̄ ἔχη, γιὰ μιὰ κατεύνα τοῦτο θάγει ἐπικείθεο: η̄ ὀργάνωση τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀνταμοιδίας της, δποὶ δὲ καθένας θάνατος καρίος τοῦ θεοῦ του καὶ η̄ ίδεια τοῦ θεοῦ δὲν θάγει πάλι κανέναν νούσην, δποῦ πάνω ἀπ' ἔλα τὰ προβλήματα τῆς κώνιστακῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐπιμηκύνων ποὺ πρέπει νὰ ικανοποιήσουν δὲ ξέφαρωσίσουν δριτανὰ τὰ προβλήματα τῆς ἀντεστραμένης ζωῆς καὶ τῶν ἐπιμηκύνων ποὺ ἀπαθεύνονται.

Σαὶ διποκαρδίωντες η̄ ποστηματική καταστροφή τῆς θάττηρης καὶ τὸν παντοδάλοντα τοῦ πόλην;

Σ' αὐτῇ τῇ περίπτωση, καταλαθκίνετε δια:

α) Η̄ πολεοδόμησαί σίνει η̄ διοισοληρηγή τοῦ χάρου διὰ τὸ διποκαρδικανικό οὐστόγμα καὶ τὰ διστυνομίες του.

β) Η̄ μιζέρια τοῦ θερικανικοῦ ντενδρὸς εἶναι τὸ ντενδρό τῆς γενικῆς μιζέριας.

γ) Ηολεσθήματος = κονινιοπλόγος = ιδεολόγος = ματά-τρος.

δ) Γιὰ τὸ κυρίαρχο σύστημα δὲν ὑπάρχει: πιὰ οὔτε τοπίο, οὔτε φύση, οὔτε δρόμος γιὰ δόλτα, ἀλλὰ διποκαρδική τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου ὑπεραξία γονήτρου μὲ τὴ διαστήρηση λιγῆς πρωτονάδας, δέντερην η̄ διφάνων ξέξιστες καὶ ιεραρχημένες συγκαντρώστες τοῦ πλήθυσμοῦ θετυνόμενη τῶν λαβεῖν

πινακισμῶν κατεκάλιμπτην γιὰ γὰρ θοποδάλλεις στὴν πλή-ην καὶ στὴν πολιτικότητα.

ε) Τίθρα πάλι η̄ ἔξουσια δὲν προσποιεῖ οὐλὴν νὰ κρύψει τὸ γεγονός διη: η̄ χωροταξία ἔχει γίνει: κατὰ πρώτο λόγο καὶ θη-μεσοῖς σὲ συνάρτηση μὲ ἓντα προσεχῆ ἐμφύλιο πόλεμο: οἱ δρόμοι είναι ἐνοχυμένοι γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο ποὺ θὰ περάσουν τὰ τάνκες οἱ πύργοι καὶ τὰ νεφρίστα οἰκοτοπικά συμπλέγματα διαβέτουν μητρικήτατα λόγιας ποὺ μιτιαδίζουν στὴ γενική διεύθυνση τῆς θετυνομίας, εἰκοσιτεσσερες ἵπες τὸ εἰκοσιτετράρο, μᾶλι πα-νηρωμένη θέλη τῶν δρόμων μέσα στὶς σύγχρονες πολικατακλίες, προβλέπονται «διωράταια θελήση» πρὸς χρήση τῶν ἐπιλεκτικῶν σκο-πευτῶν τῆς θετυνομίας.

σ) Τὸ διλέμα ποὺ τὸ κυρίαρχο σύστημα φέγγει στὸ κάθε τί, μετατρέπει τὰ πάντα σὲ ἐμπόρευμα. Η̄ θεολογία είναι τὸ τεχνητὸ μάτι τῆς έξουσίας ποὺ ἐπιτρέπει γὰρ θλάπε: κανεὶς ζω-τροῦς μάτι ποὺ θῆρη εἶναι νεκρός, κατὰ ποὺ ἔχει θῆρη μετατραπεῖ σὲ διποκαρδία.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀγονίζεστε θῆρη, συνειδητὴ η̄ ἔχη, γιὰ μιὰ κατεύνα δποῦ η̄ θελητή σας νὰ ζεφύγετε μάτι τὸν πο-λεοδρόπα καὶ τὶς θεολογίες ήλι θεοραστεῖ μὲ τὴν θελεθερείαν τὸ δραγματίνες πόρφυρα μὲ τὸν ἐπιθυμητός σας τὸ κάθρο καὶ τὸ χρό-νο τῆς καθηγητηρίας σας ζωῆς, νὰ φτιάχνετε οἱ Γάιαι τὸς χά-ρους τῆς κατεύνας σας, νὰ ζέλετε νομαδικά, νὰ κάνετε τὶς πε-λοτες τόπους δποῦ ζεῖ τὸ πόλιος καὶ τὸ παιχνίδι.

Ναοδέστε τὴν θετυνομία νὰ κάνεται δροτά — δχ: ἀπὸ συνήθεια διλλὰ μὲ τάδες — γιὰ τὸ σύντροφο σας, μᾶλι τὸν ερώτο η̄ πρότη τῶν εργαζομένων, μὲ τὸ πατέρι του, μὲ τὸν συγγενεῖς σας, μὲ τοὺς φίλους καὶ φίλες, μὲ τοὺς διάλορος καὶ διάλερος σας:

Σ' αὐτῇ τῇ περίπτωση, καταλάβατε δια:

α) Πρέπει νὰ ξεπερδεύουμε μὲ τὴν περιορισμός ποὺ θ-πεύδανται στὴν θρόνου: ταμποῦ, εἰνπρέπειες, θεοτοκήση, κα-ταναγκωσμοί, ζήλεια, ἐπεπολαιότητα, δικασμός, δλες οἱ μορφές

ἀνταλλαγής ποι, ἀπὸ τῶν σκευῶναδιορθό μέχρι τὴν πορνεία, μεταφορφίουν τὴν τάχην, τοῦ ξεριτα σὲ σχέσεις μεταξὺ ἀνακεφαλίουν.

6) "Εγένετο διάβολος τῆς ἀπόκλισης τὴν ἀνακεφαλίαν τῇ ἄγγος" τὸν ἔρωτα ποὺ ἔει κακεῖς μὲ τρόπο ἀναλογίαριτο, παραφορφαμένον ἢ μὴ αὐθεντικό τὸ γαρήσιο μὲ πληρεξόδιο καὶ μέσου σινάνιον· τὰ μελαγχολικὰ ὅργια τοὺς ἀλιθίους ὅργανοις· τὰ σχέσεις ὑγιεινῆς τοὺς ἀποκεφαλιούμενους καὶ ἀποθηλίανους πάθους ποὺ καταναλλοῦνται γιὰ τὴν καταστροφὴ τους τέσσερας διτη ἡλικίας ἕπειστεναν γιὰ τὴν πράγματαν τους σὲ μιὰ κακογνία ποὺ ἡλιούσθησε τὴν ἀναρριφοῦται τους.

γ) "Οὐλος ὁ καθός ξηράς νὰ ἔρει, εἴτε τὸ δημολογεῖ εἴτε ἔχει, ἐνών ἔρωτα-πάθεις ποιεῖται καὶ ἔγειται. Θέλουμε νὰ δημιουργήσουμε κοινωνικὰ τὰς ιστορικές προσπολέσειςς μαζὶ διεκρινοῦς περιπέτειας, μὲ δῆμορὸν τὸ πάθος μαζὶ ἵκανοπολήσης ποὺ δὲν ἔνταγγιαρίζει: ἀλλὰ φραγμῷ ἀπὸ τὴν ἔξαντληση την δυνατοτήτην ἐντος πειραγμάτων ἢ εἰγαριστήρην, καὶ ἡ διαταράσσα πλὴ ἔνταγγιαρίζει τὴν θετικότητά τους (γιὰ παράδειγμα στὴν ἀρχή καὶ στὸ τέλος μαζὶ ἀλεθιθερηγές ἔρωτακής σχέσεις).

δ) "Οἱ ξεριτας εἶναι ἀδικηγόριστος ἀπὸ τὴν ἀποκεφαλία πράγματος, τὴν ἐπικαινούσα μεταξὺ τῶν ἀπέμενων (δυνατότητες συνάντησης), τὴν αὐθεντική καὶ μὲ πάθος συμφευγή σ' Ἑνα ποινή σχέσεις. Πάλια ἀδικηγόριστος ἀπὸ τὸν ἀγάνα πρὸ τὴ γενικευμένη ἀποδεικνύσηντα.

ε) Δὲν ὑπάρχει: ἀπόδικη ποι νὰ μήν ἀνακεφαλίσει: τὸ νόημα τῆς μέσου στὸν ἀπανταποτικὸ ἀγάνα· ἔτοι καὶ ἡ ἀπανταποτικὴ δὲν ἔχει: ἀλλὰ σπουδὴ παρὰ τὴν πραγμάτωση ἔλου τῶν ἔπιθυμων στὴν ἀλεθιθερή τους ἀνάπτυξη.

Ἐπ τῶν πραγμάτων, ἀγνοῦμεστε ἥδη, συνειδητά ἢ δη:, γιὰ μιὰ κοινωνία ἐπου τὸ μάζημα τῶν δυνατοτήτων ήτα ἔναρμονίζεται κοινωνικὰ γιὰ νὰ πολλαπλασιάσει τὰς ἀλεθίερες καὶ διαρκῆς μεταβαλλόμενες ἐνίσσεις ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν τὰς ίδιας δραστηριότητες, τὰς ίδιες ἀπομονίες· δησο ν ἢ ἐλέη ἢ

διαποτίνη στὴν ἐπιθυμία τῆς ἀλλαγῆς, στὸν ἐνθουσιασμό, στὸ παραχνήτη. Ήδη ἔμπειροις: τόσο τὴ συρρενία δυον καὶ τὴ διεργατικὴ τὴ διαχρονία.

Ναὶ συμβαίνει: νὰ κοινωνεῖα διαχρονία στὸ πατέτι: οὐας κάπια φράση ποὺ εἰς κωμιδήςς παθήσκες ωᾶς διαγράψουν νὰ παίζεται κατόπιν ρόλου:

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε διτι:

α) Δὲν μποροῦμε νὰ κοινώσουμε διπλωματικὴ εὐχαριστησην ἀν δὲν γίνουμε αὐτὸν ποὺ είμαστε, ἀν δὲν πραγματωθοῦμε σάν δημόρους μὲ διπλωμάτες καὶ ωρὶ πάθη. Λατινίστα, οἱ κατωνομές σχέσεως, ὅργανωμένες σὲ θέσμα τῆς καθηγερινῆς ζωῆς, ἐπιβάλλουσ τὸν καθένα νὰ προσχρωτεῖται σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀναπαραστάσεις καὶ μὴ αὐθεντικός τρόπους σημπεριφορᾶς· τὸν πρωτόπονον νὰ ταυτιστεῖται μὲ εἰκόνες, μὲ ρόλους.

β) Οἱ ρόλοι: εἴγαι νὰ μείζονται ποὺ ζεῦμεις κατὰ φεύγοντα τρέπον, ἀντιτίσσα τῆς μείζειας ποὺ ζεύμεις πραγματικά. Οἱ ρόλοι (τοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ κατώτερου, τοῦ πατέρα ἢ μητέρας τῆς οικογένειας, τοῦ ὑποταγμένου ἢ ἔξτρεμηράνου παιδιοῦ, τοῦ ἀμυντισθητικοῦ, τοῦ κονφρομένου, τοῦ θεσανδροῦ, τοῦ γόνη, τοῦ ἀνθρώπου μὲ κύρος, τοῦ διαρρηγμοῦ, τοῦ ἀπειδεστῆ, τοῦ καλλιεργητέου ποὺ κάνει: ἐπιδειγμή γιωσαντων όλων.) διπλαίνεται: διλον στὸ νόημο τῆς συστήρωσης καὶ ἀπανταργωνής εἰκόνων μέσω στὴ θεατρικὴ δργάνωσης τὸν ἔπειρεύεταις. Καὶ συγχρόνως κρύδουν καὶ τροφοδοτούν τὴν πραγματική δικαιανότητα τῶν ἀνθρώπων γ' ἀλλάζουν πραγματικὰ τὴν καθηγερινή τους ζωή, νὰ τὴν κάνουν δινοταρέρουσα, νὰ τὴ ζήσουν σὲν σύνολο ἀναρμονισμένων ἀποθημάτων.

γ) Η δρηγητὴ εἶναι τὸν περνάσι μέσα ἀπὸ τὴν δρηγητὴν κωμιδήρων συνηγορεύει (καὶ δὲν εἶναι νὰ μὴ διεγνάμε διτι δὲν ὑπάρχει πειραγμός νὰ χρησιμέψει γιὰ προστασία, ἔτοι ὁ ρόλος τοῦ καλοῦ ἐργάτη μπορεῖ νὰ καλύψει ἐνέργειες σκαποτούς καὶ παράνομης σίκειαςπολήσης).

δ) Τὸ θέμα δὲν εἴγαι νὰ ἀλλάξουμε ρόλο ἀλλὰ νὰ κατα-

στρέφουμε τὸ σύστημα ποὺ μᾶς ἀναγκάζει νὰ παιζούμει μὲ τοὺς ξένους μᾶς ἐνάντια στὴ θέλησή μας. Ο ἐπαναστατικὸς ἄγνωτος είναι ὁ ἀγώνας γὰρ μιὰ ζωὴ ποὺ θὰ ζειμει αὐθεντικά.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀγωνίζεστε ἥδη, συνειδητά η δχ., γιὰ τὸ δικαίωμα στὴν αὐθεντικότητα, γιὰ τὸ τέλος τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπεκφυγῶν καὶ φεράτων, γιὰ τὸ δικαίωμα στὴν ἐπιθετικότητα τῆς λύσιμορφίας τοῦ καθένα χωρίς νὰ τὸν κρίνουμε η νὰ τὸν κατακρίνουμε ἀλλὰ ἀντίθετα ἐπιτρέποντάς του ν' ἀφήνει ἔλευθερές τις ἐπιθυμίες καὶ τὰ πάθη του, διο παράξενα μ' ἀγωνίζεστε γιὰ μιὰ κοινωνία διοῦ η ἀλιθεία θὰ είναι ἡμιπρακτή καὶ τῆς κάθε στυγιότης.

Νοοῦμετα μιὰ ἀντιτεθμεικὴ δυσπιστία γιὰ κάθε τὶ ποὺ είναι διανόηση καὶ θέση στανοσυμποίηση;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, καταλάβατε δι':

α) 'Η διανοητικὴ λειτουργία είναι, μαζὶ μὲ τὴ χειρωνακτικὴ λειτουργία, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κοινωνικοῦ καταταξιούμοδος τῆς ἐργασίας. 'Η διανοητικὴ λειτουργία είναι μιὰ λειτουργία ἀφεντικοῦ, η χειρωνακτικὴ είναι μιὰ λειτουργία σκλάδου. Καὶ η μία καὶ η ἀλλή είναι ἔξιστοι ἀξιοπεριφρένητες καὶ θὰ τὶς παταργήσουμε παταργῶντας τὸν καταταξιούμοδο τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ταξικὴ κοινωνία.

β) Μέσος στὸν ἄγνωτο τῆς ἐπαναστατικῆς μπουρζουζίας ἐνάντια στὴ φρεσοδρυκτικὴ τάξη καὶ τὸ θρησκευτικὸ πνεύμα, η κουλτούρα ὑπῆρξε ἐναὶ ὅπλο μερικῆς ἀπελευθέρωσης, ὅπλο ἀπομονωτούμοσης. 'Οταν ἡ μπουρζουζία ξύνε μὲ τὴ σειρά τῆς μιὰ κυριαρχητικὴ τάξη, η κουλτούρα διατήρησες γιὰ λίγο τὴν ἐπαναστατική τῆς μορφήν. Διανοούμενοι δύος ὁ Φουριέ, ὁ Μάρκος, ὁ Ματακόνιν, δέργαλον μέσα ἀπὸ τὰ προλεταριακὰ αίτηματα, ἐκφραζόμενα στὶς ἀπεργίες καὶ στὶς παραχές, μιὰ ριζοσπαστικὴ θεωρία πού, συνειδητοποιημένη καὶ ἐφαρμοσμένη ἀπὸ τοὺς ἀργάτες, θὰ μπορούσε νὰ καταστρέψει γρήγορα τὴ μπουρζουζία.

γ) 'Αντίθετα, οἱ εἰδίκευμένοι στογχαστές τοῦ προλεταριά-

τοῦ — ἐργατιστές διανοούμενοι καὶ διαγνωμενοποιημένοι ἀργάτες — παραστανούνται τοὺς ρήτορες, τοὺς πολιτικούς διηδρες, τοὺς ὁδηγοὺς τῆς ἐργατικῆς τάξης, μετάτρεψαν τὴν ριζοσπαστικὴ θεωρία σὲ ιδεολογία, δηλαδὴ σὲ φέμα, σὲ λόγος στὴν ὑπηρεσία τῶν ἀφεντικῶν. 'Ο σεσιαλισμὸς καὶ οἱ παραλλαγὲς τοῦ γιακωδινισμοῦ (μπλανκισμός, μπολισμούισμός...) ὑπῆρχαν τὸ κάτιμα ἐκεῖνο ποὺ ἀναγγέλλει τὴ γραφειοκρατικὴ δικτατορία πάνω στὸ προλεταριάτο. Ωποὺς διμφανίζεται μὲ δῆλα τὰ λεγόμενα ἐργατικὰ κόμματα, τὰ συνδικάτα καὶ τὶς διοικητικές δργανώσεις.

δ) Οἱ διανοούμενοι ἀποτελούν τὸν ἀφεδρικὸ στρατὸ τῆς γραφειοκρατίας, εἴτε πρόκειται γιὰ ἐργατιστές διανοούμενος εἴτε γιὰ διαγνωμενοτές ἀργάτες.

ε) 'Η κουλτούρα ἀποτελεῖ σήμερα τὸ σχῆμα τῆς διανοητικῆς ἀρμοσίωσης στὸ θέατρο, τὴν ἐπικέττα ποστότης ποὺ κάνει νὰ πουλιούνται δῆλα τὰ ἐμπορεύματα, τὴ μόνηση στὸν ἀνεστραμμένο κόσμο τοῦ ἐμπορεύματος. Μὲ πρόσχημα τὴν ἀναγκαιότητα τῆς μέρφωσης, η κουλτούρα προστατεύεται τὴν ἀνάγκη τηγανίσκης γνώσης καὶ τὴ μετατρέπει σὲ διαχωρισμένη γνώσην ἀπαδάλλει: μιὰ ὑπεραρχία ἀπηργμένης γνώσης, μιὰ ἀποζημιώση γιὰ τὸ κενὸ τῆς καθηγμερινῆς ἐπιδίωσης, μία ἀνοδος στὴ γραφειοκρατία τῶν εἰδικῶν. Επειδὴ πρόκειται γιὰ μιὰ γνώση πού θέλει: νὰ θεωρεῖται γνώση χωρὶς χρήση, καταλήγει πάντα νὰ ὑπηρετεῖ τὸ θεατρικο-ἐμπορευματικὸ σύστημα.

στ) 'Ιδιαίτερα η ὑποτιθέμενη οἰκονομικὴ γνώση είναι μιὰ γραφειοκρατικο-ἀπατηκὴ ἀπάτη. Δἰν ἔχει νόημα πάρα μέτα στὴν καπιταλιστικὴ δργάνωση τῆς οἰκονομίας, χωρὶς καὶ αὐτὸ νὰ είναι σίγουρο! Μόλις αὐτὴ καταργηθεῖ, δὲ κάθε ἀργάτης είναι καλύτερη προστιματικός γιὰ τὴν δργάνωση τῆς νέας παραγωγῆς, ἀπὸ τὸν πόσο σφράγισματος, οἱ ἀργάτες τῆς «Αλπ» θέλειν διαί την ίκανον νὰ λειτουργήσουν τὸ δργοστάτο καὶ διὰ σύγχρονης τάσης.

ζ) 'Η δργητη τῆς διανοούμενοποίησης δὲν ἔχει νόημα

Ξέω ἀπὸ τὸ ἀγώνα για τὴν κατάλυση τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἔργασίας, τῆς ἵεραρχίας, τοῦ Κράτους.

η) Οἱ ἐργατιστὲς διανοούμενοι εἶναι μαλάκες καὶ καθάριται. Σὰν διαγοσύνην δέχονται, μετὰ ἡ ἀνευ νιροπής, νὰ διατηρήσουν μία ἡγετικὴ ἀποστολή. Κάτιο ἀπὸ τὸ ρόλο καὶ τὴν λειτουργία τοῦ ἔργατη, διαιωνίζουν τὴν ἀπάτην τοῦ ρόλου καὶ μία λειτουργία συλάβουν ποὺ κανένας ἔργατης δὲ θέλει πάν. Διαλέγοντας νὰ δουλέψουν στὸ ἔργοσάσιο, ἐνῷ οἱ ἐργάτες εἶναι ἀ ν α γ κ α σ μ ἐ ν ο ι νὰ τὸ κάνουν μέχρι τὴν στιγμὴ ποὺ θ' ἀπελευθερωθοῦν δριτικὰ ἀπὸ τὴν ἔργασία, εἶναι γελοῖοι καὶ ἀντεπαναστάτες (γιατὶ ἡ ἐκκλησὴ γιὰ θυσία εἶναι πάντα ἀντεπαναστατική).

θ) "Οσοι ἐργάτες αἰσθάνονται περήφανοι ποὺ εἶναι ἔργατες, εἶναι δουλοπρεπεῖς μαλάκες. Οἱ διανοούμενοι τέρατας εἶναι τόσο καθάριματα δυσ δ διποιοδήμητοι ὑποθήκοις ἡγέτης ποὺ ποντάρει στὴν δουλικότητα τῶν «καλῶν ἐργατῶν».

ι) Η ριζοσπαστικὴ θεωρία, προσέν τῶν ἀγώνων γιὰ τὴ χειραρχίην τοῦ προλεταριάτου, ἀνήκει στὸ ἔξις, μὲ τὴν ποὺ καθαρή καὶ ἀπλῆ μορφῇ της, σ' αὐτοὺς ποὺ εἶναι ἴκανοι νὰ τὴν ἐφαρμόσουν, στοὺς ἐπαναστάτες ἔργατες, δηλαδὴ σὲ δλους τοὺς προλετάρους ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὸ τέλος τοῦ προλεταριάτου καὶ τὴν ταξικής κοινωνίας. Ἀνήκει σ' δλους αὐτοὺς ποὺ μπαίνουν στὸν ἀγώνα γιὰ τὴ γενικαιμένη αὐτοδιεύθυνση, γιὰ τὴν κοινωνία τῶν κυρίων χωρὶς σκάδους.

"Ἐκ τῶν προγμάτων, ἀγωνίζεται ἥδη γιὰ μία κοινωνία ποὺ δργινόνται μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ δέχονται τὸν αἰτιολογισμό, ἡ ποικιλομορφία νὰ αὐξάνει μέσα στὴν ἐπαναστατικὸν σχεδίον, τὸ σύνολο τῶν φυλακισμένων μέσα στὴν κουλτούρα γνώσεων νὰ ἐπιστρέψει στὴν πολιτικὴ τοῦ ἐπιλογισμοῦ τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἡ γνῶση νὰ δρίσκεται παγιτοῦ δουλειῶν τῆς ἐπιθυμίας τὸ πάθος καὶ ἡ λογικὴ νὰ εἶναι ἀδικαχόριτες, καὶ ἡ κατάργηση τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἔργασίας, φτάνοντας στὶς ἕσχατες συνέπειες της, νὰ δημιουργεῖ προγματικὰ τὶς προσποθέσεις γιὰ κοινωνικὴ ἀμρούντα.

Νοιούστα τοι περιφρόνησο γι' αὐτοὺς ποὺ κάνουν πολιτικὴ καὶ γι' αὐτοὺς ποὺ δὲν κάνουν ἀλλὰ ἀγήνουν τοὺς ἀλλους νὰ τὴν κάνουν γιὰ λογαριασμὸν τους;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, ἔχετε καταλάβεις δια:

α) Είναι πατροπατράδοτο νὰ θεωρεῖ κανεὶς τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρες σῶν κλέουν τοῦ ιδεολογικοῦ θεάμπατος. Άλιτο μῆς ἐπιτρέπει νὰ τοὺς περιφρονήσῃς ἔξακολουθῶντας νὰ φηρίζουμε γι' αὐτούς. Κανεὶς δὲν τοὺς ἔχεργεις τελείων ἐφ' ὅσον κανεὶς δὲν ἔφεργεις τελείων ἀπὸ τὴ θεωρητικὴ ὀργάνωση τοῦ πολιού κόσμου.

β) Τὶ πολιτικὴ είναι πάντα ἡ λογικὴ τοῦ Κράτους. Γιὰ νὰ ξεπερδεύσουμε μὲ δωμήτη πρέπει νὰ τελεώνουμε μὲ τὸ θεαματικὸ-διμορφευματικὸ σύστημα καὶ τὴν δργάνωση προστασίας του, τὸ Κράτος.

γ) Δὲν ὑπάρχει ἐπαναστατικὸς κοινοδουλευτισμὸς δπως δὲν ὑπάρχει: καὶ δὲν θὰ ὑπάρχει ποτὲ ἐπαναστατικὸς Κράτος. Μεταξὺ τῶν κανονισμούς τους καὶ τῶν δικαιοτομιῶν καθεστώτων δὲν ὑπάρχει παρὰ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς δύναμης τοῦ φέματος καὶ τῆς ἀλήθευτος τοῦ τρόμου.

δ) "Οποιος κάθε θεολογία, δπως κάθε διαχωρισμένη δραστηριότητα, ἡ πολιτικὴ ἐπαναφορικόνει: τὰ ριζοσπαστικὰ αλτήματα γιὰ νὰ τὰ κομματίσουται καὶ νὰ τὰ μεταφέρει στὸ διντίθετο τους. Γιὰ παραδειγμα, ἡ θελητὴ γιὰ ἀλλαγὴ τῆς ζωῆς μετατρέπεται, μέσα στὰ χέρια τῶν κομμάτων καὶ τῶν συνδικάτων, σὲ διεκδικήσεις μαθήτων, σὲ αἵτηση γιὰ ἀλεύθερο χρόνο καὶ ἀλλαγὴ καλλιτερεύσεως τῆς ἐπιδίωσης, ποὺ μόνο τους ἀποτέλεσμα είναι ν' αδείξουν τὴ δυσφορία κάνοντάς την λέγο ἡ πολὺ δικετή γιὰ μάτι στιγμή.

ε) Οἱ μεγάλες πολιτικὲς θεολογίες (θεονικισμός, σοσιαλισμός, κομμουνισμός) ἔχασαν τὴν ἔλεη τους στὸ μέτρο ποὺ τὰ κοινωνικὰ πρότυπα συμπεριφορᾶς τὰ ἐπιδιαλλόμενα ἀπὸ τὸν λιπαραίσμα τοῦ διμορφεύματος πολλαπλασιάζουν τὰς «ιδεολογίες ταύτης». Μὲ τὴ σειρά τους, τὰ θεολογικὰ θρύψιμα (οἱ θέσεις

σχετικά με τη μόδυνοτη του περιβάλλοντος, την τέχνη, τα κομφόρ, την παιδεία, την έκπρωση, χλπ.) αποκτούν πολιτική υπόσταση στις διάφορες άμειαγάμιτες με δεξιά ή δριττερή διάπορχρωση. Δέν είναι παρά ίδιας τρόπος άπομάκρυνσης του καθένα από τη μοναδική έγνωση ποιο τὸν διπατζοῦει σε δάδος: γ' ἀλλάζει τὴν καθηγειρινή του ζωή πρός τὴν κατεύθυνση του ὑμπλουτού της και τῆς γειτάνες πάθος περιπέτειας.

ζ) Δέν υπάρχει κανεὶς ποὺ γ' ἀγωνίζεται γιὰ τὸν ἔνατο του και ποὺ νὰ μήν καταλήγει τὶς περισσότερες φορές γ' ἀγωνίζεται ἐναγάντος του. "Η πολιτική δράση διποτελεῖ ἔναν ἀπὸ τοὺς κύριους λόγους αὐτῆς τῆς ἀνατροπῆς τοῦ ἐπιδιωκόμενου διποτελέσματος. Μόνο δ' ἀγάνως γιὰ τὴν αὐτοδιεύθυνση διλους σὲ διλους τοὺς τομεῖς ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικὴ ἐπιθυμία τοῦ κάθε ἀτόμου. Γ' αὐτὸς τὸ λόγο δὲν είναι οὐτε πολιτικὸς οὐτε πολιτικός, ἀλλὰ κοινωνικὸς και διλιός.

"Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀγωνίζεστε γῆρη, συνειδήτας ή δχι, γιὰ μία κοινωνία δους διλος ἀπορατίους" διους οἱ διαφορὲς διπόθεντος διτέμους και διμάδουν συνθεύονται μὲ τέτοιο τρόπῳ ποὺ δὲν καταλήγουν σὲ διοιδήτες κατατροφές, ἀλλὰ ἀντίθετα ἐκπογύονται και φρελούν τοὺς πάντες. Πρέπει τὸ μέρος τοῦ παγκοιδεῖου ποὺ δρίστεται φυλακούμενο και φυλωμένο μέστα στὴν πολιτική γ' ἀπειλεύθεροι μέστα σ' ἓνα παγκύπητο τέρατον μεταξὺ διτέμουν και διμάδων μὲ κανέν κανδιαφέροντα, μὲ τὴν λεσφροπηγήν και ἐναρμονισμένη παράθεση συμφωνῶν και διαφωνῶν.

"Ἔγετε καὶ: ἀπὸ καρδὶ τῆς συνδικαλιστικῆς ταυτότητας;

"Ἄν ναι, ἔγετε καταλάβει: δι:

α) Είναι λάθος νὰ νοιμήσῃ κανεὶς διτι προδίνεται ἀπὸ τὰ συνδικάτα. Αὐτὰ ἀποτελοῦν μιὰ δργάνωση διχαρισμένη ἀπὸ τοὺς ἔργαζομενούς, ποὺ γίνεται ἀναγκαστικὰ μιὰ γραφειοκρατικὴ ἔξουσίας ἀποκόμινη ἐναντίον τους ἐνῷ ταυτόχρονα δργάνων: τὸ θ' εἰ αἱ αἱ τῆς ὑπεράσπισής τους.

β) Δημιουργημένα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν ἁμεσῶν συμφέροντων ἐνὸς ὑπερεκμεταλλευμένου προλεταριάτου, τὰ συνδικάτα ἔγιναν, μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ, οἱ ἐγκεκριμένα μεστίσ τῆς ἔργασιας δύναμης. Σκοπός τους δὲν είναι ή κατάργηση τῆς μισθωτῆς ἔργασίας ἀλλὰ ή καλλιτέρευση τῆς. Είναι κατά συνέπεια οἱ καλύτεροι ὑπηρέτες τοῦ καπιταλισμοῦ ποὺ κυριαρχεῖ, μὲ τὴν ιδιωτικὴ ή κρατικοποιημένη μορφή του σ' ὅλο τὸν κόσμο.

γ) "Π' ἀνάρχοσυνδικαλιστικῇ ἰδέᾳ ἐνὸς ἀποναστατικοῦ συνδικάτου ἀποτελεῖ ἡδη τὴν γραφειοκρατικὴ ἐπικαρορισμα- ση τῆς ἁμεσῆς ἔξουσίας ποὺ οἱ ἔργαζομενοι μποροῦν γ' ἀσκήσουν ἁμεστα συγκεντρωμάτων σὲ συμβουλευτικὲς συκελεύσεις. Γεννημένη ἀπὸ τὴν δρηγήση τοῦ πολιτικοῦ ἐν ὄνταις τοῦ κοινωνικοῦ, ἐξανπάρτε μέσα στὴν ποργίδα τοῦ διαχρονισμοῦ και τῶν ἥγετων (ἀκόμα κι' ἀν μερικοῦ ἀπ' αὐτοὺς δὲν θέλουν γὰρ σύμπειρονται τὰν ἀρχηγοῖς).

δ) Τὰ συνδικάτα είγονται ή παρακρατικὴ γραφειοκρατία ποὺ συμπληρώνει και τελειοποιεῖ τὴν ἔξουσια ποὺ ή διοτική τάξη δικαιοί πάνω στὸ προλεταράτο.

"Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀγωνίζεστε γῆρη σὲ κάθε ἀγρία ἀπεργία γιὰ νὰ ἐπιδεινώσετε ἁμεστα τῆς δύναμης διλους ἐνάντια σὲ κάθε ἀντιπροσώπευση ποὺ σημαδεύει ἵνα δισχωριστο. Δὲ δέλλουμε πιὰ συνδικαλιστικοῦ ἐκπροσώπους ἀλλὰ συνελέυσεις δι- ποὺ οἱ ἀποφάσεις θὰ παίρνονται ἀπ' διλους και θὰ διφριμόζονται γιὰ τὸ συμφέρον διλου. Αντὶ γὰρ συζητήσεως γιὰ τὴν ἐπαναλήψη ή δχι τῆς ἔργασίας, δέλλουμε νὰ ἀποφασίσουμε γιὰ τὸ πτώς θὰ χρηγιμοποιήσουμε τὰ δργατάκα και τοὺς ἔσωτες μας. Θέλουμε νὰ ἐκφράσουμε ἔμπρακτα τὴν θέλησή μας ἐκλέγοντας ἕνα συμβούλιο ποὺ κάθε μέλος του θέλων ἀνακλήγει ἀνὰ πάτα στηγή και ποὺ τὸ ἔργο του θέλων νὰ διφριμέσει: τὶς ἀποφάσεις τὶς παρέμενες ἀπὸ τὴν συνέλευση.

Σὲ αὐτούς δεῖ νὰ μὴ μπορέστε νὰ διπορέστε ἀλλο τὴν σύζητον τας, τὸ σύζητον τας, τὸν γονετὸν τας, τὰ παιδιά τας, τὶς σικιακὲς δηγαρέις, τ.ο. εικογενειακὲς ὑποχρεώσεις;

Σ' αυτή την περίπτωση έχετε καταλάβει ότι:

α) Η οικογένεια είναι δι μερότερος πυρήνας της κοινωνίας καταπίεσης, τό σχολείο των φέματος, η έκμαθηση του ρόλου, η διπολελή στήση υποταγής, δι δρόμος της απώλησης, η συστηματική κακοπρεφή σήρε δημιουργικότητας της παιδικής ήγειρας, δι ποινός τόπος της έλλειψης, της μοχθηρίας, της τηλε-κατεύθυνσης.

β) Η οικογένεια είναι ιπποδόλη δέν έχει πάψει να μειώνεται και να αμφισσητείται στο μέτρο που τό διπορευματικό σύστημα μειώνει την έξουσια των άνθρωπων πρός θέριος την καταπίεσην μηχανισμών δους ει δινήρισης της έξουσίας είναι δηλαδή γρανάζια. Τό διπορευματικό σύστημα διατηρεί έτσι την οικογένεια σερβίντων την άπο την παλιά, σχεδόν άνθρωπων, ογκωτική της, και κάνοντάς την άπολια ποδ ζητιπάροφη.

γ) Η οικογένεια είναι δι τόπος δους ει ταπεινώσεως πολ πυρήνων διπο τη μεταχειρίστη μας σάν δικαιάμενα μέσα στήν κοινωνία της ίπποδιεσης, δίνουν τό δικαιόμα να ταπεινώσουμε και να μεταρρύσουμε στην κοινωνία κόπων πολ την διπολελού.

δ) Η χειραρχίη των γυναικών είναι άδικηώστει διπο τη χειραρχίη, των πατέρων και τη χειραρχίη των άνδρων. Η κατάργηση της οικογένειας είναι άδικηώστει διπο την κακλινισή των διπορευματικών διπορευματικών συστημάτων. Κάθε διεκδίκηση ποδ δικαιορύζεται διπο τό σύνολο ("Απελευθερωτές Κίνημα της Γυναικός, "Απελευθερωτές Κίνημα των Παιδιών, Μέτωπο Ηπαγγελτικής Δράσης "Ομαριφυλορύλων...") είναι διπολής ρεφορμής καλ και διατήρηση της καταπίεσης.

ε) Ο διπορευματικός λυπτεριαλισμός, πολ καταπρέφει την παραδοσιακή οικογένεια, κάνει την οικογένεια τόπο της παθητικότητας και της υποταγής στό σύστημα (και της άγριας διπολής του πολ τρέπει λεπτομερειακές δικαιονίες).

Ένα τών πρωτότιτων, άγνωστας ήδη, συναδηγός ή δικι, για μάκι κοινωνία δυνο δικαίητας θα θέτει έλενθερα τὸν έξυπ-

το χωρίς να έξαριταις διπο κανέναν, χωρίς να οπλικεταις; σ' ένα καταπιεστικό πίστηγκα, ποπούειντωνται στὸν έωρο του μένο τό προσλήματα τό πρεστάτη μέν ήναρμάκετη τῶν έπομημάν του. Μία κοινωνία πολ ένδιαφέρεται πρωταρχικά για την κατάργηση της οικογένειας δημαρχείας και πολ άναυλέται την διαπαδαργίγηση τῶν παιδιών τό θέλεντες, δηρχιζόντας διπο τά ίδια τα παιδιά.

"Έχετε σημάνει τὸν άνθρωπον τό δρίσκοντας σ' ένα διπορευματικό κάριο, καταί τον μέριμνα κάνων τό διπολέστο διπο, περνάν τον καριό τους πολ πορευαπατερέρμενον και δοξάζοντας καλ πολ τον καταπρέφει, δικαιούονται δημαρχείας και διαπαδαργίας τον κρατητική τους ζωή;

Σ' αυτή την περίπτωση, έχετε καταλάβει ότι:

α) Η διλλοτριωρένη έργατοι διποτελεί τή δάση δλων τῶν διλλοτρώπων. Είναι ή διεπειρική καπαγονή τῆς κοινωνίας δικαιρετής ει ξέρεταις και τολάδησαις, και δίλων τῶν διεγιορτιών πολ αυτή συνεπάγεται: (Ιερουμέτη, κουλτόρα, οικονομία, πολιτική), τον κάθισ πράγματος πολ καταπρέφει τὸν άνθρωπο πολιριστώντας διποτέσσο.

β) Τό προέντα, οι κοινωνίκες πρέστεις, οι εικόνες και οι διποτεραστάσεις οι δημιουργητήριές διπο τούς πορευηγόρδης μέσω οι ευνήκεις τόπους διπε νά τις διποτερούνταις και νά τις διλέπουν νά στρέφονται δικαιούονταις, και μουνιφλάρων τὸν διγιοριστήτη και την διπονήρωσιά τους κάτιο διπο οφεις διπούθεταις διπο μάκι πολ προγματικά είναι: (δι δέρνης αδιποποιούταις δημιρέτης τῶν τολάδων, οι δικαιοτάλλευταις τού προδετεριάτου Ιερουμέτων δι: είναι στήν διπορετία τού λαού, ει εικόνες τού διιδημάτος πορευουτάσταις σάν ή μόνη αθεντική πραγματικότητα καλ).

γ) Τό δλων πολ εισθητή και διποτέρηρη δικαρφάδη μετα-βο της καθηγερινής μεζέρες της ίπποδιεσης, τῶν φευδών διπο-μαρταστάσιν της πολ μάκι προτείνονται, και της κοινής έπιθυ-

μίας δλων νά ζήσουν μιά άληθινή ζωή, δείχγει κάθε μέρα καθηρώτρα δια όργανα διάγονας άναμετρα στις δυνάμεις της έπι-εινότητης και της άποσύνθετης και τις δυνάμεις της ζωής και τούς ξεπεράσματος· δια δειλικός άγρων για την άτακτη κακωνία, ιστορικά άναπόδεικτη σήμερκη, δρθώνει το προλεταριάτο, πού άγνωστει με τη σκλαβιά του και διπλώνει την αιτοδιεύθυνση των πάντων και απ' όλους, έγάντια στο δημο-ρευματικό σύστημα και τούς οπιγρέτες του, τη μπουρζουζία και τη γραφειουρατεία πού δρισκονται και οι δύο κάτω απ' το προφυλακτικό κράνος το Κράτους.

Τη άνακτηση της εύποριας είναι ή άνακτηση τού αδ-θεντικού διώματος, μή πραπτημάνου, μή άνεστραψμένου, μή θυσιομένου. Τό νά δεχται δι καθίνας τὸν ἀντό του ζει τού δπως είναι, μέσα στήν χρακτηριστική ίδιομορφία του, άποτελει μή κατάκτηση πού προϋποθέτει τήν κατάλυση τού δημορευμα-τικού συστήματος και την έναρμονισμένη καινή δργάνωση τῶν άτομων έπιθυμιδιν.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, ἔχουμε άγνωστησι με μια ζωή δ-που κυριαρχεῖ τό άνιστροφο τῆς άνακτησης τῆς άτομικῆς εύποριας· δπου κυριαρχούν διχωρισμένοι τομείς (οἰκονομία, πολιτική, κοινωνία και δια τά στοιχεία τού θεάματος) πού άπορροφούν δηλη μας τήν ένέργεια και μας έμποδίζουν νά ζή-σουμε. 'Αγωνίζεταις για τήν δικαστροπή τού άνεστραψμένου ηότου, για τήν πραγμάτωση τῶν έπιθυμιων και τῶν ποιηδῶν μέσα σε κοινωνικές σχέσεις άπαλλαγμένες από την άπολυτη κυριαρχία τῆς άποδοτικότητας και τῶν λεραρχημένων έξουσι-ῶν.

Βούσκεται γαλοίο και άπειθη τῶν διχωρισμών μεταξύ δύο και γνώσιου δργάνη;

Σ' αυτή τήν περίπτωση έχεται καταλάβεις δι:

α) Η πολιτική όργανη εοί προλετάριοι διεν έχουν ποτέρδε-

παραμένει άπολυτα άληθινή, και πρέπει νά τό διπενθυμίζουμε συνέχεια έγάντια σε όλες τις θητωσικές και ρατσιστικές μα-λακίες.

β) Πρέπει έπιστης νά διπενθυμίζουμε συνέχεια διει ή χει-ραρέτηση τού προλεταριάτου είναι ένα ιστορικό και δι ε - θ ν ε ζε καθήκον. Μόνον ή πρακτική τῶν έπαναστατῶν έργα-τῶν σ' διόλκηρο τὸν κόσμο θά δημιουργήσεις ένα τῶν πραγμάτων τή διεθνή τῶν συμβούλων τῆς γενικευμένης αιτοδιεύθυνσης.

γ) Ή δρχουσας τάξη και οι λακέδες της κάνουν τό πάν για νά έπιβάλουν ένα διαχωρισμό μεταξύ ένων και γνώσιου δργα-τῶν. Και κάνουν κύτους τούς τελευταίους — πού τούς περιφρο-νοῦν σάν κατίκειμα άποδοτικότητας — νά πατέψουν δια διάρκουν έλλοις άκόμα πιο περιφρονημένοι απ' αύτούς.

γ) Ή συμμετοχή τῶν ένων έργατων στούς πιο σκληρούς άγρων άποτελει έπιστης ένων άγρων στήν ίδια τους τη μπουρζουζία πού τούς πουλάει σύμφωνα με τήν πιο γνήσια περάσση τού δουλεμπόρου. Μ' αύτη τήν έννοια σχηματίζουν, μαζί με δλους τούς έλλους έπαναστάτες έργατες, τή δάσια μαζε πραγματική διεθνούς τῆς γενικευμένης αιτοδιεύθυνσης.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, άγωνίζεται ηδη, συνειδήσας ή δη, για μια κοινωνία δπου οι δικαιορίες, διχετά δι είναι διαφορές φυλής, φύλου, ήλικιας, χαρακτήρα, παθῶν ή έπιθυμιῶν, δὲν δημιουργούν πιο φραγμούς άλλα άντιθετα χρησιμεύουν στήν διαρρόηση για τή μέγιστη αδημηση τῆς εύχαριστησης και τῆς εύποριας δλων. 'Αγωνίζεταις για τήν πραγματοποίηση τῆς άτο-μικῆς και συλλογικῆς αιτοδιεύθυνσης σε διεθνείς δάσεις, κα-ταστρέφοντες τις ήλιθιες προκαταλήψεις τῶν θητωσιμῶν, τῶν τοπικασιῶν, τῶν γεωγραφικῶν δεσμῶν.

Νοούστε τήν άναγκη νά μαζίσετε σε κάποιον πού αές κατα-λεκτίστες και ένεργεια πρός τήν ίδια κατεύθυνση με αές (δρ-νογη τῆς δρχουσας, τῶν καταναγκασμῶν, τού δημορεύματος και τῆς άλιθιες τῶν φερμάτων πιο άποδαλες τό θέμα);

Σ' αυτή τήν περίπτωση, καταλάβατε δι::

α) Η συνήθεια νά μιλάμε γιά νά μήγα πούμε τίποτα, νά χανόμαστε μέσα σέ λάθος προσδήματα, γ' άκουσμε αὐτούς πως μιλάνε έτοι και δροῦν ἀλλοιων, γ' ἀσηγνόμαστε στή φθορά τῆς καθηγμερινῆς μαλακιάς και τῆς μονάστονης ἐπαναληφῆς εἰνας δηνας ἀκόμη τρόπος γιά νά διμοδίζεται δ καθένας ν' ἀναγνωρίσει τά πραγματικά του συμφέροντα μέσα στά πάθη του και τὴν ἐπιθυμίας του γ' αὐθεντική ζωή (τὸ ἀντίθετο τῆς ἐπιθυμίας γιά ἀτομική θεωτίην που ἀνακαλύφτηκε ἀπό τὸ δραπέτο).

β) Κάθε παράμεσση πως δὲν καταλήγει σε πρακτικά μέτρα ἀποτελεῖ φλυαρία και ματαιότητα. Κάθε πρακτικό μέτρο πως δὲν καταλήγει στήν καλλιτέρευση τῆς ζωής τοῦ καθένα δυναμώνει ἀπλῶς τὴν καταπίεσή του' και τίποτα δὲν μπορεῖ πραγματικά νά καλλιτερεύσει τῇ ζωή χωρὶς τὴν καταστροφή τοῦ ἀμυρεματικοῦ συστήματος.

γ) Κάθε συνέλευση πρέπει νά φτάνει: γρήγορα σε μιὰ ἀπόφαση ή νά συμποτάρεται.

γ) Κατά τῇ διάρκεια τῶν ἀπεργιῶν ή καὶ πρίν, ή συζήτηση πρέπει νάχεις γιά σκοπὸ τὴν πρακτική ἀλήθεια: νά διαδίδει τῇ συνείδηση τοῦ ἀγώνα πως ἄρχεται, και νά φτάνει σε σίγουρα συμπεράσματα δυο ἀφορᾶς τὶς ἐνέργειες πως πρέπει νά γίνουν.

ε) Κάθε τι ποὺ μένει: φυλακισμένο μέσα στή γλώσσα μετατρέπεται: γρήγορα σε ίδεολογία, δηλαδή σε φέμα, δπως δλα αὐτά ποὺ μᾶς διηγούνται τά μελη τῶν γραφειουρατικῶν μηχανισμῶν (ιδέματα, συνθηκάτα, ὅμαδες ἑξεδικευμένες στήν καλλιτέρευση τῆς ἐργατικῆς ἀγάλης).

στ) Ἐνάντια στήν ἄρχουσα και φευδῆ γλώσσα, ή καλλιτερηγή ἔγγρήση πως μπορεῖ νά ἔχουν οἱ ἀπεργιακές συνελεύσεις εἰναι ή γρήγορη ἁκλογή ἐνδε συμβουλίου ἀπό ἐκπροσώπους ποὺ θὰ πρέπει ν' ἀκολουθοῦν τὶς δημητρίες τῶν ἀπεργῶν — εἰδ' ἄλλως θὰ καθαιροῦνται: ἀμέτως — και νά τὶς ἐκφράζουν σε πράξεις χωρὶς χρονοτροπή.

ζ) Δὲν θέλουμε πιὰ θραύσους διμλητές σύντορες πως

χρησιμοποιεῦν γλωσσικά ἐφφέ, ἀλλὰ τῇ γλώσσα τῶν πράξεων, συγκεκριμένες προτάσεις και σχέδια δράσης καλά μελετημένα ἀπὸ μᾶς τοὺς ίδιους. Είναι καρδία πιὰ νά γίνει προσπάθεια τελειοποίησης δηι: στὶς φράσεις ὅλλα στὶς ἐνέργειες.

*Εκ τῶν πραγμάτων, ἀγωνίζεστε ηδη, συνειδητά η δηι, γιά μιὰ κοινωνία ὅπου οἱ λέξεις δὲν θὰ χρησιμεύσουν πιὰ γιά τὴν ἀπόκρυψη, ἀλλὰ γιά τὴν πραγματική ἐπέκταση τῶν ἐπιθυμιῶν μας και θ' ἀποτελοῦν τὴν πιστή ἐκφραση τῆς κάθε θέλησής μας.

ΑΛΦΑΒΗΤΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Α) Σκοπός τοῦ αυτοτάξιοῦ καὶ τῆς ἐκτροπῆς σύνεισποίσης; εἰτε γίνονται ἀπομάκα εἴτε συλλογικά, εἰναι τὸ ξέσπασμα τῆς ἀγριας ἀπεργίας.

Β) Κάθε ἄγριας ἀπεργίας πρέπει νὰ γίνει κατάληψη ἔργος στασίου.

Γ) Κάθε κατειλημμένο ἔργοστάσιο πρέπει νὰ ἐκτραπεῖ σύνεισποίσης καὶ νὰ μπει ἀμέσως στὴν ὑπηρεσία τῶν ἐπαναστατῶν.

Δ) Μὲ τὴν ἐκλογὴν ἐκπροσώπων — ἀνακλητῶν σὲ κάθε σπιγμή, ἐπιφορτισμάνων νὰ καταγράψουν τὶς ἀποφάσεις της καὶ νὰ τὶς δάδουν σ' ἀφαρμογὴ — ή συνέλευση τῶν ἀπεργῶν θέτει τὶς δάσεις μᾶς ριζικά γένας καιωνικῆς ὀργάνωσης: τῆς κοινωνίας τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης.

Μόλις ἀρχίσει ἡ κατάληψη τῶν ἔργοστασίων

1. Κάθε συνέλευση ἀπεργῶν πρέπει νὰ γίνει συνέλευση γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης: Τῆς ἀρκεῖ γε' αὐτό:

2) Νὰ ἐκλέξει ἐκπροσώπους, ἀνακλητούς σὲ κάθε σπιγμή, μὰ καθήρους νὰ δίνουν στὶς ἀποφάσεις της τῇ δυνατότητα διμεσῆς ἀφαρμογῆς.

3) Νὰ ἔχασφαλίσει τὴν αὐτοδύμυνά της.

γ) Νά δηκολύωθει στὸ σύνολο τῶν ἐπαναστατῶν καὶ νὰ δργανθεῖ τῇ γεωγραφικῇ τῆς ἐπέκταση σύμφωνα μὲ τὴν καλύτερη δυνατή ἀποστελεχωτικότητα τῆς ἔκτροπῆς-οἰκειοποίησης (γιὰ παράδειγμα, στὶς περιοχὲς ποὺ ἔχουν συγχρόνιας ἀγροτικοὺς πόρους καὶ διαιριχμένιες πρώτης ἀνάγκης).

δ) Νά γενικεύσει τὴν ἀντοδιεύθυνση ἑξασφαλίζοντας, κατὰ τρόπο ἀναπότοτο, τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν ἐπιδίωση στὴν ζωὴ.

2. Κάθε ἔξουσια ἀνήκει στὴν συνέλευση, μὲ τὴν ἔννοια τῆς ἔξουσιας ποὺ ὁ καθένας θέλει νὰ δικαιήσει πάνω στὴν καθηγητικὴν του ζωὴν.

3. Ἡ καλύτερη ἡγεότητη ἔννοια εἰς κάθε ἄλλη ἔξουσια, ἀναγκαστικὴ καταπιεστική (ὅπως τὰ κόρματα, τὰ συνθήκατα, οἱ λεραρχημένες δργανώσεις, οἱ ἀκτινιστικὲς καὶ διαγνωσματικὲς μικροσμάδες, διὰ τους ἔμβρυους Κρατῶν), εἶναι ἡ δημόση ὀικοδόμηση ριζικὰ νέων συνθηκῶν ζωῆς.

4. Μόνον οἱ ὅμισπονδιες ἐκπρεσώπουν συγκεντρωμένων σὲ συμβούλια μιποροῦν νὰ καταλύσουν τὸ Κράτος παραλύσοντάς το. Μόνον δὲ συνεκούμενος τῶν ἀγάνων γιὰ τὴ γενικευμένη ἀντοδιεύθυνση μπορεῖ νὰ ἔξαρανει τὸ ἐμπορευματικὸ σύστημα.

5. Κάθε συζήτηση, κάθε παρέμβαση πρέπει νὰ καταλήγει: εἰς μιὰ πρακτικὴ πρέσταση. Μία ἀπόραση ποὺ πειρίνεται ἀπὸ τὴ συνέλευση πρέπει ἀμέσως νὰ ἐπελεῖται.

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ΓΡΗΓΟΡΑ Η ΑΓΓΟΑΜΠΑ

6. Ἡ αὐτοάμυνα είναι τὸ πρῶτο δικαίωμα τῆς συνέλευσης γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης. Νά ἔξοπλισει τὶς μάζες, νὰ προσφυλάξει καὶ νὰ ἐπακτείνει: τὴν κατάληψη τοῦ γώρου, δημοσιευγάντες τὶς προβλημάτες: μᾶς: καλύτερης διαβίωσης γιὰ δ.λογού.

7. Η ἐπανάσταση οὔτε σχεδιοποιεῖται οὔτε προσχεδιάζεται, ἀλλὰ προστεμάζεται. Εἴγα: λοιπὸν ἀπαραίτητο γιὰ τὶς συνέλευσεις νὰ διαθέτουν κατὰ πρῶτο λόγο τὶς ἑδης πληροφορίες:

α) Ζητεῖς ἀνεργοδοτικοῦ: ἐντόπιση τῶν ἀποθηκῶν, τῶν στόκων, τῶν ὑπερχροῶν, τῶν διεκτίων δεκανομῆς. Ἐντόπιση τῶν ἀργοστασιῶν ποὺ θεωροῦνται πρώτης ἀνάγκης καὶ ποὺ θὰ πρέπει γ' αὐτοματοποιηθοῦν τὸ γρήγοροντερό ἐντόπιση τῶν ἀργοστασίων ποὺ θεωροῦνται ἀναγκεστατρέψιμα καὶ πρέπει: νὰ προσχρυσθοῦν τὸ ἄλλη χρήσην ἐντόπιση τῶν παρασιτικῶν τοξίων ποὺ πρέπει νὰ καταρργηθοῦν. Κατανομὴ τῶν ἀγροτικῶν ζωῶν.

β) Οι ζητεῖς τοῦ ἔχθροῦ: ἐντόπιση τῶν στρατῶν, ἀστυνομικῶν τημάτων, ἀργοστασίων πολεμικοῦ ὄλεκον καὶ ἀποθηκῶν ὅπλων. Κατοικία καὶ θεατροῦ τῶν ἀρχηγῶν ποὺ ή ἔξυδετέρωση τους θὰ ἀποδιεργωθοῦσι τὶς κρατικὲς δυνάμεις.

γ) Οι ζητεῖς ἐπικινηνίας καὶ σύνθεσης: ἐντόπιση τῶν διαδοστασιῶν φορτηγῶν, λεωφορείων, τραίνων, ἀστροπλάνων, γραμμάτων, ἀποθηκῶν δεντιζηνῶν.. Ἐντόπιση τῶν κάντρων τηλεπικονυμίας: τοπικοὶ ραδιοφωνικοὶ σταθμοί, τυπογραφεῖα, τέλει, δηφστα..

δ) Οι ζητεῖς ἐπιδίωσης: νερό, ἥλεκτρικό, νοσοκομεῖα, κέντρα περιθωρίου, ἀργοστάσια γκαζίου...

8. Μόλις μὲ περιοχὴ καταληφθεῖ ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτες, πρέπει νὰ ἐκπρατεῖ-οἰκειοποιηθεῖ ἀμέσως σύμφωνα μὲ δύο ἀναγκοδήγητας ὀρχέσεις: αὐτοάμυνα καὶ διωρεκὸν διακονητὴ τῶν παραγωγῶν ἀγροθίμου.

9. Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς ἀπομόνωσης εἶναι ἡ ἐπίθεση. Πρέπει λοιπόν:

α) Νά δημιουργήσουμε, μέσα σὲ μιὰ διεθνιστικὴ προσπεική, ἀλλας ἑστίες καταλήψιμον καὶ ἔκτροπῆς-οἰκειοποίησης.

β) Νά δικτύωσμε καὶ νὰ προστατεύσουμε τὴν ἐπικινηνία μεταξὺ τῶν ἐπαναστατικῶν ζωῶν.

γ) Ν' ἀπομονώσουμε τὸν ἔχθρο καὶ νὰ καταστρέψουμε τὶς ἐπικινηνίας του, νὰ προσφύγουμε σὲ κομμάτους γρήγορης ἐπίτιθησης γιὰ νὰ τὸν χυτοπήσουμε ἀπὸ τὰ γόντα καὶ ν' ἀποφύγουμε τὰς κυριλλιτικοὺς ἐλληνικὰς του χυτοπόντας τὸν ἀδιάκοπα.

δ) Ν' ἀποδιεργωθούμε τὴν ἀντεπανάσταση ἔξυδετερῶν τὰς κύριους ἤγειτες καὶ ἔγκεφάλους της.

ε) Νά χρησιμοποιήσουμε τά τυπογραφεῖα, τοὺς τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς, τίς τηλεπικοινωνίες, γιὰ νὰ διαδώσουμε τὴν ἀλλήλευτην πάνω στὸ κίνημα τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης καὶ νὰ εξηγήσουμε τὶ θέλουμε καὶ τὶ μποροῦμε νὰ κάνουμε. Νά φροντισούμε διὰ τοὺς μάζες, σὲ κάθε συνοικία, σὲ κάθε πόλη καὶ χωριό, νὰ ἐνημερώνουμε σχετικά μὲ τὸ τί συμβαίνει στὴν ὑπόλοιπη χώρα. Νά συγκονίσουμε τὶς μάχες στοὺς δρόμους καὶ τὰς ἀγάνες τῶν πόλεων καὶ τῆς ἑπαρχίας.

10. Πρέπει ν' ἀποφύγουμε τὶς παθητικές καὶ στατικές πολιές τακτικές διποὺς τὰ διδοφράγματα, τὶς μαζικές διαδηλώσεις, τοὺς ἀγώνες φοιτητικοῦ τύπου. Πρέπει πάνω ἀπ' δύο νὰ ἔψευρουμε καὶ νὰ δοκιμάσουμε τακτικές νέες καὶ ἀπόρρητες.

11. Η ἐπιτυχία ἔνδος ἀντάρτικου τῶν πόλεων ποὺ ἐπιβαίνει σὲν τακτική διαστήριξη τῶν κατειλημμένων ἀργοστασίων, συνίσταται στὴ γρήγορα καὶ ἀποτελεσματικὰ χτυπήματα του, ἀπ' δύο ἀπορρέεις καὶ ἡ πρωταρχικὴ σημασία μικρῶν κομμάτων ἐπέμβασης ποὺ θὰ συγκεντρώσουν αὐτοὺς ποὺ οἱ κρατιστές κάθε χρώματος διοικοῦνται ήδη «ἄλλητες τῶν συνοικιῶν» καὶ «ἄλλητες τῶν ἀργοταστικῶν».

12. Σάχος μας είναι νὰ ἀμποδίσουμε κάθε δίαιτη ἐνέργεια ἐνάκτια στὸ κίνημα τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης, καὶ δῆλο νὰ τὸ ἐπιδέλλουμε μὲ τὴ δίαιτα. Ο ἀροτλισμὸς τοῦ ἔχθρου μᾶς ἔδικτορει: περισσότερο ἀπὸ τὸν φυσικὸ του ἀρχαντισμό. «Οσο περισσότερο ἡ δράση μας είναι ἀποφασιστική καὶ γρήγορη τόσο λιγότερο αἴμα θὰ χυθεῖ.

13. Ο προστατισμὸς ἀτόμων ποὺ ήταν ἀρχικὰ ἔχθρικά πρὸς τὴ γενικευμένην αὐτοδιεύθυνσην ἀποτελεῖ τὴ λιθία λίθο ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ κρίνουμε τὴν ἐπιτυχία τῶν πρώτων μέρων ποὺ πάρθηκαν καὶ κατὰ πόσο ἀντεποπλίσαντα στὰς ἀνάγκες δύοις.

14. Ἐντούτοις πρέπει νὰ λάβουμε ὅπ' οὐδὲ μας τοὺς ιθιούνους τὰς ἱεραρχίας ποὺ οἱ δουλεῖας συντίθεισαν, ἡ αὐτοπει-φρένηση, ἡ παγίωση τοῦ ἀποθημένου καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῆς θρ-

οίας ὁδηγούν τὴν θία τους τὴν καταστροφὴ καὶ στὴν καταστροφὴ δύον τῶν προδότων τῆς ἐμπρακτῆς ἐλευθερίας. Νά γιατὶ χρειάζεται νὰ δικυρεατερώσουμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κιδίλας τῆς ἐξεγερσιακῆς δράσης τοὺς ἔχθρους τοῦ ἐσωτερικοῦ (συνικαλιστικὸς ἥρρετος, ἀνθρώπους τῶν κομμάτων, ἀρχηγούς, ἀπεργοστάτες) καὶ τοὺς ἔχθρους τοῦ ἐσωτερικοῦ (ἀργετικά, σταλέχη, μπάτους, στρατο).

15. Σὲ περιπτώσει ἀποικιωσης ἡ μαρασμοῦ τῆς ἐξέγερσης, ἡ αὐτόφωνα ἀποτετεῖ γ' ἀναίσθουμε διάφορες μαρφές ἐνδεχόμενης ἀναδίπλωσης. Αὐτές οἱ μαρφές θὰ πακιλλουν ἀνάλογα μὲ τὴ διαθυλίδα διποὺ ἔργων, τὴ φύση τῶν σφαλμάτων ποὺ ἔγιναν (γιὰ παράδειγμα, τὴν ἐσωτερικὴ Ἐλλειφή συνοχῆς τοῦ κινήματος), τὴ διὰ τῶν μέσων ποὺ ὁ ἔχθρος χρησιμοποιεῖ τὴν προβλεπόμενη καταστολὴν απλῶ.

16. Δέν πρέπει νὰ φοβάμαστε τὴν ἀποτυχία, ἀλλὰ γὰ νὰ νοούμε τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ νὰ τὴν προβλέψουμε, νὰ τὴν ἀποφύγουμε καὶ νὰ προλάβουμε τὴν καταστολὴ. «Δέν εἶναι ἐπαναστάτης ἀλλὰ ἔνα ἄτομο ποὺ δὲν ἀπελευθερώθηκε ἀκόμια ἀπὸ τὸν διανοούμενού καὶ ποὺ δὲν ἀντικειμενικά στρέφεται πρὸς τὴν ἀντεπανάσταση, αὐτές ποὺ ἀποδέχονται τὴν προλεταριακὴ ἐπανασταση μόνο ἀν πραγματοποιεῖται εἰκολα καὶ χωρὶς συγκρίσεις, ἀν ἐξατζαλίζει ἀμέσως τὴ συνθρομῇ τῶν πατριώτων προλεταριάτου καὶ ἀποκλείει ἐκ τῶν προσέδρων τὸ ἐνδεχόμενο θητιών.

17. Οἱ σφαγεῖς τῆς Κομμούνας τοῦ Παρισιοῦ καὶ τῆς Βούλας στήστησε μᾶς ἕμαθαν διὰ ἡ καταστολὴ εἰναὶ πάντα ἀνελέητη καὶ διὰ ἡ εἰρήνη τῶν νεκροταφείων εἰναὶ ἡ μόνη ὑπόσχεση ποὺ τηρεῖται ἀπὸ τὶς δυνάμεις τῆς κρατικῆς τάξης. Σ' ἔνα στάδιο τῆς σύγκρουσης διποὺ ἡ καταστολὴ δὲν κάνει χάρη σὲ κανένα, διε μὴν τὴ χαρίσουμε σὲ κανένα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δειλοὺς ποὺ περιμένουν τὴν ήττα μας γιὰ νὰ μεταμορφωθοῦν σὲ δῆμους. «Ἄς καθοψιμοὶ τὶς ἀριστοκρατικὲς συνοικίες, διε σκοτιώσουμε τῶν οἰκονομιά διποὺ νὰ μὴ μείνε-

τίποτα διπ' αὐτὰ πού μᾶς ἔμπεισαν νὰ εἰμαστε τὸ πᾶν.

18. Ἐνημερωμένοι γι' αὐτό πού μᾶς περιμένει στη περιπτώση ἀποσυχίας καὶ ἀποφασισμένοι, μόλις ή γένη μας γίνεται εγωρητή νὰ μήνυ μαρτισμόντας στοὺς παλαιοὺς ἐχθρούς, εἰμαστε ἔταιμοι νὰ χρησιμοποιήσουμε δῆλος τὶς μορφές πίεσης κατά τὴν διάρκεια τοῦ ἀγώνα, καὶ συγκεκριμένα τὴν καταστροφὴν μηχανῶν, τῶν σπάνια καὶ τῶν ὅμηρων, γιὰ νὰ πετύχουμε τὴν ποιοχρήσην καὶ τὸν ἀποτελισμὸν τῶν κρατικῶν δυνάμεων. Σὲ ἔνα στάδιο λιγότερο στοληρὸ τῆς σύγκρουσης, καλὸ θὰ είναι νὰ καθύσουμε τὸ νερό, τὸ γκάζι, τὸ γλεκτρικό, τὰ κωδικά σπές συνακίες τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ἀρχιγγών, νὰ τὰς γεμίσουμε σκουπίδια, νὰ σημποτέρουμε τὰ ἀστενάκτη τῶν ἀριστοκρατικῶν κυπρίων κλπ.

19. Τῇ φονῇ τῶν μαζῶν ἀκολύγεται καλὰ μόνο μέσα στὴν ολλαγὴ τῶν δηλών. Τὰ ἴρευρετακά χρέωστα τοῦ καθένα θὲ δημιουργήσουν. Δηπλα πρωτότυπα καὶ ἀποτελεσματικά πού θὲ χρησιμοποιήσουν ἀπ' τὰ κομμάντος ἀντούμανας. Τὴν ἔραστη χικῆ δουλειὰ θὰ τὴν ἀκολουθήσει τὸ συντομότερο δυνατό δι' ἀναπτυξτροπὴν τῶν μηχανῶν πού δρύσκονται μέσα στὰ ἔργοστά τας μας, σύμφωνα μὲ ξένα πρόγραμμα γρήγορους ἔξοπλισμού πού θὲ καθορίστελ ἀπὸ τὶς συγελεύσεις γενικευμένης ἀντοδιεύθυνσης.

20. Μεταξὺ τῶν δηλών ἄμεσης ἐπέμβασης, πρέπει νὰ προθέσουμε τοὺς συλλήγοντοὺς μετατρέψουμε σὲ ἑκτοξευτές ρουκέτων (δουκιασμένους στὴ Βενεζουέλα στὴ δεκαετία τοῦ 1960), τὶς ρουκέτες ἑδάρους - ἀέρος (δουκιασμένους στὶς λίσσης νέων ἵππηγμάνων), τοὺς καταπέλτες γιὰ χειροβομβίδες καὶ κοκτένηλ Μολότοφ, τὰ ψλογοθόλα, τὶς συσκευές ὑπερήχων, τὶς ἀκτίνες λέγκερ... Θὲ γελετήσουμε ἐπίσης τὶς διάφορες μορφές θιωρακισμοῦ γιὰ νὰ ἀναμετατρέψουμε φορτηγὴ καὶ μπουλντέζες, τὰ ἀλεξίσφιαρα γιλέκα, τὶς ἀντασφυξογόνες μάστες, τὰ προσόντα πού ἔξοδετεράνουν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διάρροων ἀναισθητισμάνων, τὴ χρήση τοῦ "Ελ-Έν-Ντι μέσα στὸ νερὸ τῶν ἔχθρων κλπ.

54

21. Νὰ μελατήσουμε τὰ δηπλὰ ἀντιμετώπισης τῶν ἐλικοπτέρων: καλλιτέρευση τοῦ καπον ἡ γρέζη, ρουκέτες ἐξάφευσ-δέρος, ἐλαφρὰ τηλεκατευθυνόμενα κανόνια, λέγκερ, δριστικούς σκοπευτές πάσταλοι πού νὰ ἔμποδίζουν τὴν προσγείωση...

22. Νὰ ἔτοιμάσσουμε τὴν δύμνα τὰς τεθωρακισμένα: λάκκοι πού νὰ ἔμποδίζουν τὴ διάδαση, τηλεκατευθυνόμενες ρουκέτες, τρόποι καταστροφῆς τῆς θιωράκισης, χρήση ναπάλι, γάρκες...

23. Νὰ κρατήσουμε τὶς στάγες καὶ τὰ ὑπόγεια, νὰ δημιουργήσουμε περάσματα ἀπ' τὸ ἔνα κάριο στὸ ἄλλο γιὰ νὰ ἔξαπλισσούμε τὴ γρήγορη καὶ προφυλαχμένη μετακίνηση τῶν κομμάτων αὐτοάμυνας.

24. Νὰ καταφύγουμε στὰ τεχνάσματα καὶ στὰ τηλεκατευθυνόμενα δηλα γιὰ νὰ ἐκτεθούμε σὲ κίνησυ δύο γίνεται λαγώνερο.

ΝΑ ΕΠΙΣΠΕΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΓΝΩΗΚΕΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΜΤΣ ΣΓΝΩΗΚΕΣ ΣΡΗΣ

25. Θὲ κικήσουμε σύγουρα ἀν φανοῦμε ίκανοι νὰ συγκεκριμένοποιήσουμε γιὰ δλοις τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν ἐπιδίωση στὴ ζωὴ. Αὖτις δὲν σημαίνει δὲν θὰ πετύχουμε τὴν καταστροφὴ τοῦ ἰμπορευματικοῦ συστήματος ἀπὸ τὴν πρώτη κιδίας μάχη. 'Απλῶς σημαίνει διὰ τὴν πρώτα μέτρα πού θὰ υλοποιηθεῖ καὶ θὰ ἐφαρμοστοῦν ἀπ' τὶς συγελεύσεις ἀντοδιεύθυνσης πρέπει νὰ είκουν δηπλὰ δδύνκητη κάθε ἐπιστροφῆ στὰ πάλιά: καταστρέψητε τὶς παληγές συνήληκες καὶ δημιουργήντας τέταια πλευράτυχα πού κωνεῖς νὰ μὴ δεχτεῖ νὰ τοῦ τ' ἀφαιρέσουν.

26. Τὰ πρώτα πλεονεκτήματα τῆς γενικευμένης ἀντοδιεύθυνσης θ' ἀφοροῦν ἀναγκαστικά:

- Τὸ τέλος τοῦ παστήγματος τῶν ἀνταλλαγῶν καὶ τὴς μεθυσής ιργασίας μὲ τὴ διωρέαν χορήγηση τῶν ἀναγκαίων γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ καθένας ἀγαθῶν.
- Τὸ τέλος τῆς καταναγκαστικῆς ἐργασίας μὲ τὸ πέρασμα

55

τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων στὸν διμεσοῦ θέλειχο τῶν συγελεύσιων αὐτοδειμνυσης, καὶ μὲν τὴν ἀλεύθερην ἀνάπτυξην τῆς ἀτομικῆς καὶ συλλογικῆς δημιουργικότητας.

γ) Τὸ τέλος τῆς πλήγης, τῆς ἀποθητῆς ἐπιθυμιῶν, τῶν καταναγκασμῶν, μὲν τὴν διαργάνωσην κοινωνικῶν συστημάτων πρέσβεων, γιὰ τὰς κώθεντικές δρμές καὶ ἀπολύτες, μὲν μάλισταν ποὺ ἔπειταν εἰς τὸν ἀποτυπωθεῖν ἔγνωται τῇ θεοφύτειᾳ δὲν λων, μὲν τὴν ἀναγνώρισην, τὴν χειραρχίην, τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ τὴν ἐναρμόνισην τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ δρμῶν, ποὺ μέχρι σήμερα φτωχαίνουν, θυσιάζονται, καταπιγονται, πλαστοποιοῦνται καὶ στρέφονται συγχρ. πρὸς τὴν καταστροφήν.

"Ετοι μὴ ίστορία θὰ καταχωρήσει, δριστικά καὶ συγγράψεις σὲ ἡ τις καὶ δὲ τὴν ἔξεργάνιση τοῦ ἐμπορευματικοῦ συστήματος καὶ σὲ θετικά καὶ δὲ τὴν οἰκοδημήση μᾶς ριζικά νέας κοινωνίας, ποὺ ὑπάρχει; Ἡδη στὴν καρδιὰ τοῦ καθέναν.

27. 'Απ' τὴν ἀρχὴν τὸν κινήματος πρέπει νὰ ἐμποδίσουμε κάθε ἀπισθετρόγησην, νὰ κάψουμε πίσω μας τὶς καναρχίδες τοῦ παλιοῦ κέδρου, συνεισφέροντας στὴν ἔξεργάνιση τῶν τραπεζών, τῶν φυλακῶν, τῶν ἀστηρῶν, τῶν δικαστηρίων, τῶν διοικητικῶν κτυρίων, τῶν στρατοπέδων, τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων, τῶν ἱκανογράφων, τῶν καταπιεστικῶν συμβόλων. "Οπως ἐπίσης καὶ στὴν καταστροφή τῶν κρατικῶν κατάστιχων, τῶν φακέλλων, τῶν τιμοτοῖτων, τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν διάφορων τρόπων πληρωμῆς, τῶν φορολογικῶν δηλωσεων, των κορυφαίων χαρτόνισμάς κλπ. Καταστροφή τῶν ἀποθεμάτων χρυσού μὲν επι τέρατος (μετήγεια νιτρικοῦ καὶ χλωριδρικοῦ δέξεος).

28. "Οσο είναι δυνατό θὰ πρέπει νὰ καταστρέψουμε τὶς δομές τοῦ ἐμπορεύματος μᾶλλον παρὰ τὰ διορια, καὶ νὰ μὴν καθαρίσουμε παρὰ κάποιας ποὺ ἐλπίζουν νὰ μάς ἐπαναφέρουν στὸ καθεστώς τῆς ἀνατελλευτῆς, τῆς ὑποταγῆς, τοῦ θεάματος καὶ τῆς πλήγης.

29. Τὸ τέλος τοῦ ἐμπορεύματος σημαίνει τὴν προσθήση τῆς ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΡΟΧΗΣ σὲ δέλτα τῆς μορφῆς. Κατὰ συνέ-

πεια σι συνέλευσις γενικευμένης αὐτοδειμνυσης θὰ δργηνώσουν τὴν παραγωγὴ καὶ τὴ διανομὴ τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Θὰ καταχωρήσουν τὶς προσφορές δημιουργίας καὶ παραγωγῆς ἀπ' τὴ μάτι καὶ τὶς ἀτομικές ζητήσεις ἀπὸ τὴν ἀλλη. Οι πίνακες ποὺ θὰ ἐνημερώνονται συνεχῶς θὰ ἐπιτρέπουν στὸν καθένα νὰ μαθαίνει ποιά είναι τὰ διεθνέσματα στόχο, τὸ μέγεθος καὶ ἡ κατανομὴ τῆς ζητήσης, δὲν τοποιηθεῖ καὶ ἡ δέξιειξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων.

30. Τὸ ἔργοσάσια θὰ ἀναμετατρέπονται θὰ αὐτοκατοποιοῦσιν, η θὰ καταστρέψουν ἐφόδους πρόκειται γιὰ παρασιτικοὺς τομεῖς. Σχεδὸν πάντοτε, ἐργαστήρια δὲν θερηγίζουν δημιουργίας θὰ μπούν στὴ διάθεση δὲλτων τῶν ταλέντων.

31. Τὰ παρασιτικά κτίρια (γραφεῖα, σχολεῖα, στρατώνες, ἐκκλησίες...) θὰ καταστρέψουν μὲν ἀπόφαση τῶν συνέλευσιν γενικευμένης αὐτοδειμνυσης, η κατὰ προτίμηση θὰ μετατρέπονται σὲ συλλογικές ἀποθήκες, κατοικίες γιὰ περαστικούς, κήπους καὶ γήραις παγκοιδισθ.

32. Νὰ μετατρέψουμε τὶς ὑπεραγορές καὶ τὰ μεγάλα καταστήματα σὲ κέντρα διανομῆς, ἔξετάζοντες καὶ τὴν σκοπιμότητα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ κατὰ πειριχὴ τῶν μικρῶν κίντρων διανομῆς (ἀναμετατροπὴ τῶν μικρῶν κατατηγμάτων καὶ τῶν καρενείων γιὰ παράδειγμα).

33. Οἱ ἀνάγκες ἀλλάζουν μόλις ἔχει φανικεῖται ἡ ἐμπορευματικὴ δικτατορία ποὺ διαρκεῖς τὶς παραπατεῖ. "Ετοι, τὸ αὐτοκίνητα διχρήστα ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μόλις δὲ χώρος καὶ δὲ χρόνος δινήκει σὲ δέλτας καὶ γίνεται δυνατή ἡ διεύθετη μεταχένυση τοῦ καθέναν χωρὶς χρονικὸ περιορισμοῦ. Πρέπει λοιπὸν διχέ μόνο νὰ προβλέψουμε τὴν ἔμφαντη ριζικὰ νέων αἰγαίων, προέλοντων ἀτομικῆς φαντασίας, παράδειξων ἐπιθυμιῶν, δὲλτα καὶ νὰ κάνουμε τὸ ἀδύνατο δυνατά γιὰ τὰ ἱκανοποιήσιμα, σύντος τὸ μόνον ἐπιδότεο στὴν πρωγιάτωρ τους νὰ δρίσκεται σὲ μάκρη πρόσκαιρη Ἑλλειψή θύλικοῦ ἔξοπλασμοῦ καὶ διχι στὴν κοινωνικὴ δργάνωση.

34. Η προσπατή έξιφάντης τῆς διαφροποίησης μεταξύ πόλεων και υπαίθρου μπακεῖ τὴν ἀποκέντρωση τῆς κατακλισίας (δικαίωμα νομαδισμοῦ, δικαίωμα νὰ χτίζεις τὸ σπίτι σου στὸ διαθέσιμο χώρο), τὴν καταστροφὴν τῶν θλαβερῶν καὶ μολυντικῶν διοικηκανῶν, τὴν δημιουργίαν μέσα στές πόλεις ζωνῶν καλλιέργειας καὶ κτηνοτροφίας.

35. Μέσα στὴν έξιγερση δύλα τὰ ἐπαγγέλματα δρίσκουν τὴν εἰκασία νὰ δρυνθοῦν τὴν υφή τους σὸν καταναγκαστικὴ ἔργασια. Η μικρὴ σπίθη ἐπιθυμίας ποὺ ἐπέτρεψε στὸν καθένα νὰ δομούνει τὴν σκληρὴν ἀλλοτρίωση τοῦ ἀποκύμενου γιὰ τὴν ἐπιδίωση ἐπαγγέλματος, θὰ κάνει νὰ γεννηθοῦν νίες καὶ ἐλεύθερες αλίσσες. Αὐτὸς ποὺ τῷ ἀρέσει νὰ δίδασκει θὰ δίνει τὰ μαθήματα του στὸ δρόμοι· αὐτὸς ποὺ τοῦ ἀρέσει η μαχαιρικὴ θὰ ἔχει στὴ διάθεσή του καιζίνες κονῆς χρήσης ἐγκατεστημένες παντοῦ, ποὺ θὰ συναγωνίζονται σὲ ποστούς. "Εποι, κάθε δημιουργικὴ τάση θὰ δώσει: ζωή οὐ μὰ ἐλεύθερη ἀσχολία καὶ σὲ μιὰ ἀρθρωτικὴ ἐλεύθερον συγχειριμενοποιήσων.

36. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γνωστούνει τὶς κριτικές του, τὶς διεκδικήσεις του, τὶς γνώμες του, τὶς δημιουργίες του, τὶς ἐπιθυμίες του, τὶς ἀναλύσεις του, τὶς ἐπινοήσεις του, τὰ προβλήματα του... σύτος δύτε η μεγαλύτερη πανύλια νὰ μπορέσει νὰ προκαλέσει τὶς κακότερες εἰκασίες συνάντησης, συμφωνίας, ἐναρμόνισης. Τὰ συνογγρεῖα, τέλξ, δφρσε, στοχικοὶ ραδιοφώνου καὶ τηλεόρασης ποὺ θὰ δρίσκουνται στὰ χέρια τῶν συναλείσσων, θὰ είναι στὴ διάθεση τοῦ κάθε ἀτόμου γι' αὐτὸς τὸ σκοπό.

37. Κανεὶς δὲν θ' ἀγωνιστεῖ δινειπιζόλακτα διὰ δύτη μάθη πρόττα νὰ ζει χωρὶς νεκρὸς χρόνο.

Σὲ περίπτωση περιορισμένης ἀγριας ἀπεργίας

ΚΑΘΕ ΑΝΕΡΓΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΝΕΙ ΛΙΓΙΑ ΑΝΕΡΓΙΑ

38. Τὸ πραγματικὸν νόμιμα μιᾶς ἀπεργίας, εἶναι η ἔργηση

τῆς ὀλλοτριωμένης ἔργασίας καὶ τοῦ ἐμπορεύματος ποὺ παράγει καὶ ποὺ τὴν παράγει.

39. Μία ἀπεργία δὲν μπορεῖ νὰ πάρει τὸ πραγματικὸν τῆς νότης ἀν δὲν γίνει ἄγρια ἀπεργία, δηλαδὴ διὰ δύτη μποτισθεῖται τὴν αὐτονομία τῶν ἐπαναστατῶν ἔργατων: αδηματικοὶ, συνδικάτοι, ἀρεντικά, ληργηγούς, γραφειοκράτες, ηπολήγους γραφειοκράτες, ἀπεργοσκόπατες, ἔργαζόμενους μὲ νοσοροπλάτη μπαστικά καὶ σκλάδου.

40. "Ολα τὰ προσχήματα εἴναι καλά γιὰ τὸ ξέσπασμα μιᾶς ἀγριας ἀπεργίας, γιατὶ τίποτα δὲν δικαιολογεῖ τὴν ἀποκτήνωση τῆς ἀναγκαστικῆς ἔργασίας καὶ τὴν ἀπανθρωπία τοῦ ἐμπορευματικοῦ συστήματος.

41. Οἱ ἐπαναστάτες ἔργατες δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἀγκιτάροες. Μόνον ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ίδιους ξεκαίνει τὸ κίνημα τῆς γενικῆς ἀγκιτάτους.

42. Στήν ἀγρια ἀπεργία, οἱ ἀπεργοὶ πρέπει νὰ ἀσκοῦν ἀπόλυτο ἔλεγχο, ἀποκλειόντας καθέ τέσσαρα εξιωτικὴ διάτοικη.

43. Ο μόνος τρόπος γιὰ ν' ἀποσύχουν οἱ εξιωτικὲς δραγμώσεις — ποὺ δύτε τους ἀποδίλεπους στὴν ἐπαναγεμένην τοῦ κινήτατος — είναι νὰ δοθεῖ κάθε τέσσαρα στὴ συνέλευση τῶν ἀπεργῶν καὶ νὰ ἐκλεγοῦν ἀντιπρόσωποι ποὺ θέλουν γιὰ ἔργο τὸ συντονισμό τῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν ἐκτέλεσθή τους.

44. "Οσο κι' δὲν είναι περιορισμένη, μιᾶς ἀγριας ἀπεργία πρέπει νὰ χρησιμοποιήσει: Ελλα τὰ μέσα γιὰ νὰ κερδίσει τὴν διεπιτροπή τῶν πολλῶν. Γιὰ παρδίσιγμα, ἀρχιζούντας νὰ δάσει: οἱ πράξη τῆς συνήθειας τῆς διωράδης: ἀπεργία τῶν ταυμάτων τῶν ὑπεραγγορῶν ποὺ ἐπιτρέπει τὴ διωράδη διακονῆ τῶν ἐκτεθειμένων καὶ ἀποθηκευμένων ἀρχαδῶν: διενομή ἀπὸ τοὺς ἔργατες τῶν προΐστοντων ποὺ παράγουν η δρίσκουνται στὶς ἀποθήκες.

ΚΑΘΕ ΑΓΡΙΑ ΑΠΕΡΤΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΝΕΙ ΚΑΤΑΛΗΤΗ
ΕΡΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΚΑΘΕ ΚΑΤΑΛΗΤΗ ΕΡΟΣΤΑΣΙΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙ
ΣΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΕΚΤΡΟΠΗ - ΟΙΚΟΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ

45. Η κατάληψη τού ἔργοστασίου ἐκφράζει: τή θέληση τῶν ἀπαντατῶν ἔργων πάνταν γιγνεννόν κύριοις τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου ποὺ μέχρι τώρα κατέχονται ἀπὸ τὸ ἐμπόρευμα. "Ἄγ δὲν οἰκειοποιήθων ἐνεργή τὸ ἔργοστάσιο πρὸς ὅφελός τους, αὐτὸς σημαίνει: δι: ἀπαρξόνται τῇ ὁδηγίᾳ συριγκετηγα ποὺ θέλουν γὰ ἀσκήσουν καὶ τὰ ποὺ ἀναμφισθῆται δικαιώματα τους.

46. Ἐνα κατειλημένο ἔργοστάσιο ποὺ δὲν τὸ οἰκειοποιεῖσθαι: ἐνεργὴ οἱ ἀπεργοὶ προσφέρει στὸ θέαμα τῆς ἀδυνατίας γιὰ καταστροφὴ τοῦ ἀπορευματικοῦ συστήματος τὸ ἀποφαστικὸ ἀποχειρήριμα ποὺ πάντα ἔχουν ἀνάγκη οἱ γραφειοκρατικοὶ μηχανισμοὶ, οἱ ίδεολογοὶ χειραγνοὶ καὶ διοικοὶ ποὺ ζεχνοῦν πάντας ἀπλούτος τῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων, ποὺ σήμερα μποροῦμε νὰ ξέρουμε στὴ διάθεσή μας, κάνει γελοία τὴν κατηγορία περὶ οἰκοποίας.

47. Ἐνα κατειλημένο ἔργοστάσιο πρέπει: ἀμέσως νὰ ἐκτραπεῖ-οἰκειοποιήθει πρὸς ὅφελος τῆς αὐτούμνους (καταστευὴ ἐπιλογῶν καὶ θεωρήσεων) καὶ τῆς δωρεάν διενομῆς τοῦ κάθε χρήσιμου ὄγκου ποὺ μπορεῖ νὰ παρέγει.

48. Οι ἐπαναστάτες πρέπει νὰ ὑπολογίζουν μόνο στὴ δικῆ τους δημιουργικέτητα γιὰ νὰ θυγεῖν ἀπ' τὴν ἀπομόνωση. Πρέπει κατὰ πρώτιστο λόγο:

α) Νὰ προβλέψουν μορφὲς τακτικῆς ὑποστήριξης τῶν ἄλλων ἔργων/οἰκειοποιήσεων ἔξω ἀπ' τὸ ἔργοστάσια: γ : & π α ρ ἀ δ ε ι γ μ α , οἱ τυπογράφοι μποροῦν νὰ ἐπέμβουν στὶς ἐφημερίδες ποὺ τυπώνουν γιὰ νὰ δάσουν ἀκριβεῖς πληροφορίες καὶ νὰ διαδίσουν τὸ πρόγραμμα τῶν ἀπεργῶν ἔργων/οἰκειοποιήσεων τὰ γημναστικα-

δα μποροῦν νὰ καταλάβουν τὰ σχολεῖα, νὰ σχηματίσουν συγδικούς κρίκους μὲ τὴν ὑπόλοιπη χώρα, νὰ ἐπιτεθοῦν στὶς δυνάμεις τῆς τάξης ἀπὸ τὰ γάτω τοῦ κάτουκα μᾶς περιοχῆς μποροῦν νὰ ἔξουδετερώσουν τὶς δυνάμεις καπιτολῆς καὶ νὰ σχηματίσουν μαζὶ μὲ τὰς ἀπεργοὺς ἀργάτες συνελεύσεις γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης οἱ στρατιώτες μποροῦν νὰ καταλάβουν τὰ στρατόπεδα καὶ νὰ κρατήσουν σὰν δημητρους τὸν δραγμῆς τους¹ οἱ δικηγόροι μποροῦν νὰ πάρουν δημητρους τὸν δικαστικὸς καὶ νὰ τὰς παραδέσουν στὰς ἀπεργούς...

Στὴν ἐπαναστατικὴ σημιτὴ δὲν ὑπάρχει κανένα λειτούργημα ποὺ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ καταστραφεῖ στρεφόμενο πρὸς τὴν ἀνταρστὴ.

β) Νὰ διεθνοποιήσουν τὸν ἀγώνα, νὰ ἔξαπλωσουν τὶς διγρίες λειπρίες μεταξὺ τῶν κλάδων ἐνδε διοικητικοῦ συμπλέγματος ποὺ εἶναι ἀποικιακυριαρχητικά, μεταξὺ συναρφῶν ἢ συμπληρωματικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα στὴν ἄλλη, μεταξὺ ἐνδε ἔργων/οἰκειοποιήσεων καὶ τῶν προμηθευτικῶν πηγῶν του. "Όχι μόνον η οἰκειοποιήση μαζὶ σύνονομα καὶ δινόμιμα περιοχῆς ἀγνοεῖ τὰ σύνορα, τὸν τοπικισμό, τὸν ἐθνικισμό, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ τὴ δάση πάνω στὴν δούλια θὰ οἰκοδομηθεῖ ὅχι πιά μια πολιτική διεύθυνση ἀλλά, ἀντίθετα, μία διεθνής τῆς ἐπαναστατικῆς πρακτικῆς.

γ) Νὰ δύνουν τὴν ἀπόδινη τυναγκή του στὸν ἀνταρτοπόλεμοις αὐτούμνους. Νὰ μὴν κάνουν ἐπιθέσις κομιγάντος ἐνάντια στὰ στρατόπεδα τὶς ὀπλοποιήσεις, τὸ ριζόδυνο παρὰ μόνο γιὰ νὰ ὑποστηρίζουν καὶ νὰ ἐκπατέξουν τὸ ἐπαναστατικὸ ἔργοστάσιο κίνημα, καὶ ὅχι μεμονωμένα δημοσίευματα μεμβράνες μὲ τὸν τερρορισμό, τὸν αντικομισμὸ ἢ τὸν ἀριστερότεστικὸ ἀκτιβισμό² νὰ μὴν προσφέρει, θὲν χρειαστεῖ, σὲ δυναμιτιστικὰς ἀπόπειρες παρὰ κατὰ τρόπο Ιελλετικὸ (ἀνταπαναστάτες ἡγέτες ποὺ πρέπει νὰ τεθοῦν ἔντος μάχης, ματακινοφαλεῖς ποὺ πρέπει νὰ ἔξουδετερωθοῦν...) καὶ ποτὲ σὰν ταῦλα (θέμες σὲ σαθημούς, τράπεζες σὲ θηγαμούς κώρους).

— Στά περίχωρα ένος χαλυβουργείου, δύο δεσμα τηφαῖς τούς αυλήνες ἀπ' δύο γινόταν ή τροφοδοσία σε υγράριο, προκαλώντας έτσι τὴν πτώση τῆς θερμοκρασίας μιᾶς ύψης καμίου καλ, ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ζημιές πολλάν έκατονμύριών μάρκων στὴν παραγωγή.

— Μία φίρμα κατασκευής τηλεοράσεων δέχθηκε πολυάριθμες διαμαρτυρίες καὶ ἀνακάλυψε διτὸς τὸ γυαλί εἰχε λερωθεῖ μὲν τὴν προστήρην χηρακινῶν προσέντων.

— Μία ἀποθήκη πού περιεῖ μηχανήματα μεγάλης ἔξιας πληρωμής ἐξ αἰτίας τῆς καταστροφῆς ἔνδις ἀγωγοῦ νεροῦ.

— "Αγνοετοί, ἔκλεψαν τὶς διάτορες καρτέλλες μέσα ἀπὸ μὰ ἀποθήκης δργανωμένη μὲν ἡλεκτρονικὸς ἁγκεφάλους, στακατθέντες ἔτσι κάθε ἔργασια γιὰ τάσσερις μέρες.

Αὐτάς τὰ παραδίγματα, πού δημοσεύθηκαν σὲ Ἑνα γερμανικό περιοδικό, δίνουν μὰ ίδεα γιὰ τὴν ἀποκατήθηση τοῦ ἔργου.

50. Τὸ σημεῖοῦ ἔχει περισσότερο ἀνδικότερον ἀπὸ τὸ δρακτατικὸν ματθέρεμα, τὴν κηπουρικὴ ἢ τὸν ἱππόδρομο. "Αγ προστακαστὲ μὲ φροντίδι μπορεῖ νὰ φτάσῃ στὸ σημεῖο νὰ προκαλέσει τὴν ἄγρια ἀπεργία, τὴν καταληφθ, τὴν οἰκειοποίηση τοῦ ἔργοστακού γιὰ τὸ συμφέρον δλων, καὶ προσαναγγέλλει: Ἐτοὶ τὸν ἔλεγχο τοῦ καθένα πάνω στὴν καθηγηρεύη ζωὴ τοῦ. Τὸ σημεῖοῦ, παλιὰ ἔργατική παράδοση, μὲς ἐπιτέρπει, τὴν μὰ νὰ ξεκουράσουμε τὰ νεῦρα μας πετυχαίνοντας μὲς μικρὴ ἀδικίην, καὶ τὴν δὲλλη νὰ κερδίσουμε λίγο χρόνο περιμένοντας τὶς ἐπιδιορθώσεις. Μέχρι σήμερα σπάνια ξεπέρασ τὸ στάδιο τοῦ αἰσθανεῖσκομοῦ. "Ολος ὁ κόσμος ξέρει πως:

— "Εἷα σμυρὶ ἡ ἑνας αἰδερένιος λοστὸς ἀρκεῖν γιὰ νὰ καταπιεῖται ἔνας ἡλεκτρονικὸς ἁγκεφάλος, τὸ πρωτότυπο ἔνδις νέου μηχανήματος, δργανών ἀκριβείας, τὰ μηχανήματα δουν χυτοπάνε κάρτα οἱ ἔργαζόμενοι, τὰ ρομπότ ποὺ ἔλέγχουν καὶ ἐπιβάλλουν τὸ ρυθμὸ τῆς παραγωγῆς.

64

— Μία πηγὴ θερμότητος κοντά στὸν διακόπτη τους ἔλευθερόντες τὸ νερὸ τῶν πυροσβεστήρων ποὺ εἶναι τοποθετημένα στὸ ταβάνι τῶν μεγάλων καταστημάτων καὶ τῶν τομέων ἀποθήκης.

— Δίγια θραύσματα σιδήρου μέσα στὸ καρπυρατέρ, ζάχαρη μέσα στὸ ντεπόζιτο θενζίνης, θειούχα ἀμύνατις (sulfoninate d' amoniacique) μέσα στὸ κάριερ, ἀρχηγοτείμου τὸ σύτοκινότερο ἔνδις μπασκίνα, ἔνδις ἐργοδότη, ἔνδις ἀπεργοσπάστη, ἔνδις συνδακτυλικὴ ἥγετη.

— "Η διάδοσος τοῦ ἀρθρίου τηλεφάνου τῶν κρατουμένων καὶ τοῦ ἀρθρίου κυκλοφορίας τοῦ αἰτοκινήτου τους μπορεῖ νὰ χρησιμεύσει γιὰ δόπλο πίεσης καὶ γιὰ πόλεμο νεύρων.

— Ἀρχίσουμε δρας νὰ ξεπεργάμε πραγματικά τὴν περίοδο τοῦ ἀπλοῦ αἰσθανεῖσκομοῦ.

60. "Οσο περιπλέκεται τὸ ἀμπορευματικὸν σύστημα, τόσο περισσότερο τὰ ἀπλὰ μέσα δρούν γιὰ τὴν καταστροφὴ του.

61. Ο τερροριστικὸς εἶναι ἡ ἐπαναφοριώντα τοῦ σημειῶτα, ἡ ιδεολογία του, ἡ δοσχωρισμένη τοῦ εἰδόνα. "Οτο εἶναι χρήσιμο, ἀπ' τὶς ἀπαρχῆς τῶν δέγγων ἀπεργιῶν, νὰ καταστρέψουμε τὰ τομεῖα ἔλαγχου τῶν ὑπερκαρδῶν, νὰ δώσουμε τὰ χρήσιμα αὐτὰ στὸ προστοπόκιον ποὺ ἀπεργεῖ, νὰ δργανώσουμε μία περάνοντι μετανομή τῶν προσδότων καὶ νὰ ἔξηγησουμε τι θὰ είναι ἡ γενικημένη αἰτοδιεύθυνση τόσο εἶναι παράλογο ν' ἀρχίσουμε τὴν πίσια αὐτὴ διαδικασία χωρὶς σύνδεση μὲ τὸ κίνημα ἀκτροπής-εἰσαπολόγησης τῶν ἔργοστακος.

62. "Η θετικότητα τοῦ σημειῶτα ἔγκειται στὸ διὸ οἱ ἕργατες, συνηθεμένοι νὰ γνωρίζουν καλύτερα ἀπὸ τ' ἀρετικὰ τὰ σφάλματα ποὺ γίνονται στὴν παραγωγὴ ἐξ αἰτίας τῆς ξέρουσσης ἀναζήτησης τοῦ κάρδους, εἶναι ἔβησον ξενοὶ νὰ τὰ δέσμουν δυο καὶ νὰ τὰ διερθωστούν δικαν πρόκειται νὰ οἰκειοποιήσουν τὸ ἔργοστακο γιὰ δικό τους συμφέρον. "Η ἀμπερία τῆς Λίπης — ἀρχικὰ ἐπαναφορισμένη ἐφ' δύο δεῖν κατάρρεψε τὰ ξενόφοιτοι: μετὰ τὸ ἀμπορευματικὸν σύστημα — τόνισε τους λαϊκούς τὸ προφανὲ γεγονότας οἱ ἔργατες εἶναι οἱ μόνοι ποὺ

49. Από ταύτης ξωντανούς δύμήρους ἐπώνοι οἱ ἔργοδεστες, θε-
πουργοί, ἀπίσκοποι, τραπεζίτες, στρατηγοί, ἀνάθετοι ὑπάλλη-
λοι, νομάρχες, ἀρχιγοροί τῆς δαστυνομίας, πρέπει νὰ προτιμεῖσθαι
οἱ ὄλικοι δύμηροι: στόχος, τεχνολογικὰ σχέδια, ἀποθέματα
χρυσοῦ καὶ ἀστραφοῦ, δαστυνηρά μηχανῆματα, γῆλεπτρονικὸς ἐξ-
οπλισμός, ὄψικάμηνοι καὶ λοιπό-

50. Πρέπει νά ξέρουμε νά συνδυάζουμε τα μέσα πίεσης και πειθώς μὲ τή φύση τῶν αἰτημάτων. Εἶναι παράλογο, γὰρ παράδειγμα, νά διπλούμε δι: Ήδη ταῦθα πόλεις τὸ ἐργοστάσιο σέννα δέρα για νά πετύχουμε μιὰ συνάντηση μὲ διολευτές, διως ξεκαναν οἱ ἔργατες τοῦ συγκροτήματος. Σαλέ στή Λιέγη (Σεπτέμβριος 1973).” Η προσφυγή σὲ ἀκραῖα μέσα πρέπει νά διηγήσει μέτρα ριζικά (για παράδειγμα στὴν ἐξόντωση τοῦ κρατιστῆ ἔχθρου), σὲν ἀφοπλισμὸν τῶν δυνάμεων καταστολῆς, στὴν ἑκάποτη μιᾶς πόλης ή μιᾶς ἡπειροχείας ἀπὸ τοὺς μπατεκ- νες καὶ τὸ στασιό.

51. Νά μή ριφοκινδυνεύουμε παρά μόνο ἂν τὸ ἀποτέλεσμα
δῆξεις τὸν κόπο. Ἀγ μᾶς ἀπειλεῖς ή ἀπομόνωση, καλύτερα εί-
ναι νὰ ἴγκαττελεῖθουμις προβλέποντας δώμας νέας ἀπόψεως,
ἀποφεύγοντας ἔτσι τὴν καταστολὴν καὶ μετατρέποντας πόλεις δημό-
λος τῶν ἐπικυρωτατῶν κάθε στυγματίαν ἀναδίπλωσην.

52. Στις περίπτωση πού δέπιστε ή καταστολή, νά προβλέπεται ή καταστροφή τῶν χώρων και τῶν θυμάρων. "Ο, πα δὲν μπορεῖ νά έκτρωξε-είκεσπουγεῖ πρὸς δράλος θλών μπορεῖ μά καταστρέψεται" στις περίπτωση νίκης θὰ μναδηγμουργήσουμε, στις περίπτωση ήττας θὰ έπιτεχθόνουμε τὴν καταστροφὴ τῶν ἁμπορείων μας.

53. Πρέπει ν' ἀπαρνηθοῦμε μάκαροι καὶ καλή τις μακάρικής δια-
τηλόθεσται καὶ τίς συγκεντρώθεσται φαστητικοῦ τύπου (πάτρες,
δῖλα, ὁδοφράγιατα). Γιὰ νὰ προστατέψουμε τὸ ἐμπόρευμα οἱ
μπασκίνες δὲν διστάζουν νὰ πυροβολήσουν. Οἱ διάδεις ἐπέμ-
βασης πρέπει νὰ καταλήγουν πολὺ γρήγορα στὸν ἀφοπλισμό
καὶ τὴν ἔξουδετέρωση τῶν καστισμῶν.

54. Νά μήν έμπιστευδόλαστε ποιὲ τοὺς κρατιστές, νά μή δεχόμαστε κακώμα τὸν κακούχη, νά ἔξαιπλωγουμε τὸ κίνημα δυσπιό γρήγορα γίνεται, καὶ νά μήν ξεγκάμε τὴ θηριωδία τῆς ἀστικῆς καὶ γραφειοκρατικῆς καταστολῆς.

Πρὸς ἀπὸ τὸ κῦμα τῶν δύοις φίπτεσθαι

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΛΣΧΗΣ ΤΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΚΤΡΟΠΗΣ - ΟΙΚΙΟΝΟΜΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ
ΟΤΑΝ ΚΑΤΑΛΗΠΕΙ ΣΤΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΗΡΑΝΟΜΗΣ
ΑΠΕΡΓΙΑΣ

55. Κάθε έργατής έχει το δικαίωμα να αλλειποτείται για δυνή του χρήσης τά προϊόντα και τις τεχνικές που μέχρι τώρα χρησιμοποιούνται σταντάρια.

56. Κάθε ἐργάτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ταιποτάρε: τὸ κάθε τὸ ποὺ χρησιμεύει αὐτὸν χαρακτηρών του.

57. Τα σχηματάκια και η εξτροφή-σίκεισποληγή είναι οι πιο διαδεδομένες αύθιόργανης χειρουργίες στους έργωντακος κόπλους. Αρχετ ν διαδέσθουμε παντού τη συνειδητοποίησή τους και νά ξαναμιλήσουμε για τη χρηματότητά τους, για νά τα πελλατζαπλαστάσουμε, νά τά τελεισποίησουμε και νά τους διάσκεψης περισσότερο συγχρόνι.

58. Στά 1972, μια άνωφορά που παρουσίασαν οι υπόληπτοι της Επιτροπής Προστατείας του Κράτους και σεβασμού του ποντίγματος, και οι υπεύθυνοι της διοικητικής έπαρδειας στήν Οικοπονική Δημοκρατία της Γερμανίας, άποκλιπτε τις διαδικασίες σύχνασης και παραπομπής.

— Σ' ἔνα ἐργοτάσιο ἀλλατικῶν, τὰ μείζυμα ποδὸρημάτων για τὴν καταπονήσιν τῶν τελευταίων καταστράφηκαν πάντα ἀπὸ μάλα ποσὶ καὶ διάφοροις τρόποις.

Έχουν τά δύλια για τ' αλλάξειν δριτοπάτα τὸν κόσμο.^{*} Στή σημερινή κατάσταση τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, είμαστε ίκανοι για τὰ πάντα καὶ εἴποτα δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἐμποδίζει: μόνη μα νὰ τὸ συνεδριητοποιήσουμε δῆλοι.

63. Υποκλίμενοι σὲ δλεις τὶς ἀλλοτριώσεις, οἱ ἔργατες έχουν σχετικά μὲ τὸ ὑπόλοιπο προλεταριό τὸ πλεονέκτημα νὰ κρατοῦν στὰ χέρια τους τὴν αἵτια δλῶν τῶν ἀλλοτριώσεων: τὸ ἀμφορευματικὸν προτούσιο. Επειδὴ δὲν κατέχουν παρὰ τὴν δυνατότητα νὰ καταστρέψουν τὴν δλότητα αὐτοῦ ποὺ τοὺς καταστρέφει, κατέχουν ἐπίσης τὴν συνολική λύση τῶν προβλημάτων ἐνορμόντισσης, ἀπὸ τὴν ἐκτροπή-αἰκνειοποίηση τῆς οἰκονομίας μέχρι τὴν ὁργάνωση γένουν ἀνθρώπινων σχέσεων, στηργμάτων στὴ δωρεάν παροχῇ.

64. Τὸ σχηματόδειν εἶναι κατ' ἔνοχη ἡ ἀντι-ἔργατική, ὡς ἀντι-μάλιταντιστική^{**}, ἡ ἀντι-θεοίσική. Καθένας τὸ προσταμάτει: ἀν-

* Οἱ ἔργατες τῆς LIP ἔδειξαν μέχρι ποὺ συμβαὶ δὲν πίσυκεν νὰ προχωρήσουν. Διαχειριστικόντων δὲν τὸν πιστεῖται καὶ χαρακτήρας τῆς διοικητικῆς τούς. Έκαναν δὲν επιλογή δὲν ήταν διανοτή θέσης τοῦ τὸ ἔργοτάσιο αἱ λειτουργίαι γιὰ δικό τους λογαριασμό, ίστοσούμενοι τοῖς καὶ ἔμφαταλίζοντας παράνομες πλεκτούς μετανα. Διαπράθησαν δρόμο τοὺς αυτοκινητόσις ἥργατας, περιορίζοντας τὸ κίνημά τους στὴν διαρροήν τοῦ «επικινητικοῦ ἔργατικοῦ», διπλέοντας τοῦ κειρότερους ἀγώνος τῆς διπλαστικῆς νὰ κειροκροτοῦν δὲ οἱ καὶ αἱ τῆς ἀπεργίας τους, παρανήκησαν τὴ δικῇ τους αἴτουσική, δὲν ἔγιναν στὸ κίνημα καριμία δυνατότητας ἀπόκτασης καὶ δὲν ξετινάν κακικά πραγματική ἴστορική ἀλλαγή.

** Σημ. τοῦ μετ. — Μάλιταντισμός (MILITANTISME): Αὐτότελη στὴ δραστηριότητα ποὺ ἀναπτύσσουν τὰ μέλη τῶν διεθνῶν ὄργανώσεων γιὰ νὰ κατατίθουν πιστούς τῆς θεολογίας τους καὶ νὰ δινούχουν τὶς δργικώσιες τους. «Η μὲ ἄλλα λόγια, είναι ἡ δραστηριότητα μὲ τὴν ἀστικὴν ἀλογοτείτην ἡ «γραμμή». Φυσικά, δὲν είναι τοῦ δρου θὰ διεπικρίνεται πλήρως στὴν πορεία τοῦ καμάρου. «Εδώ οἱ δροὶ «μεταγνήσιμοι» καὶ «μερχητήσιμοι» (δηλ. Ἐνέργο μέλος, στέλεχος) θὰ γρηγοριούντων ἀπολαύσουσι γιὰ νὰ αποδέσσουν τοὺς γαλλικοὺς δρους «MILITANTISME» καὶ «MILITANT».

ζητούντας συνάρτηση τὴν ίδαι τοῦ τὴν διανοποίηση, τὸ γενικὸ συμφέρον, ἔνα ὑπολογισμένο ρισκάρισμα, τὴν εὐκολία ἑκτέλεσης, τὴν εύνοιαν ἡ εὐκαρπία. Τὸ σχηματόδειν μᾶς συνηθίζει στήν αὐτονομία καὶ τὴ δημιουργικότητα καὶ χρησιμεύει γιὰ πραγματικὴ δάση τῶν σχέσεων ποὺ οἱ ἐπαναστάτες ἐπιθυμούσιν νὰ δημιουργήσουν μεταξὺ τους. Είναι τὸ ἀνατρεπτικὸ παχύτιδες δημοσιεύσεις τὰς μονήρας τῆς ἡ γραφειοκρατική ἐπανασφορούσαση. Νὰ μία περιγραφὴ τοῦ τὸ συνέδειν τὸ 1968 σ' ἔνα ἔργοστάπιο αὐτοκινήτων κοντά στὸ Νιγρέρδη:

«Ἀρχίζουν νὰ ἐμφανίζονται σὲ μερικὰ τημένατα τοῦ ἔργοτάσιού ἐνέργειας δργανωμένου σχηματάζει. Στήν ἀρχῇ ἐκρύπτετο γιὰ σφάλματα συναρμολόγησης ἡ ἀκόμα γιὰ παραλείψις ἐξαρτημάτων σὲ μία κλίμακα πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν κανονική, τόσο ποὺ μερικοὶ κινητήρες ἀπορρίπτονταν στὸν πρώτο Ελεγχο. Η ὁργάνωση τῆς δράσης διδήγηρας σὲ διάφορες συμφωνίες μεταξὺ τῶν ἔργατων τοῦ ἐλέγχου καὶ μερικῶν ἀρχηγητηρίων συναρμολόγησης, ἐνώ ἀγάμικτα συναυτιζόμενα καὶ λόγοι θίσσοντα ποὺ συμμετέχοντες ἔργατες — μερικοὶ ἡγέταις ἀποφασισμένοι, ἀλλοὶ ζητούσοιν ἔνα είδος ἐκδίκησης, καὶ οἱλλοι ἀσκόμια συμμετέχοντας μόνο γιὰ νὰ κάνουν πλάκα. Πάντως τὸ γεγονός είναι διτὶ τὸ κίνημα ἀναπτύχθηκε γρήγορα σὲ μία ἀγριόσφιρα περάλου ἐνθουσιασμού..

Στὸ τημένα ἐλέγχου καὶ δοκιμών, σὲ περίπτωση ποὺ δικινητήρας είχε περάσει τὴν ἀλιστίδη χωρὶς νὰ γίνει κανένας κατατεκνήσις μᾶλλον γερή στροφή μ² ἔνα κλειδί στὸ φίλτρο τοῦ λαζαρί, στὸ κάλυμμα τῆς μπιέλας ἢ στὸ καρπιτρατέρ ρύθμον πάντα τὴν κατάσταση. Μερικὲς φορές μάλιστασι οἱ κινητήρες ἀπορρίπτονταν γιὰ τὸν ἀπλούστατο λόγο διτὶ δὲν λειτουργούσαν ἀρκετά διθύρωδα..

Τὰ σχέδια ποὺ κατατερθήκαν σ' χάρτες εἰς πολυάριθμες συγχεντρώσεις διδήγησαν τελικά στὸ σχηματάρισμα τῶν κινητήρων V-8 σ' διτὶ τὸ ἔργοστάπιο. «Οπως καὶ στὸδεξάκοκκινθρους, ίστοι καὶ στὸδεξάκοκκινθρους V-8 ἢ συναρμολόγηση γι-

νότιαν κατά τρόπο Ελλειπή ή γίνονται ζημιές στη διάρκειά της εδώτως διάτος ν' απορρίπτονται. «Εκτός Δέντρου, οι έλεγχες τού τημήματος των δυομήνων συμφένησαν ύποπτορίποντον περίπου τρεις η τέσσερις κινητήρες στούς πάντες που δουλεύουν...»

«Αγ καὶ δὲν υπῆρξε καρκίνος διαλογίας δια έπερδνειτο γιὰ σαμποτάκι ἐκ μέρους τῶν παιδιών, τὸ ἀσφεντοῦ ἀναγράσσηγε νὰ καταφύγει: σὲ μιὰ στριφή ἔκθεση, ποὺ τοῦ πλάνου λίγο τὰ λογικὰ του, προσπαθήνεται νὰ ἔχηγγησει στὰ παιδιά δια δὲν ἔπειτα ύποπτοίτων κινητήρες ποὺ θανατοφράστατα χειρότητας, ἀλλὰ γκρίς καὶ νὰ μπορεῖ νὰ τούς τὸ πεῖ στὰ ίσα. «Ολες οι ἀπόπειρες θανάτων γιατὶ τὰ παιδιά δὲν ἔχασαν τὸ τουτό τους: τοῦ δηλώνων γκρίς σαμαρτημέδιο δια τὰ συμφέροντα τους ταυτίζονται μὲ τὰ συμφέροντα τῆς ἑταρείας, καὶ δια καθήκον τους θανατοφράστατα χειρότητας, πρέπει ποιεῖται...»

«Ἐνα πρόγραμμα σαμποτάκι ἐκ πειρατηρίης σ' διο τὸ ἑργοστάτη σχεδιάστηκε ἀπὸ τὰ παιδιά τὰ καλοκαρί τὰ νὰ κερδίζουν ἐλεύθερο χρόνο. Σὲ μιὰ συγκάντρωση οἱ ἔργατες πηρούν ἀριθμούς ἀπὸ τὸ 1 ὥς 50 ή παραπάνω. «Ἔγιναν παρόμοιες συγκάντρωσεις στὰ διὰλλα πυκάτω τοῦ ἑργοστατοῦ. Κάθε ἔργατης θανάτων δυτικούς γιὰ μιὰ χρονικὴ περίοδο εἰκοσι λεπτῶν περίπου, γιὰ τὰ δύο ἀρχόμενες δεδουλάδες, καὶ διανομή της διαρκείας του κατὰ τὸ δυνατό κάτιο τὸ ἀρκετά συδαρό γιὰ νὰ σταματήσει διληγούσα διάλογο. Μόλις τὸ ἀργεντικό Εστελία μιὰ διαδίκα γιὰ νὰ ἐπιδιορθωθεῖ τὸ «φράλιο», τὸ 12ο πράγμα ἐπικαλυπτανόταν σ' ἑνα διλλο καΐριο σημείο. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο διο τὸ ἑργοστάτη συναπαύσθηκε ἀπὸ 5 ὥς 20 λεπτά τὴν διρα γιὰ κάμπτοστες δεδουλάδες, ἐξ αιτίας τοῦ σταματήματος τῆς ἀλυσούδας ή τῆς Ἐλλειψῆς κινητήρων πάνω στὴν διάλυση. Οι τεχνικὲς ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ τὰ σαμποτάκι εἶναι πολυάριθμες καὶ πακιλόμορφες καὶ ἀγνοοῦ ποιεῖς ἀκριβεῖς χρησιμοποιήθηκαν στὰ περισσότερα τημήκατα...»

«Διότι ποὺ ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ στὴν διηγή μόδεση εἶναι τὸ ἐπίπεδο συνεργασίας καὶ ἔργωνανσης τῶν ἔργωντων στὸ ξεινοτερικὸ ἐνὸς τημήματος ή καὶ μεταξὺ τῶν διαφόρων τημάτων. Χωρὶς νὰ παιίσει γιὰ εἶναι μιὰ ἀπάντηση στὴν ἀνάγκη γιὰ κοινὴ δράση, αὐτῆι ἡ ὄργανωση ἀποτελεῖ ἐπίσης ἓνα μέσο λειτουργίας τοῦ σαμποτάκι, πραγματοποίησης ἐράνων η ἀκόμα καὶ μέσο ὄργανωσης παγκοινίων καὶ ἀγάνων ποὺ μετατρέπουν τὴν ἔργασην ἡγεμόρια σὲ εὐχάριστη δραστηριότητα. Αὐτὸι εἶναι ποὺ εἶναι στὸ τμῆμα δουμῆς τῶν κινητήρων...»

«Οι έλεγχες στὸ τμῆμα δουμῆς τῶν κινητήρων, ὀργάνωσαν ἓνα διαγωνισμό μὲ τὶς μικρίες ποὺ ἀπαιτοῦσε τὴν ἀπαρχὴν φρουρῶν στὶς πόρτες τοῦ ἑργαστηρίου καὶ διάφορες ομηρινότες μὲ τοὺς ἔργατες τοῦ τημήματος συναρμολόγησης, γιὰ νὰ μὴ στερεώνουν τελείως, γιὰ παράδειγμα, τὶς μικρίες μερικῶν κινητήρων παραμένων στὴν τύχη. «Οταν ἔνας έλεγχης ἔγινεται περίεργες δούλησεις σ' ἓνα κινητήρα, φώναζε σὲ διάστασης τὸ ἔργατηρίο καὶ οἱ ἔργατες ἐγκατέλειπαν ἡμέτους τὴ δουλειὰ τους γιὰ νὰ προφύλαξτον πίσω ἀπὸ καστόνια η ράφια. Κατόπιν ἔβαζε μπρός τὸν κινητήρα σὲ 4 ή 5 γιλιάδες στροφὲς τὸ λεπτό. Κι' αὐτὸς ἔκανε κάθε λογής θορύβους καὶ ἤρχειν σιδερικῶν μέχρι ποὺ τελικά νὰ σταματήσει: μ' ἵνα μαγάλο ζερό θύρωμο ή διατερέλων μικράτερο τὸ κάρτερ οἱ ἀκτεργενδοκύδαταν ἀπότομα στὴν ἀλλή δικρή τοῦ ἑργαστηρίου. Τὰ παιδιά ἔδηγαν τὸν διπὸ τοὺς κρυψώντες τους ζητακρωγάνωντας κι' ἔγγραφαν στὸν τούχο ἔνα ἀκόμα διαδίκα γ' αὐτὸν τὸν θεραγκή. Αὐτὸς ο διαγωνισμὸς διάρκεσε πολλοὺς μῆνες καὶ οδήγησε στὴν καταστροφὴ περισσότερων ἀπὸ 150 κινητήρων. Καὶ τὰ σταγήλιατα ἔδειχναν καὶ ἐπικραγαν.

«Μὲ μιὰ διλλη περίπτωση διλα δργατων ἀπὸ δύο παιδάδων, μιὰ ποὺ ζεστή μέρα, κατατρεχόντουσαν μὲ τοὺς πίσσαντες νερού ποὺ χρησιμοποιούσαν στὸ τμῆμα τῶν δουμημῶν. Αὐτὴ θελήθηκε σ' ἓνα διαδίκα περιπολέμο μέσου τοῦ ἑργαστηρίου ποὺ διάρκεσε πολλές μέρες. Τὰ παιδιά εἶτε ἀγνοοῦσαν εἶτε ἴντερναν διαστικά τοὺς περισσότερους κινητήρες γιὰ νὰ ε-

ναι έλευθεροι γιά τὸν ἀγώνα, καὶ στὶς περισσότερες περιπτώσεις τοὺς κατάστρεφον ἡ τοὺς δέλλαπταν γιὰ νὰ τοὺς ἔσφρωθούν. Τηλέρχων συνήθως 10 ἢ 15 πίδακες νεροῦ ἐν δράσται μέσῳ στὴ μάχη, καὶ διοι τοὺς εἰχαν μὲν πίσση παρόμοια μὲ τὴν πίστη τὸν πυροβολεῖσθεν. Νέρζ ἐκπενδύονταν ἀπὸ παντοῦ, εἰς παντὸν γελούσαν, φῶναζαν καὶ ἔτρεχαν πρὸς διετούς τις κατευθύνσεις: μέσω σ' αὐτὴν τὴν ἀπομόνωμα πολὺ λίγοι εἰχαν διάθεση νὰ κάνουν τὴ δουλειὰ τους. Τὸ ἑργαστήριο πληγμῷριζε τακτικὰ μέχρι τὸ ταβάνι καὶ διοι ἦσαν μούσκεμα. Σύνορα δέρφεραν καθὲ εἶδος νεροπίστολα, λάσταχα καὶ κουβάδες καὶ τὸ παχύχιδι πῆρε δικτάστες πανηγυριστὶ γιὰ πολλὲς ὥρες. Κάπιοις κυκλοφορούσι μὲ τὴ σκούφια τοῦ μπάκου τῆς γυναικᾶς του στὸ κεφάλι, πρὸς μεγάλῃ διακεκλαση τοῦ ὑπόδιπλου ἱροσταύρου ποὺ δὲν ἔξερε τὶ γινόταν στὸ τημῆμα τῶν δοκιμῶν...» («Ο ἀντι-αρχειακός στὸ ἑργαστήρι», κείμενο δημοσιευμένο στὸ «Radical America» καὶ μεταφρασμένο στὴν I.C.O., Μάρτυρ-Απρίλιος 1972).

65. Τὸ πρόβλημα τῆς ὁργάνωσης είναι ἕνα πρόβλημα ἀπηργημένο ἀν δὲν ἀπαντᾶ στὴν ἔρωτηση «πολὺς ὁργανώνει καὶ γιατί?». Οἱ ὁργανώσεις ποὺ συγχροτήθηκαν ἔξι ἀπὸ τὸν ὁργάτην κατάλληλαν, στὴν καλύτερη περίπτωση, σὲ πρακτικὴ ἀδυναμία, καὶ τὶς περισσότερες φορὲς σὲ ἀνανέωση τῶν γραφειοκρατικῶν μηχανισμῶν. Οἱ ὁργανώσεις ποὺ συγχροτήθηκαν στὸ δυνομα τῶν ἑργατῶν δημιουργησαν, στὴν καλύτερη περίπτωση, συνθήκες γραφειοκρατικοποίησης, καὶ τὶς περισσότερες φορὲς ἔγιναν ὁργανικὰ παρακρατικῆς καταπίστηση. Η μόνη μορφὴ πραγματικὴ ἑργατικῆς καὶ ἐπαναστατικῆς ὁργάνωσης, είναι ἡ συνέλευση τῶν «ἄγριων» ἀπεργιῶν ποὺ ἔξελλοσται σὲ συνέλευση γενικευμένης ἀνθροειδύθυμησης. Δὲν είναι οἱ ἄλλες ὁργανώσεις, ἀναγκαστικὰ μπάσταρδες καὶ διαχωρισμένες, ποὺ τὴν προετοιμάζουν ἀλλὰ ἡ ἐπαναστατικὴ δράση ποὺ δὲν ἔχει ἀνάγκη παρὰ ἀπὸ διάδεστες ἐπέμβασης συγχροτήμενες γιὰ μὲν συγκεκριμένη δράση καὶ ποὺ διαλύονται διατὸν μία συγκεκριμένη πρακτικὴ δὲν δικαιολογεῖ παὶ τὴν ὑπεράρχη τους.

66. Οἱ ἔφήμερες διάδεστες, ποὺ συγκρατήσονται: γιὰ μία συγκεκριμένη δράση καὶ γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν ἀποτελεσμάτων της, θὰ φροντίζουν γιὰ τὸν σεβασμὸ τῆς προσωπικῆς αὐτονομίας, γιὰ τὴν ἀρνητικὴ κάθε μορφῆς μικταντισμὸ, γιὰ τὸν ἀποτελεσμὸ κάθε θυσίας. Η μόνη πειθαρχία θὰ είναι αὐτὴ ποὺ ἀποφασίζεται μετὰ ἀπὸ συζήτηση καὶ ρυθμίζεται σὲ σχέση μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἔγχειριματος καὶ τὴν προστασία ἐνάντια σὲ κάθε κίνδυνο καταστολῆς.

67. Κάθε ἐπανάστατης ἔχει τὸ δικαιώμα νὰ δρᾶ μοναχὸς τοῦ, τὸ κομάντος ἢ σὲ ἔφήμερες διάδεστες, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέχει νὰ μὴν ἔνεργει διαχωρισμένα, δηλαδὴ νὰ μὴν ἔχεγει τὴν τακτικὴ γραμμὴ ποὺ ὅδηγει ἀπὸ τὶς ἐνέργειες σαμποτᾶς καὶ ἀπεριοπή-εἰκονοποίησης στὴν ἄγρια ἀπεργία, καὶ ἀπὸ τὴν παράνομη ἀπεργία στὴν κατάλληλη καὶ στὴ συλλογικὴ ἐκπροτο-το-εἰκονοποίηση τῶν ἔργοστασιων. Η ἐπανάσταση μας είναι μὲν ἐπανάσταση δικηγορίας καὶ ἔνομα. Αὐτὸς σημαίνει, γιὰ παράδειγμα, διτὶ τὸ σκαπτοτάξτη δὲν πειροβίζεται στὴν ἀντι-έργαστική ἀλλὰ ἐπιτίθεται: κατὰ τρόπο καθολικὸ τὸ ἐμπόρευμα, κα-ταστρέφοντας τὸ ἔμποριστακὰ πρότυπα συμπεραφορᾶς, τὰ τα-μποῦ (αἰμονιζία, σεξουαλικὴ κατατολή). Τὰ αἰτήθυμα τοῦ ιδιο-κτητήσας (ζήλεια, ταγκουνιά), τὰ φεβδη τῆς ἀναπαράστασης εἰλικρίπη: διτὶ ἐνθερρύνει παντὸν τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ δυνάμωμα τῶν πειθῶν, τὴν ἔναρμόνιση τῶν ἀτομικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ θε-λήσεων...

68. Μόνον οἱ διάδεστες αὐτοδύμωνας, ποὺ συγκροτοῦνται πά-πο τὸ σχέδιο μαζὶ συγκεκριμένης δράσης καὶ ἐξαρνήσονται μόλις πειθαρίνεται ὁ σκοπὸς καὶ ἐξασφαλίζεται ἡ προστασία τῶν ἑλικών, μποροῦν νὰ προετοιμάσουν κατὰ τρόπο συνεκτικὸ τὴν ἱμφάνηση σύνθηκῶν συνθηκῶν γιὰ τὴ δημιουργία συνελεύσεων γενικευμένης αὐτοδύμηθυμησης.

69. Οἱ ἑργάτες ποὺ είναι ζήθοι τῆς ἑργασίας, τῶν κομάντων, τῶν συνδικάτων, τοῦ ἐμπορευμάτος, τῆς θυσίας, τῆς ἵεραρ-γίας, θὰ συγκρατήσουν τὶς περιστασιακὲς διάδεστες αὐτοδύμωνας.

Οι «ἀλήτες τῶν ἐργοστασίων», δημος τοὺς ὄνομάζει: τὸ μέτωπο τῶν κρατητῶν (ἀπὸ τοὺς φασίστες ὡς τοὺς μασκόν) ἀποτελοῦν τὴ δύση ἑνὸς κινήματος ποὺ χωρὶς αὐτὸν ἡ δράση τῶν ἀλητῶν τῶν συνοικιῶν» καταλήγει στὴν τρομοκρατία, καὶ ἀπ' ἔπου θὲ γεννηθεῖν ἀναγκαστικὰ οἱ συνελεύσεις γενικαιμένης αὐτοδιεύθυνσης.

70. Η καλύτερη ἐγγύηση ἀσφάλειας ποὺ μπορεῖ νὰ πρινθάλλει μιὰ δράσα σαμποτάκη καὶ ἐκτροπῆς-οἰκειοποίησης, εἶναι τὸ ξέσπασμα ἑνὸς μαζικοῦ κινήματος ἀπαναστατικοῦ ἐνθουσιασμοῦ μέσα στὸ σύνολο τῶν ἐργατῶν καὶ τοῦ πληθυσμοῦ. Ο καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ κρατηθεῖ ἡ ἀνωμαλία εἶναι ἡ προχώρηση διο γίνεται περισσότερων ἀτόμων.

71. Η ἀπουσία λεραρχικοῦ παραμένων ἀποφάσεων περιορίζει τοὺς κινδύνους ἀστυνομευτικῆς χειραγώγησης ἢ γραφειοκρατικῶν τεχνασμάτων. Κάθε ἀφήμερη δράσα ἐπέμβασης πρέπει δριώς:

α) Νὰ σχηματίζεται ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ γνωρίζονται καὶ λαμβάνουσι.

β) Νὰ λαδύνει: ὅποδή τὶς ικανότητες καὶ τὶς ἀδυναμίες τοῦ καθένα καὶ νὰ τὶς συντοκάραιει μὲ τὴ δράση.

γ) Νὰ προβλέπει: τὴν ἀποτυχία τοῦ σχεδίου ἀπὸ προδοσία, ἢ ἀδυναμία, καὶ νὰ προετοιμάζει τὶς διάφορες δυνατές ἀπαντήσεις σ' αὐτὴ τῇ κατάστασῃ ἀποδέλποντας στὴν ἀποφυγὴ κάθε γενεκῆς καταστολῆς (παίρνοντας γιὰ παράδειγμα διμήρους ἢ θέτοντας ὅπο θεωρητικὴ ἐκτέλεση ἐνδεχόμενους ἐκτελεστές καὶ συνεργάτους τοὺς κλπ.). Φρονεῖζοντας νὰ δηκολύωσει ἔνα δεύτερο κύρια ἐνεργειῶν ποὺ ἀπανορθώνουν τὶς πρώτες, νὰ πάρει μαθηματα ἀπὸ τὶς ἀποτυχίες, νὰ μετανορθώσει πρωτικὰ κάθε ἀποτυχία σὲ ἀποτυχία τῶν πρωτιστῶν.

72. Σὲ γενικές γραμμές, μιὰ ἀνατρεπτικὴ δράση ποὺ ἔξαπλωται ἐνάντια στὸ κυρίαρχο σύστημα ἀπὸ μιὰ δράσα ἀνταρτοπλεύση, θέλπρετε νὰ φροντίζεις τουλάχιστον γιὰ τέσσερα δασικὰ ζητήματα:

α) Νὰ δουκιάζει τὴν ἀτομικὴ δημιουργικότητα καὶ αὐτονομία καὶ συγχρόνως γιὰ κάποια διάφορες τὶς σχέσεις συμφωνίας καὶ διεργανίας μεταξὺ τῶν συμμετεγχώντων.

β) Νὰ μελετᾶ τοὺς τρόπους πιθανῆς καταστολῆς καὶ τὸν τρόπο γρήγορης ἀντιπίστεως γιὰ τὸ καλὸ τῶν πολλῶν.

γ) Νὰ ἀπεκτείνει τὸν ἀγώνας σὲ δλεις τὶς δψεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸν πραγματικὸ τόπο δπου παταχωρούνται οἱ πρόδοσι καὶ οἱ ἀλλαγές τῆς μακρόχρονης ἀπανάστασης.

δ) Νὰ ἀποδέλπει στὴν πραγματικὴ ἀπόλευση καὶ στὴν παθητικὴ τῆς ζωῆς δλουν τῶν ἐργατῶν ἑνὸς ἐργοστασίου, δλουν τῶν κατοίκων μιᾶς συνοικίας, δλόκηργου τοῦ προλεταρίου.

73. Τὸ κριτήριο τῆς ἀπιτυχίας εἶναι ἡ ταχύτητα τοῦ περάσματος ἀπὸ τὸ ἀτομικὸ σαμποτάκη καὶ τὴν ἀτομικὴ ἐκτροπῆ-οἰκειοποίηση στὴν ἀγρια ἀπεργία καὶ στὴ συλλογικὴ ἐκτροπῆ-οἰκειοποίηση. Είναι νὴ μηνη πρακτικὴ ποὺ δρχίζει: νὰ δλοποιεῖ τὴν προσποτικὴ τῆς γενικαιμένης αὐτοδιεύθυνσης.

74. Η δάση τῆς γενικαιμένης αὐτοδιεύθυνσης δὲν εἶναι τὸ ἀτομικὸ ἀλλὰ τὸ ἀπαναστατικὸ δτομο, ποὺ ὑπακοεῖ μόνο στὴν πραστικὴ δέσμευση γιὰ ἑνὸν συγχειρημένο σκοπὸ καὶ στὴν διὰ τοῦ τὴν εὐχερίστητη ποὺ τείνει: νὰ φτάσει μέχρι τὴ γενικὴ πινεγή: δτομο ποὺ δὲν ἐντάσσεται: σὲ κανένα δργανωτικὸ φεύγομένο.

75. Μία πράξη σαμποτάκη ἡ ἐκτροπῆ-οἰκειοποίηση, είτε εἶναι ἀτομικὴ εἴτε συλλογική, δὲν αὐτοσχεδιάζεται ἀλλὰ προτεταμένεται σὸν μιὰ ἐπιχείρηση ἀπανειλημμένων χτυπημάτων. Ήσσον: νὰ ὑπολογίζεται ἡ κατάλληλη στιγμή, ἡ σχέση τῶν δυνάμεων καὶ ἀπὸ τὶς δύο μερίς, ἡ διάθεση τῶν χίλιων, οἱ πολιορκητικὲς καὶ στρατηγικὲς καὶ δλεις οἱ δυνατότητες ἀπονορθώσης τοὺς, οἱ δυνατότητες ἀναδιπλωσης, οἱ κίνδυνοι. Η διάθεση πρέπει νὰ συνδέεται μὲ μιὰ γενικὴ στρατηγικὴ ποὺ κάτιρο τῆς εἶναι πάντα τὴν εἰκοδόμηση τῆς γενικαιμένης αὐτοδιεύθυνσης.

76. Καλὸ εἶναι νὰ δργανώνεται νὴ διάθεση πληροφοριών σημειών μὲ τὰ ἐργοστάσια, τοὺς στρατῶνες, τὰ κτήρια τηλεπι-

κοινωνιών... ούτε τὰ σχεδιαγράμματα τῶν εἰσόδων, οἱ μήνοις σαμποτάς, οἱ τρόποι λειτουργίας, νὰ δρίσκονται στὰ χέρια πολλῶν καὶ στὴ διάθεση πολυάριθμων δημιουργικῶν μαλλιών.

77. Καλὸς εἶναι κείμενα σὲν καὶ τοῦτο νὰ συζητοῦνται, κριτικάρονται, διερθύνονται, ὅχι διωταὶ ἀφηρημένα. Μόνον ἡ πράξη φέρει μέσα της τὴν πραγματική ἐπαναστατική κριτική.

78. Ἐπίσης, ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ ξεμπερδεύουμε μὲ τὶς ίδεολογίες καὶ τὶς γραφειοκρατικὲς στρατείες τους, εἶναι νὰ ἀγνοιῶμες μὲ τὴ μεγαλύτερη συνοχὴ καὶ συνείδηση τῶν πραγμάτων γιὰ τὴ γενικευμένη κύτοδιδύνωση. Μᾶλις οἱ ἄγριες ἀπεργίες ἐπιτρέψουν τὸ σχηματισμὸν συνελεύσεων αὐτοδιαθύνουσι, μὲ αἵρεσις, μπαθήσουσι καὶ ἀνακλήσουσι ἐπιπροσώπους, μόλις ἔφαρμασθεῖ ἡ δωρεάν παροχὴ τῶν ἀγαθῶν, τότε οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ίδεολογιῶν θὰ δοῦν τὴν δηλοւμένη κριτικὴ νὰ ὀρθίνουνται ἐνάντια τὰς κρατικικὲς καὶ γραφειοκρατικὲς τους ἀλέσεις καὶ νὰ καταγγέλλει: δρεστικὰ τὸ φέμα πάσιν ἀπὸ τὸ οχυρώντα.

79. Η πρόδηλη θεωρητικὴ ἀλλήλευα σύμφωνα μὲ τὴν δοτοῦσα τὸ δικαίωμα νὰ ζεῖται μὲ πάθος περνάει ἀπὸ τὴν δλουληρευτικὴ καταστροφὴ τοῦ θεωρητικοῦ-ἔμπορευματικοῦ συστήματος: πρέπει τίναρα νὰ φτάσει: σὲ μᾶλις πρακτικὴ συνοχὴ ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸ διλοχὸ στρατηγικὸ σχέδιο καὶ φτάνει μέχρι τὶς ἔλαχιστες λεπτομέρειες τοῦ ταχιτικοῦ ἀγώνα. Γε' αὐτὸ τὸ λόγο δὲ θάτταν ἀνώφελο δι καθένας νὰ διατυπώνει: γραπτῶς καὶ νὰ διαδίδει τὶς συνταγές του γιὰ τὸ ἀντατρεπτικὸ παυχύδε (γιὰ παράδειγμα, δε: είναι δυνατὸ νὰ δηγάλεις δποιεδήποτε ἀγθρό σου ἀπὸ τὸ χήρο δπου δρίσκεται ρίγκοντάς του, στρεμμένα μεταξὺ τους, ἔνα μπουκάλι χλωρίνη —*Rugochlorite de sodium*— καὶ ἕνα μπουκάλι ἀπὸ προϊόν πού καθαρίζει καὶ ξεδουλώνει νερούσες καὶ WC — μὲ δάση τὸ *hydrate de sodium*— δαι μιὰ μῆρα πλὴν νὰ διποστεῖς μιὰ δολὴ δικρυγόνων πρέπει νὰ πάρεις ἀντι-σταρινικὰ δισκία (*runicine κ.λ.π.*)

Φυσικά, θὰ πρέπει νὰ δυσπιστοῦμε γιὰ τὶς φευδεῖς ἐνδεξήσεις ποὺ ἐνδέχεται νὰ μάς δώσουν οἱ ίδιοι οἱ ματσάκινες.

80. Ο ἀγώνας γιὰ τὴ ρίζικὴ καταστροφὴ τοῦ ἔμπορευμάτος είναι ἀδιαχώριστος ἀπὸ τὴν καθημερινὴ οἰκοδόμηση μᾶς ζωῆς γεμάτης ἀπὸ ἔγαπα ἐνδιαφέροντα καὶ ἀπολαύσεις, ἀπελαύνθερμης ἀπὸ τὰ ταμπού καὶ τὸς καταναγκασμούς. Κάθε ἐπαναστατικὴ προσποτικὴ στηρίζεται ἀναγκαστικὰ στὴν ἀναζήτηση ἐνὸς ἐπιθυμιακοῦ ἔμπλουτοποιοῦ, στὸν ὑπολογισμὸ καὶ στὸ παχυνίδι τοῦ ριζικούδυνεύματος καὶ τῆς ἀναγρίστησης (μίνιμου ριζοκυνδύνουμα, μάζιμου εύχαριστηση).

Η ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

1. Η γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση είναι ή κανονική δργάνωση της έξουσίας πολύ όχι: δικαιόνας πάνω στήν καθημερινή του ζωή και πολύ δισκετική διμετά είτε από τα ίδια τα άτομα είτε από τις συνελεύσεις αύτοδιεύθυνσης.
2. Η γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση διμερίστηκε μέσα στήν Ιστορία του δργακικού κινήματος κάθε φορά πολύ ή βάση θέληση να ξποδάλει: και να πραγματοποιήσει: τις διποράστις της χαρούς να έγκαταλείψει την έξουσία της σε ήγετες και χωρίς να άκολουθησε: μιά διποιαδήποτε θεολογία.
3. Η γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση κατήθηκε από τό συνθετικόν αποτέλεσμα τής συστατικής της αδύναμιας, τής αναπορευτικότητας και σύγχρονής της, τής διπολισμότητής της, και τῶν ηγετῶν πολύ έκανε τό σφάλμα νά δώσει: στήν έναντι της ή νά ικεχθει και πολύ τήν διδήγησην στό χαρό της προσποσίμων: δι: ήθελαν νά τή συντονίσουν και νά τή δυναμιστούν. Τά πολύ πλειστα στο μαθήματα παραδείγματα είναι τά δργατικά συμβόλια πολύ διμορφιστημένα στή Ρωσία τό 1905 (συντρίψτηκαν από τῶν ταραχών), τό 1917 (τά έπαναρχομέστεραν και τά κατατριψθεν ει μπολεστίνα), τό 1921 (πιλήγηκαν στό αίρα στήν Κριουτάνδη από τῶν Λένιν και τῶν Τρότσκυ): στή Γερμανία

τό 1918 (έκμριθενίστηκαν ἀπό τοὺς σοσιαλιστές)· στὴν Ἰταλίᾳ τὸ 1920 (καταστράφηκαν ἀπό τοὺς σοσιαλιστές καὶ τὰ συνδικάτα)· στὴν Ἰσπανίᾳ τὸ 1934 (ἥ διστοριανή ἐπανάσταση ποὺ συνετρίσθη ἀπό τὴν δημοκρατικὴ κυβέρνηση), τὸ 1936-37 (τὰ ἑπτατράγονα τὸ ἀναρχικὸ συνδικάτο καὶ τὰ κατάστροφαν οἱ σταλινικοί)· στὴν Οὐγγαρία τὸ 1956 (τὰ κατέστειλε τὸ λεγόμενο «Σοσιαλικό Κράτος»).

4. Δὲν ὑπάρχει καθόλου ἐπανάσταση ἔξω ἀπό τὴν ἐπάνοδο, τὴν ὁριστικὴν ἐνίσχυσην καὶ τὴν διεισθὴ ἐπέκτασην τοῦ κυριαρχοῦ τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης.

5. Τὸ κίνημα τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης γεγνέει μέσα ἀπό τὴν λειτουργίαν τῶν συνελεύσεων καὶ τῶν συντονιστῶν τοὺς συμβούλια.

6. Ἡ πάλη τῶν τάξεων εἶναι ἔκεινη ποὺ γεννάει τὴν συνέλευση τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης. Κι' αὐτῇ ἐκφράζει μὲ τὸν πιὸ ἀπόλυτο τὸ θέλημα τοῦ προλεταριάτου νὰ ἀφανίσῃ τὴν ἀστικὴν τάξην καὶ νὰ καταλυθεῖ καὶ τὸ ίδιο σὸν τάξην· τὴν ἀπόφασην τοῦ νῷ μήνη παρακολουθεῖται πᾶ σὸν Θεατής τὴν Εἴδια του τὴν καταρράκτωσην καὶ τὶς φευδεῖς ἀναπαραστάσεις ποὺ τὴν ἀποκρύπτουν ωκεῖν - ωκεῖν· τὴν ἀπόφασην τοῦ νῷ μήνη ὥψιστας πᾶ καὶ τὴν Ιστορίαν ἀλλὰ νὰ τὴν δημιουργεῖ πρὸς δῆλος του καὶ πρὸς δῆλος δλῶν.

7. Ἡ συνέλευση γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρά ἡ ἀπεργιακὴ συνέλευση ποὺ σχηματίζεται ἀπό τοὺς ἔργατες μᾶλις καταληφθεῖν τὰ ἔργοτάστα καὶ ποὺ ἐπεκτείνεται δυσαρέσκεια καὶ περισσότερο. Η προσπατικὴ τῆς δὲν ἔχει τίποτα τὸ δεφηργημένο ἢ τὸ πολιτικό: ἔχει ἀντίθετα γιὰ ἐπικεντρών τὴν καθηγετικὴν ζωὴν τοῦ καθένα καὶ τὶς δυνατότητες ἐπιθυμητικοῦ δημιουργισμοῦ τῆς.

8. Τὸ συμβούλιο ἀποτελεῖται ἀπό τὸ σύνολο τῶν ἐκπροσώπων ποὺ ἀκλέγονται ἀπό τὴν συνέλευση, ἔχουν μιὰ συγκ

κριμένη ἀποστολή, ἀλέγονται καὶ εἶναι ἀνακλητοὶ ἀνὰ πᾶσα στιγμὴν.

9. Τὸ συμβούλιο ἔχει: στὴν οὐδεὶς μιὰ συντονιστικὴ λειτουργία. Δὲν διαχωρίζεται ἀπὸ τὴν συνέλευσην τὰ μέλη του ἐξαρτώνται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἔξελεξαν γιὰ ἓνα συγκεκριμένο απορέτο. Δὲν ἀσκοῦν καμμία ἔξουσία ἀπὸ μόνοι τους ἀλλὰ ἔχουν μονάχα δηλητὴν πολιτικὴν δημιουργούχη ἀλευθερίαν γιὰ νὰ φτάσουν στὸ ἀποτέλεσμα ποὺ τοὺς ἔχει ἀγαπεθεῖ. «Ἄν ποτὲ διαφανύσταν Ἑνας διαχωριστός μεταξὺ τῶν συμφερόντων τους καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐντολοδοτῶν τους, τότε τὸ συμβούλιο θὰ μετατρέπεται σὲ ἐπιτροπὴ καὶ, παίρνοντας μιὰ αὐτόνομη ἔξουσία, θὰ διοιγεῖ τὸ δρόμο πρὸς Ἑνα νέο Κράτος».

10. Ἡ Αὔδημα καὶ στὸ μέγιστο βαθμὸ ἐπέκτασης, τὸ σύγολο τῶν συνελεύσεων γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης δὲ σταματᾷ νὰ ἔλγει: διαρκῶς, μὲν δῆλα τὰ μέσα τηλεπικονομίας, τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν ἐκπροσώπων στὸ ἔργο ποὺ τοὺς ἀντέθηκα.

Τὰ θετικὰ ἐπαναστατικὰ δικαιώματα α

11. Τὰ θετικὰ ἐπαναστατικὰ δικαιώματα εἶναι: τὸ αὐξανόμενο σύνολο τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἀπόλυτησης, ποὺ ἔχει αποκλητικούς τοὺς τὴν λειτουργία τῆς νέας κοινωνικῆς ὅργανωσης.

a) Γεννημένα μέσα στὸν ἀγρόνα διάνατα στὸ δημοπρατητικὸ σύστημα καὶ συγκεκριμενοπαγημένα ἀπό τὰ πρώτα κιδίας μέτρα ποὺ παίρνουν οἱ συνελεύσεις γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης, ἀποτελοῦν μιὰ κατάκτηση ποὺ κάνει ἀδύνατη τὴν ἐπιστροφὴ στὸ παρελθόν.

b) Συγχρητισμένα ἀπό τὰ αἰτήματα ποὺ παρουσιάζονται μέσα στὴν συνέλευση γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης καὶ ποὺ ίκανοποιοῦνται.

γήθραν ἀμέσως, ἐναρμονίστηκεν τῇ ἀναδηλήθυνταιν ἀπὸ προσωρινῆ Ἐλλειψῃ μόσιν, ἀποτελοῦνταν διαρκῆ καθέκα τῶν δυνατῶν δικαιωμάτων.

12. Μέσα στὴν δρηγηση τῆς ἐπιδίωσης, τὰ δικαιώματα γιὰ ἀπόλυτη διμονίζονται μὲν ἀρνητική μορφῇ. Τὰ συνειδητοποιούμενα μέστι σὲ διεκδικήσεις ποὺ στρέφονται ἐναντίον τοῦ Κράτους, τῆς Γραμμοκρατίας, τῆς ἐργασίας, τῆς ἀναπλαγῆς, τῆς θυσίας, τῆς ἀποκατάστασης, τῆς κυριαρχίας τοῦ ποστού κοῦ, τῆς θεολογίας, τῆς ιεραρχίας. "Ἐτοι δὲν ἔχουμε πάρα μάλιστη ρήση ἑδεῖ τῆς ἀτέλειωτης εὐτυχίας ποὺ μπορεῖ νὰ μάζε προσφέρει ἀπ'" τὸ μάλιστρο στὴν ἀλλή τῇ καταστροφῇ ἀνδρὸς συστήματος φεύγουν καὶ κατακτημένοι. Πραγματούντας θετικὰ πέμψις, ἢ συνέλευση αὐτοδιεύθυνσης ὁ ἀπελευθερώτας αὐθεντικὰ τὰ πάθη ἀπ' τὸδε διεφθερεῖς τους καὶ θὰ τὸ ἐναρμονίσεις οἵτινα διατάξεις διεφανίσταντο μικροὶ καὶ καλὴ τὰ φυσολογικὰ κατάλοιπα στα νὰ ἔχουνται τοιχία, ταρκουνιά, κύρος, αὐταρχισμός, ἐπανθύμητα μποταγῆς καὶ διαχοροῦ...).

13. Γιὰ νὰ γίνει πραγματικὸ τὸ κίνημα τῆς γενικαιμένης αὐτοδιεύθυνσης πρέπει ἡ ἔξουσία του νὰ γίνει ἀπόλυτη στὶς ἀπελευθερωμένες ζωνες: θέλουμε τὴν αὐτοδιεύθυνση τῶν ἐλευθερωμένων καὶ δηγ. τὴν αὐτοδιεγέρσην τῆς καταπίστησης καὶ τοῦ φέματος, ποὺ δὲν είναι πάρα τῇ καταπίστηση καὶ τῷ φέμα τῆς αὐτοδιεγέρσης.

14. Τὸ δέμα δὲν είναι νὰ καταδικαστοῦν μικροί τὴν ἀποθυμία τὴν ἄνθρωπον εἰς τὸ δέγχος τὴν καταστροφή, ἀλλὰ νὰ καταρρέουν χάρη στὴν ποικιλομορφία τῶν ἐφικτῶν ἀπολαύσεων. Ρ' αὐτό, δῆλο τὸ ἐπιθυμιακὰ αἰτήματα ἀξίζει νὰ παρουσιάζονται στὴ συνέλευση γενικαιμένης αὐτοδιεύθυνσης, γιὰ νὰ πραγματοποιοῦνται, νὰ ἐναρμονίζονται σύμφωνα μὲ προστροφές καὶ ζητήσεις, νὰ δικαιύσουνται ἀπ' τὸ ἀπλὸ σὸν θέματο, νὰ πολλαπλασιάζονται καὶ νὰ ἐκλεπτοῦνται. "Ἄγ. ζ. ληγίθεις: διὰ τὸ ἐπικανονίστας θὰ σχηματίσουν τὶς πρώτες συνελε-

σεις αὐτοδιεύθυνσης, εἶναι δέ του γεγονός καὶ δι τούτου οἱ συνελέσεις θὰ σχηματίσουν τοὺς διπλαναστάτες.

15. Τὰ θετικὰ ἐπαγαστατικὰ δικαιώματα είναι τῇ πρακτικῇ συγκεκριμένων ἀτόμων, καὶ δχι δεηρητικές ἀρχές τοῦ πολίτη ἢ τοῦ Ἀνθρώπου καθαύτου.

16. Δέν δρκει κάθε ἀπομονωτὸ γυναρίζεις καὶ νὰ ἐφευρίσκεται δικαιώματα περιμετρικόμενο πάνω στὴν πρακτική τους, πρέπει κυρίως τῇ κοινωνικῇ δργάνωση νάνοι ἔστι φωτισμή ὥστε μπορεῖ μονάχα νὰ δινομάνει, νὰ ἐμπλουτίζεις καὶ νὰ πολλαπλασιάζεις αὐτὰ τὰ ἀπομική δικαιώματα. Δέν θέλουμε μικρά νέα δικαιηρεῖ τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, ἀλλὰ δικαιώματα πραγματικὰ ποὺ πηγαδίζουν ἀπὸ τὴν ίδια τὴ λειτουργία τῆς κοινωνικῆς δργάνωσης.

17. Τὰ θετικὰ ἐπαγαστατικὰ δικαιώματα ἐκφράζονται ποὺ περιέχουν στὴν κοινωνική ζωή χάρη στὴ λειτουργία τῶν συμβολεστητῶν γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης. "Οσο ἀπλούστερη είναι αὐτή τῇ λειτουργίᾳ, τόσο θὰ αὐξάνεται τῇ πολυπλοκότητα τῶν ἀπομική διπλατήσεων καὶ τόσο θὰ μποροῦν νὰ διανοτούνται τὰ ἐπιθυμιακὰ αἰτήματα χωρὶς καν νὰ περνοῦν ἀπὸ τὶς συνελεύσεις.

18. "Οσο ἀποφασιστικότερα είναι τὰ χτυπήματα ποὺ θὰ πλήξουν τὸ διπλορυματικὸ σύστημα καὶ τὸ Κράτος, τόσο περιττόρο τὴν ἐναρμόνιση τῶν ἀπομικῶν συμφερόντων, ἀποθυμιῶν καὶ παθῶν θὰ κάνει τὸν καθέναν κύριο τῆς καθηγητικῆς του ζωῆς. Κατὰ τὴν φάση τῶν ἀναποφάστων δημάτων καὶ τῶν γραμμάτων, πρέπει κυρίως νὰ κάνουμε ἀδίκητη κάθε μορφὴ καταποτήσης στὸ ἐπωτερικὸ τῆς κοινωνίας τῆς αὐτοδιεύθυνσης. "Εἴμι δέ" τὸν πόλεμο αὐτοδιάμυνας ποὺ διπλασιοῦει στὴν ἔξοντων τὴν κρατιστικῶν:

a) Κανεὶς δὲν είναι καταδίκαστός γι' αὐτό ποὺ οπήρεις πρὶν τὴν ἐπικάστηση. Μόνον τὴν συμπεριφορὰ κατὰ τὴ διάρκεια των ἀγώνων, εἶναι ἀποφασιστική. "Ἔτοι, στὴν Ἀλέξαρια τῆς Α-

ραγωνίκις, κατά τις περιοχές του 1933, οι άναρχοι πυροβόλησαν τὸν συμβολαιογράφο τοῦ χωριού ποὺ ἔμεινε κουτσός μέχρι τὸ θάνατό του. Τὸ 1936 τὸ χωριό καλλεκτιδοποιήθηκε καὶ δὲ συμβολαιογράφος αὐτὸς μπήκε στὴν καλλεκτίδα, ἐφ' ὃν συμψεύσθη δῆλο τὸ χωριό. «Ἐνα χρόνο ἀργότερα μὲ τὸ δυνάμεια τῆς ἀστυνήσης τάξης χάρη στὸ καμμουστικὸ κόμμα καὶ στὶς προσπάθειες τῶν σταλενικῶν νὰ καταστρέψουν τὶς καλλεκτίδες, μᾶλισται γρήγορα μικροτείσιοτηγάνη θήληρα νὰ ἐγκαταλεῖψε: τὴν καλλεκτίδα παρασέρνοντας καὶ τοὺς ἀλλούς. Τότε δὲ συμβολαιογράφος ἀντιτάχθηκε στὴν ἐπιχειρηματολογία τοὺς καὶ εἶπε: «Πρίν, εἶχα μάλισται τοῦτο ἀπὸ τόπου ἔκταρια. Τέρα, μὲ τὴν καλλεκτίδα, δῆλα μεστὸν καὶ εἴμαι πολὺ πᾶ πλούσιος». Αὐτὸς δὲ συμβολαιογράφος ποὺ ἔγινε ἐπαναστάτης τουρκοίστηκε ἀπὸ τὸν φραγκιστές τὸ 1939 στὴ Βαρκελώνη.

6) Η αὐτοτρόπητη πρέπει νὰ ὑπερισχύει: κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἀγώνα, ἀλλὰ μόλις ἐξασφαλιστεῖ ἡ νίκη πρέπει: νὰ ἀχρηστεύσουμε τὴν ἔννοια τοῦ «ὑπόπτου» δικηροποιώντας καὶ ἐμπλουτίζοντας τὶς παιγνιακές σχέσεις.

γ) Μόνο τὸ πρακτικὸ ἀποτέλεσμα ἔχει σημασία. Οἱ σχέσεις κρίσης πρέπει νὰ ἐξαρνηστοῦν πρὸς δρελούς τῶν σχέσεων ἐναρμόνισης. Η Ἐλλειψὴ ταδεσμοῦ πρὸς τὰ ἀποκαλεῖται δὲν συνεπάγεται: καμίας ἄλλης «ταμωρίκη» ἔκτος ἀπ' τὴν διόρθωσή της.

Τὸ δικαίωμα αὐτοάρμυνας

19. Η αὐτοάρμυνα ἀποτελεῖ τὸ πρῶτο δικαίωμα τῶν ἐπαναστατῶν. Ἐφ' ὃν τὰ δηλα δὲν ἔχουν γίνει ἀχρηστά, ἡ καθίνας θᾶξει τὸ δικαίωμα νὰ δηλωφορεῖ.

20. Η συγέλευση δργκωνώνται δμέσως εἰς δηλάδες αὐτοάρμυνας ποὺ θάχουν σὲν καθήκον μεταξὺ ἀλλων:

— Τὸν ἀνταρτοπόλεμο σὲ μή ἀπελευθερωμένες ζώνες, μὲ κα-

ταστροφὴ τῶν ζωτικῶν αἰκονομικῶν κέντρων τῶν κρατιστῶν καὶ ἐπιθέσεις ποὺ ἀποδέπουν στὴν ἀποδιοργάνωση τοῦ ἐχθροῦ.

— Τὴν παραγωγὴ νέων δηλων.

— Τὴν διευκρίνηση ἀσυνήθετων μορφῶν δράσης.

— Τὴν προστασία τῶν ἐργοστασίων πρώτης ἀνάγκης, τῶν πηγῶν τροφδοσίας, τῶν ἀποθηκῶν, τῶν ἰατρικῶν κέντρων, τῶν τριπλοκοινιών.

22. Η καλύτερη ἔγγρή τῆς αὐτοάρμυνας, διὰ μέσου τῶν ἀντοπόραστων δημάρτων καὶ τῶν ἀναπόδεικτων λαθῶν, ἔγκειται στὴν ἀπόδειξη ποὺ θὰ δέσεις: εἰς ὅλους, πρακτικά καὶ ἀμεσοῖς, διὰ:

a) Η γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση ἐξασφαλίζει σὲ κάθε ἀτομοῦ ἡμέρα ἀνέδασμα τῆς ποιειτας τῆς καθηγημένης ζωῆς (κυριαρχία τῶν ἀποδεσμευμένων ἀπὸ τὴν ἀλλοτρίωση πόθων, κατάλογη τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας, δημιουργίας ἀλλοθινῶν ἀνθρώπων σχέσεων...).

b) Η διποτεδόρηση πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴ, τὸ χρήμα, τὴν ἐφαρμόζει, τὸ ἐμπόρευμα, γίνεται ὑποκαμενικά ἀπεγκλήθης καὶ ἀντικεμενικά ἀδύνατη.

γ) Η κατάληση τοῦ ἁμπορευματικοῦ συστήματος ἀλλάζει περὶ τὸ νόημα τῶν ἀνθρώπων ἐγδιαφερόντων καὶ φροντίδων. «Απολλαγμένοι ἀπ' τὰ πρεδόληματα τῆς ἐπιβίωσης θάχουμε ἀπέλους γιὰ μόνη ἔγνωσα τὸ νὰ μάθουμε νὰ ζούμε.

23. Η κατοχύρωση πολλαπλῶν καὶ συνεχῶς πλουσιών δικαιωμάτων ἀποτελεῖ τὸ καλύτερο δηλο τὸ ἐπαναστάτη ἀρωτητῆ. Διὸ ἔχουμε καμίας ἀνέργητης ἀπὸ προτροπῆς καὶ μαθήματα. Δέν είμαστε ήριοις ἀλλὰ κατακτητές νέων ἐπιθυμιῶν, οἱ «λυσσατζένοι» γιὰ μία ἀπόλευτη χωρὶς περιορισμού.

24. Η ἀπέκταση τοῦ κινήματος γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης — μιὰ ἀπέκταση ποὺ πρέπει γρήγορα καὶ ἀναρχαστικά νὰ πάρει διεθνή διάσταση — στηρίζεται καρίως στὴν πρόσδο τὴν ἀπομικῆς χειραρχίης ποὺ ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τὴν κανονική μετατροπὴ τῶν ιστορικῶν συνθηκῶν.

24. Ο ἄργωνας ἐνάγεται στὴν ἀπομόνωση πού ἀπειλεῖ τὶς ἀπόπειρες γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης συνεπάγεται μᾶς συγχρονισμένη ἀνατροπή τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου:

α) Ν' ἀλλάξουμε τὸ γεωγραφικὸ χῶρο ἐγκαθεδρώντας τὴν κυριαρχία τῆς διωράδες τῶν ἀγαθῶν, κατακτώντας συμπληρωματικοὺς οἰκονομικοὺς τομεῖς (κυρίως μᾶς διοικητικὴ καὶ μᾶς ἀγροτικὴ ζώη τὸν πηγαὶς πράσταν ὅλῳ), δηγιουργήντας «πολυειρηγητικές» αὐτοποιητικέμενες καὶ καταλληλεῖς νὰ προσφέρουν τὴν μεγαλύτερη πικελή πρόσονταν. Καὶ μαζὶ μὲν αὐτῷ,
β) Νὰ δηγιουργήσουμε τὶς συνθήκες τοῦ περάσαστος ἀπὸ τὸν χρόνο τῆς πλήθης καὶ τῆς παθητικότητας σ' ἔνα χρόνο δηγιουργήντητας καὶ πολύμορφων ἐπιθυμιῶν, οἵτινες νὰ ζῶνται ἀνθρώποις μὲν ἔνα δέλλο ρυθμὸ καὶ μέσα σ' ἔνα σύντολο ἀπὸ χωρικὲς καὶ χρονικὲς ἑνότητες ποὺ εἰδοῖς ἐλέγχουν καὶ μετατρέπουν.

25. Ή ποιοὶ εἰς καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς καθημερινῆς ζωῆς εἶναι μᾶς ἀπόλυτη ἀνάγκη μέσα στὴν κοινωνία τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης. Ἀποκλείει κάθε συμβιβασμὸ μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ παλιοῦ κόσμου. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν προχώρησαν ἀρκετά καὶ συντριπτόλγησαν μὲ τὸ ρεφορμιστικὸ καὶ σταλινικὸ σκούλοδε, οἱ ἰσπανοὶ ἐπαναστάτες καταδίκασαν τοὺς ἁματούς τοὺς στὸν ἀφρινισμὸ τοῦ 1937.

26. Η γενικευμένη αὐτοδιεύθυνση δὲν ἔχει οὔτε μόνιμους οὔτε μάζιψιου πρόγραμμα. Η πύχη τῆς εἶναι δεμένη μὲ τὴν τύχη τῶν συνελεύσεων, μὲ τὴν συνεκτικὴ τους ἀνάπτυξη ἢ μὲ τὸ παρασημὸ τοὺς. Μερικὲς ἀδισχώριστες καὶ ἄμεσα ἐφαρμόσιμες πραγματοποιήσεις μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ καταλάβουμε τὴν ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία τῆς: η κατάλυση κάθες κρατικῆς ἢ παρακρατικῆς ἔξουσίας, η οἰκειοποίηση ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς δλῶν τῶν μέσων παραγωγῆς, τὸ τέλος τῆς ἐργασίας μέσω τῆς συλλογικῆς θητείας, τὸ τέλος τῆς ἀνταλλαγῆς μέσω τῆς γενικευμένης διωράδης, τὸ τέλος τῆς ἐπιθέλωσης καὶ τοῦ θεάμβωτος μὲ τὴν ἀτομικὴν οἰκοδόμησην τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς

27. Κάθε ἄτομο ἔχει τὸ δικαίωμα:
α) Νὰ συμμετέχει στὴν συνέλευση αὐτοδιεύθυνσης τῆς ἀρεσκείας του.
β) Νὰ ἔκλεγει: ἀντιπροσώπους.
γ) Νὰ ἔκλεγεται σὸν ἐκπρόσωπος.
δ) Ν' ἀπασχολήσει: τὴν συνέλευση μὲ τὰ αἰτήματά του, νὰ πείρην τὸ λόγο γιὰ νὰ τὰ ὑπερασπίζεται καὶ νὰ τὰ ἀνθίσται, γιὰ νὰ τὰ κάνει γνωστά, χρησιμοποιώντας δλα τὰ τεχνικὰ μέσα ποὺ διαθέτει τὴν κοινότητα.
ε) Ν' ἀπολαμβάνει: στὸ σύνολο τῆς καθημερινῆς του ζωῆς τοὺς ἕρπλουτισμοὺς ποὺ ἔγγυαται ἡ συνέλευση αὐτοδιεύθυνσης, καὶ ποὺ δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἔνα μίνημα.

28. Κάθε ἐκπρόσωπος δεσμεύεται νὰ ὑπερασπίζει τοὺς σκοποὺς γιὰ τοὺς διοικούς ἀνέλγητος. Ἐξασφαλίζει τὴν ἀντίλεση τους μὲ δλα τὰ μέσα. Η ἐκλογὴ τοῦ δὲν τοῦ ἀποφέρει κανένα πλεονέκτημα καὶ κατὰ συνέπεια ἡ ἀνάκληση του δὲν δηγγεῖ σὲ καμία μόποτιμη τοῦ ἀτέμου του. Τὸ μόνο κριτήριο ποὺ ἀπορρίζει γιὰ τὴν ἀνάκληση του ἡ γιὰ τὴν παραμονὴ του εἰναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν του.

29. Τὰ μέλη τῆς συνέλευσης δὲν δίνουν τὴν ἔξουσία τους στοὺς ἐκπρόσωπους τους: δὲν ἔτιν παρὰ μὲ τὴν ποικιλὴ μέσα στὴν κίνηση τῆς πραγμάτωσης τὴν ἔξουσίας δλῶν καὶ τοῦ καθένα χωριστά δὲν διαχωρίζεται ποτὲ ἀπ' αὐτήν. Καὶ γιὰ ν' ἀποφευχθεῖ αὐτὸς δὲν διαχωρίσεται τὰ μέλη πρέπει: νὰ παραμένουν σὲ διαρκῆ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἐκπρόσωπο τους καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὶς τηλεπικοινωνίες δηλ. τόσο γιὰ νὰ ἐλέγχουν δλῶλ γιὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ τοὺς συμβουλεύσεται σὲ κάθε στογή τοῦ ἔργου ποὺ τοῦ ἀνατέθηκε. Αὕτη ἡ διαρκής ἐπαρχὴ ποὺ τὰ μέλη τῆς συνέλευσης ἀποτελοῦν ἀπ' τοὺς ἐκπρόσωπους τους δὲν

ἀφορεῖ παρὰ τὸ καθῆκον ποὺ δέχηται γὰρ ἐπιτελέσσων. Διὸν ἐνεργεῖ σὰν ἐμπόδιο στὴν δημοσιουργικότητὰ τους ἀλλὰ ἀποβίλε-
πε μόνο στὴν αἰσια ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς.

30. Κάθε έκπρόσωπος έχει τό δικαίωμα παραίτησης. Φαίνεται δημος δια ένα τέτοιο δικαίωμα έχει περιστακανή μερικούς περιορισμούς μόσχων στήγη περίστο μετοχήμανας. Είναι δύσκολο να φανταστεί κανεὶς δια έθελντη τού τημάτως κρύστης νά δρυκταλείπει τούς συντρόφους του τή στηγμή πού είναι. γ' αρχήσι μικ δύνητη διποιέργηση.

31. Χωρίς νά προξενούμε τή μαρτή που θά δύσουν οι Ι-
στορικές συνθήκες στο συμβούλιο τών επερχομένων της συνέλευ-
σης γενικευμένης αύτοδεικνυμένων, είναι λίως χρήσιμο νά προ-
βλέψουμε τέταρτα τημένα μάκαρά στα συνδεδεμένα μεταξύ
τους:

α) Ένα τριγμά τε χ για το δέκαπλησμα συμβούλων θέλεις για Ιργό του να συντονίζει τις προσφορές παραγωγής και τις ζητήσεις διανομής, να διευθεύρει τα διπολικά παραγωγής και τα διπολικά πρόδη διανομής, να φυλάξει τις σχέσεις μεταξύ διοικητικών και άγριων λιγνών δάκτυλων διαλέγοντας διάλογος για να πάτεψει την ένοπληγή τους.

8) "Ενα τμῆμα α δ το ά μι ν ας, πού θάξει για έργο του
την δραγάνωση τοῦ ἀνταρτοπόλεμου, τὴν ἀπειλεύθερωση τῶν
Ιταλών πού ἐλέγχεται ἀπὸ τὰς κρατικές καὶ τὴν προστασία
τῶν ἔργοστασίων πρώτης ἀνάγκης, τὴν ἀποθεμάτων καὶ τῶν
τέντρων πρώτων ὅλων.

γ) Ένα ημήμερο είναι στην πόλη της Αθηναίας, μετά την αποβολή των συντονισμών την ίδια ημέρα. Τον πρώτο πρωινό ώρα, ο Καρόλος Λαζαρίδης, που έχει γίνει διάσημος στην πόλη, παρασκευάζει την πρώτη του παραγγελία για την παραγωγή της πρώτης της σειράς στην οποία θα παρουσιάσει την πρώτη της παραγγελία στην πόλη.

3) Ένα τηλήμα σ το οποίο είναι συγχρόνως με τις σχέσεις πρότυπος της συνελεύσεις καθώς τα συμβούλια ήπια προσώπων τους.

2. Ό καταμερισμός τῶν συμβουλίων σὲ διάφορα τμήματα γνωστογείτ σὲ μᾶ πρώτη προσπάθεια συντονισμοῦ τῶν ποικι-

λόμπορφουν ζητήσεων και προσφορών. Δέλι υπάρχει δημος κανένας διαχωρισθείς μεταξύ των τηγμάτων Ισα-Ισα πού έργαζονται από κοινού και δούθισαν για τεμενέ σε συγκεκριμένες δάσκας το πνεύμα διέτηγαν. Οι έπαρθσωνοι συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις και στη δουλειά δι λε γ των τηγμάτων των συγκεντρώσεων.

33. Καμπίκια ἀπόφαση πον παιρνεται μὲ πλειοθηρία δὲν ἀποκλείει: τὰ ἄλλα αἰτήματα, ἐκτὸς ἀν πρόσεται για τὴν αὐτοάμυνα καὶ τὸ ἀπατεῖ ἡ στρατηγική. "Αγ ἔνα αἴτημα δὲν μπορεῖ νὰ τυναποτυγχθεῖ (ἐπειδὴ λέπει ὁ ἀπαραίτητος ὀλικὸς ἔξοπλος για τὴν πραγματοποίησή του ἡ ἀκήμα ἐπειδὴ ἐκδηλώνει μὲν ἀποικιοδόρηση στοὺς πακιόνες ἀλλοτριωτικὸς τρόπους συμπεριφορᾶς), τόσε τὸ ἀναλαβόντους οἱ ἑκπρόσωποι τῶν τρήματος Ἰνδομένιστς. Αθετο φροντίζουν ν' ἀπορύγουν τὴν κατάπι-
ῆν του καὶ γά τὸ ἐκπληρώσαν σύμφωνα μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ αι-
σχύντος.

34. Ο καθένας ήχε τὸ δικαιόμενον πάρουστάζει καὶ γὰ διπλωσίκει τὰ αιτήματά του μέχρι τὴν ἐκπλήρωσην τους.

35. "Ο, οι έγαρμονίες είναι αιδήρωμητα δύο χρειάζεται να περάσουν: έπειτα τη συνέλευση γενικευμένης αύτοδιεύθυνσης. Ή ποικιλομορφία των έλκυστικών μάχαλων, ή πολλαπλασιασμός των περιπτεσών, ή μπόλωση της άλλαγης, το παγκόδι: της πλοκής, των συναντήσεων, των ένθουσιασμάτων, φτάνουν σε μια τέτοια άναπτυξη ώστε έγαρμονίες με τη δογήτεια της συνέλευσης μονάχα δύο δύο μπρόστες άκριμα να έναρμονιστεί αιδήρωμα μέσα στήν καθημερινή ζωή.

36. Τὰ μέλη τῆς συνέλευσης προσδιορίζουν τὴ συχνότητα τῶν συγκεντρώσεων ἀνάλογα μὲ τὶς διάρκειας τῆς σταγμήσης. Τὰ ἑνικαρέρον καὶ ἡ εὐχαριστηση τῶν καθενὸς ἀποφασίζουν για τὴ συμμετοχὴ στὶς συνέλευσις, καὶ δῆλος ἡ ἀφηρημένη θελητική οὖστα συσκεψιῶν ἐξαιναγκασμάτων.

37. Η λέξη μας τών γειτονικών και διαπλανωτικών των

Τὸ δικαίωμα ἐπικοινωνίας

περιοχῶν καὶ τῶν συνελέσεων τους ἀποτελοῦν τὴν καλύτερην ἔγγρήσην γιὰ διεθνεῖς σχέσεις διεσπαρμένες στὴ θεράπεια καὶ στὸ παγγεῖλον. 'Απ' τὴν ἀλλή μεριά, ἡ διεθνῆς τῶν συνελέσεων καὶ τῶν συμβουλίων τους ἔξαστραζει τὶς μεγαλύτερες εὐκαιρίες ἐνεργιόντας τῶν ἐπιθυμικῶν καὶ ἐγκαθιδρούς: πραγματικὰ τὴν κυριαρχία τῆς ἀρθρονίας.

38. Η ἑλευθερία ἀλλαγῆς ἀπασχόλησης καὶ τόπων κατακλίσεων συνεπάγεται καὶ τὴν ἑλευθερία ἀλλαγῆς συνέλευσης. Μια τέτοια ρευστότητα προσφέρει τουλάχιστον τρία πλεονεκτήματα:

α) Συμβάλλει στὴν ἀποφυγὴ τῆς ἐπανεμφάνισης τοῦ ποτικούμοιος ἢ τῆς πρόσδεσης αἱ μιὰ ἔδαφική ἔννοια.

β) Συμβάλλει στὴν ἀποφυγὴ τῆς δρηγριοσταλήρωσης τῶν ὅμιλῶν καὶ τῶν κανονικῶν συνηγειών.

γ) Σὲ συνδυασμῷ μὲ τῇ φροντίδᾳ ἵκανοποίησης τόσο τῶν μειοφυγικῶν δυός καὶ τῶν πλειοφυγικῶν αἰτημάτων, ἐπιτέλεται, μὲ τὴν τροποποίηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῶν συνελέσεων καὶ τῶν ὅμιλων καὶ νῦν ἐνδικφερόντων (Grupos de Afinidad) ποὺ δημιουργοῦνται: καὶ διαλύονται, τὴν κατάλυση τοῦ ποτικοῦ κρητηρίου καὶ τὸ δριτικό ἔμμετρονα διὰ τὶς δικλογίκες ἀντιθέσεις (Σπουδὴ ἀνταγωνισμὸς πλειοφυγίας-μειοφυγίας), καθὼς καὶ τὴν ἐνθάρρυνση μιᾶς διαφοροποίησης τοῦ ποτικοῦ.

39. Τόσο μετά στοὺς τρόπους συμιετογῆς, δυοὶ καὶ τὰ προβλήματα πραγμάτωσης, πρέπει νῦν φροντίζουμε γιὰ τὴν καταπολέμηση αὐτοῦ ποὺ ἀπομένει ἀπὸ τὴν παλιὰ δικτατορία τοῦ ποτικοῦ. 'Οπου ἡ διαφοροποίηση ὑπάρχει μέσα στὴν πολέμητα, διὸ μέρος τοῦ ἀριθμοῦ δύνης ἰσχύει πιάτ' δους διπερισχύει: ἡ δωρεὰ χηρίων ἀντάλλαγμα, ἡ ἀνταλλαγὴ Ιωνών ποσοτήτων ἔξαγνεται! Δύοις δὲ καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβάλει τὴν ἴδιομορφία του, οἱ ὅμιλοις παύουν πιά νὰ θεωροῦνται σὲν ἕνα διπλὸν διθύρωμα ἀτόμων.

40. Κάθε ἀτόμο ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἔκφραζε: καὶ νὰ διαδίει τὴ γνώμη του, τὶς ἐπιθυμίες του, τὰ αἰτήματά του, τὶς κρητικὲς παρατηρήσεις του μὲ τὸ λόγο, τὸ έννυπο, τὸ φίλμ, τὰ καλλιτεχνικά μέσα... Γι' αὐτὸ τὸ σκοπό χρησιμοποιεῖ ἐλεύθερα τὰ τεχνικά μέσα ἐπικοινωνίας ποὺ δημιουργοῦνται, συντρέονται καὶ ἀνακαθένονται: ἀπὸ τὶς συνελέσεις γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης.

41. Κάθε συνέλευση ἔχει ἔνα μάζιμον ἀπὸ μέσα τηλεπικονομιαῖς. Αὐτὸς χρησιμόνευτος κυρίως γιά:

— Νὰ διαδίδονται τὰ σχέδια καὶ τὰ αἰτήματα ἀτόμων ἢ δημόσιων.

— Νὰ γνωστοποιοῦνται οἱ ἀποφάσεις τῶν συνελέσεων καὶ δὲ διεθνὲς ἀνάπτυξης τῶν τρεχόντων προβλημάτων.

— Νὰ γνωστοποιοῦνται: οἱ δίλοις τὰ προβλήματα ἐναρμόνισης μεταξὺ τῶν ὅμιλων καὶ οἱ δυνατότητες συμφωνίας τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησης, εἴτε είναι ὄλικές εἴτε ἐπιθυμιακές.

— Νὰ μεταδίδονται πληροφορίες γιὰ τὰ πάντα, νὰ σχηματίζονται κέντρα συσσάμενης γνώσεων, νῦν διαδίδονται: οἱ μέθοδοι δημιουργίας αἱ δίλοις τοὺς τομεῖς, νὰ συγχροτοῦνται βασικές μηδινές πρὸς χρήση μιᾶς ἐκπαιδευσης ποὺ στηρίζεται στὴν περιέργεια καὶ τὴν πρακτικὴ Ἐλληνη.

— Νὰ συλλέγονται καὶ νὰ μεταδίδονται: οἱ ἐπὶ μέρους ἐμπειρίες τὰ δινειρά, οἱ ἀναμνήσεις, οἱ δημητριαγίες, οἱ μελέτες καὶ οἱ ἀποκηκές καὶ συλλογικές ζρευνές.

42. Κάθε πρότσιν πρὸς τὴ συνέλευση σύγχρονας καὶ ρυθμίζεται δημοσίως. 'Απ' τὴ στιγμὴ ποὺ δίλει οἱ ἐπιθυμίες ἐπιτρέπονται, δίλει μποροῦν νὰ κανονισθοῦν καὶ ἡ πραγματοποίηση μιᾶς ἐπιθυμίας θέμει στὴν πραγματοποίηση δίλων τῶν ἴστηματων.

43. Η συνέλευση ἔξαστραζει τὴ διάδοση αὐτῶν ποὺ ἢ δ-

τομική θέληση δὲν καταφέρνει νὰ διαδώσει ἀπὸ μόνη τῆς. Δὲν ἔπειθεινε: ποτὲ ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἓνα αἰτημα τὸν (πράγμα ποὺ θὰ σήμαινε διτὶ ἐνέργει ἑναγτίου τους καὶ ἀπαριθτα τὸν ἔωντὸ τῆς). Δὲν ἔχει γιὰ ρόλο τῆς νὰ περιορίζει ἀλλὰ ἀντίθετα νὰ ριζοποιεῖ τοπούει, νὰ πολλαπλασιάζει καὶ νὰ ἀποκλουτεῖ τὶς ἐλκυστικὲς ἑπαγκλήσεις, τὶς συναντήσεις, τὶς ἀντιπερίεις, τὶς περιπέτειες.

44. Ο συνεχής ἀπολογισμὸς τῶν πραγματώσεων, ἢ πρακτικὴ τῶν γένου δικαιωμάτων, ἢ πρόσδοση τῆς καὶ οἱ γενιαὶ καὶ τὸν αὐτὸν δικαιούμενον, καὶ πειράπουν νὰ κρίνουμε μὲτὰ τὴν μέρπηση καθαρότητα τὴν ἀκανόνιστη πορεία τῆς μακρόχρονης ἐπανάστασης¹ νὰ διορθώνουμε τὶς ἐλλείψεις της, νὰ ἐπανενθυμίζουμε τὶς ἀργοπορίες της, νὰ διεγχέμουμε τὶς προδόσους της.

45. Η συνέλευση ἀποτελεῖ ἐπίσης τὸ χώρο δου πιαπράττονται τὰ σφάλματα. Η διαφάνεια δημιου τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀτόμων, πὼν γίνεται δυνατὴ κάρη στὴν ἐλλείψη προκαταλήψεων, καταναγκασμῶν καὶ ταυτοῦ, ἐνθερρόνει διχὶ τὴν αὐτοκρετικὴ ἀλλὰ τὴν διερκὴ αὐτοδιόρθωση. Τὸ μόνο ἀνεπανόρθωτο σφάλμα θὰ ἔται νὰ προτιμήσει ἀπὸ μάκι συνέλευση ποὺ σφάλλει, μιὰ ἐπιτροπὴ πὼν ἔχει πάντα δίκιο.

46. Τὸ σημβούλιο τῶν ἐκπροσώπων ἀντεπικρίνεται σ' αὐτὸ ποὺ περιμένει η συνέλευση παρουσιάζοντας κάθε φορὰ μᾶλα συνολικὴ καὶ ἡ προσπική τῶν ἀτομικῶν αἰτημάτων καὶ τῆς ἐξιλεῖσης τους. Αντικαθίστεται τὴν ἀποψη τῆς διλθητικῆς κοινωνιών τὰς τὴν ἐνέργειές του, τὰς ἐπιτυχίες του, τὰς ἀποτυχίες του.

Τὸ δικαίωμα τῆς πραγμάτωσης

47. Η συνέλευση γενικαὶ μήνης αὐτοδιεύθυνσης θέτει τὴν κοινότητα στὴν ὑπηρεσία τῶν ἀτόμων, καὶ διχὶ τὸ ἀντίθετο. Αὐτὸ ποὺ προσφέρει στὸν καθένα η δημοσιογράφητά του μέσω

τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἐλκυστικῶν ἀπασχολήσεων μπαίνει ἀμέσως καὶ διελαχηρωτακά στὴ διάθεση διοικήσεων χωρὶς ἀνταλλαγμα.

48. Τὸ σημβούλιο τῶν ἐκπροσώπων εἶναι ἔνα ἀπλὸ δργματικό συντονισμό. Αποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρο τῆς συνέλευσης δημος καὶ η συνέλευση εἶναι η δέση τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Αποτελεῖ ἐπίσης τὸ δργματικὸ ἐκτέλεσης τῶν θελήσεων ποὺ ἐκφράζονται μέσα στὴ συνέλευση. Οι ἀνάγκες δημοσιογράφητοι τῶν ἐκπροσώπων καὶ διχὶ τὸ ἀντίστροφο. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἐκπρόσωποι ἀκληγμένοι ἀσχετικά μὲ τὶς συγκεκριμένες θελήσεις πρὸς πραγμάτωση, σύμως ὅποιοι σὲ κάθε συγγρή, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀποφάσεις τῆς συνέλευσης, αὐτὸι νὰ μποροῦν νὰ καλούνται νὰ ἀναφέρουν σχετικά μὲ τὴν πραγμάτωση — ἀμεση, ἀναβλημάτων, γιὰ λίγη η γιὰ πολὺ — τῶν ἐκτελειμάνων αἰτημάτων.

49. Η στερεότυπη ἀπὸ τὸν καθένα τῆς Εἰδικῆς του τὴς προσωπικῆς ζωῆς — η πραγμάτωση αὐτοῦ ποὺ θέλει πραγματικά νὰ εἶναι — σημαίνει τὸ τέλος τῆς οἰκουμενικῆς σὸν διαχωρισμοῦ τομέα, καὶ τὴν ἀρμοδιότητή της ἀπὸ μᾶλα συλλογικῆς δημοσιογραφίας ποὺ ἐξαπλώλεται ἀδια τὸ στατικό την ἀλλαγή τῶν ἀγαθῶν ἐπιβίωσης (ρούχα, κατοικίες, τροφή, περιβάλλον, σίκακαδες ἐξοπλισμός) καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ τὴν πραγμάτωση τῶν πόθων, τῶν συναντήσεων, τῶν περιπτειῶν, τῶν πειραγμάτων.

50. Ακόμα καὶ² διατὰ η αὐτοδάμνυα ἐπείγει περισσότερο (πολεμοφόδια, τεχνικὲς ἐξοπλισμός, τρόφιμα, δργάνωση τοῦ ἀνταρτικού πολεμού...), η ξαναποδιγή τῶν ἀτομικῶν πόθων πρέπει νὰ παραμένει πρωταρχική. Δὲν θὰ ἀγονιστοῦμε ἀπεριόριστα παρὰ μόνο μὲ τὴν προϋπόθεση διτὶ μὲ τὸν ἄγιντα μακι θὰ κερδίσουμε μᾶλα ζωὴ χωρὶς περιορισμό.

51. Τὸ τέλος τῶν ἀμπορευματικῶν συστήματος συνεπάγεται τὴν διεκράτηση τῆς διωρεστής. Αὐτὴ θὰ φτάσει στὴν ἀνεπίστρεψη φάση, τῆς δια τῶν οι συνελεύσεις αὐτοδιεύθυνσης θὰ καταλάβουν τὰ κάντρα διακομῆς καὶ παραγωγῆς καὶ θὰ δργανώσουν τὴν

κατανομή τῶν ἀγροῦν καὶ τὴν ἐλεύθερη χρήση τοῦ τεχνικοῦ ἔξοπλωμα.

52. Ή παραγωγὴ ἡ δημοσιογίας ἀγροῦν δὲν δίνει δικαιώμα στὴ δωρεάν διανομὴ σὸν ἀνταλλαγμα. Αντικαθιστοῦμε τὸ «σὸν καθένα ἀνάλογα μὲ τὴν ἐργασία του» μὲ τὸ «σὸν καθένα ἀνάλογα μὲ τὶς ἐπιθυμίες του». Η δωρεὰ πρέπει νὰ ἔχειειψει ἀπὸ παντὸς τὴν ἀνταλλαγὴ.

53. Οἱ ἐπερδούσαι τοῦ συμβουλίου ἔχουν αὖν μόνιμο ἔργο νὰ παρακολουθοῦν τὴν κίνηση τῶν ἀποθεμάτων μέσα στὶς ἀποθῆκες ἀνεφοδιασμοῦ καὶ στοὺς κοινοὺς χώρους συγκεντρωσῆς ἀγροῦν. Οἱ ἡλεκτρονικοὶ ἄγριέταροι εἰσπρέπουν τὴν κατακέντρηση τῶν δυνατοτήτων ἀνεφοδιασμοῦ καὶ τῶν προσφορῶν παραγωγῆς καὶ δημοσιογίας. Αὐτὰ τὰ δεδομένα δικασινόντων εἰ δύσους. Εἶναι δὲ δρόμος πρὸς τὴν ἀρδενάντα μὲ τὴ διαθεματικὴ ἀνέγηση τῶν ἀποθεμάτων, τῶν πολλαπλασιασμὸς τῶν κέντρων πλευραζόντων προσόντων, τὴν ἀμυλλὰ τῆς πολυτέλειας καὶ τὸ θριάρδο τοῦ μεγαλόπερου.

54. Η κυριαρχία τῆς διωρεάν διανομῆς σημαίνει τὸ τέλος τῶν ἀνταλλαγῶν ποὺ διέπουν τὸ αύγολο τῶν κοινωνικῶν τρόπων συμπεριφορᾶς μέσα στὸ ἐμπορευματικὸ σύστημα. «Οταν τὸ ἐπιθυμιακὸ συμφέρον δίξαλειψει τὴν ἀναζήτηση τοῦ κέρδους καὶ τῆς ἔξουσίας, ἡ χρήση τῶν ἀντικειμένων καὶ ἡ ἔννοια τῆς χρηγημάτης μεταβάλλονται καὶ ἀποτρέπουν τὶς καθηγερινὲς ἔνδρυγες ἀπὸ τὶς παλιές τους συνθῆκες. Επιτα θὰ ἔξαρκιστον οἱ ἀντιδράσεις τατγκουνάδες, στεργητικῆς γιὰ τοὺς ἀλλούς ίδιον ποίησης, ζήλειας, φόβου καὶ θεάματος.

55. Η κυριαρχία τῆς διωρεᾶς δὲν θὰ κάνει τίποτα ἄλλο περὶ νὰ ἀναπτύξει: αὐτὸς ποὺ δηργιστανοὶ ἀπαντατακές στηριγμὲς τοῦ παρελθόντος. «Ετοι, στὴν Κρονοτάνδη τὸ 1921, ἡ ἐνωση τῶν γεωργῶν, μιὰ ὄργανωση τῶν ἐργατῶν ποὺ είχαν κάποιο αὐθεστικὸ μὲ τὴν ὑπαίθρῳ, ζήτησε ἀπὸ δύσους ποὺ είχαν παλιοσιδερά νὰ τὰ προσφέρουν γιὰ νὰ καταπιευστοῦν ἀγροτικὰ ἔργατα.

Οἱ πικατακευαζόταν τὸ καταχωροῦσαν σὲ πλήρεις κατελόγους στὴν «Πίζσεται τοῦ Σοδίτ τῆς Κρονοτάνδης. Κάθε ἀνακαινιζόντος εἶχε τὴ σάμπα τῆς «Ἐνωσης τῶν Γεωργῶν τῆς Κρονοτάνδης. «Ἐδίνεν στοὺς ἀγριέταροες τοῦ Σοδίτ τοῦ Ἐφενταν γιὰ τὴν ὑπαίθρῳ, ἀνάλογα μὲ τὰ δυνατότητες, ἀντικείμενα καὶ ἔργατα ποὺ κατασκευάζει αὐτὴ ἡ ἐνωση» αὐτὸς τὰ πρόσφεραν στοὺς χωρικοὺς μέσω τῶν τοπικῶν τους συμβουλιών («Ἐφενταρικούς, «Η Κρονοτάνδη μέσω τῆς Ρύσσων, «Ἐπανάσταση»). Η ἀνταλλαγὴ θὰ παραχωρήσει τὴ θέση τῆς στὴ διωρεά, στὸ δύπορο χωρὶς ἀνταλλαγμα.

56. Τὸ τέλος τοῦ ἐμπορευματικοῦ συστήματος σημαίνει: τὸ τέλος τῆς κυριαρχίας τοῦ ποσοτικοῦ. Στὸ μέτρο ποὺ ἡ παραγωγὴ θὰ παραχωρήσει τὴ θέση τῆς συλλογικῆς δημοσιογίας, τὸ κριτήριο τῆς ποιότητας θὰ ὑπερισχύει παντοῦ καὶ θὰ ἀποτελέσει ἵνα ἀπὸ τοὺς σημαντικοὺς παράγοντες τῆς ἐπιθυμιακῆς ἀμυλλας καὶ τῆς κατακέντρησης τῆς πολυτέλειας. «Οπως ἡ τάχη τοῦ καλοῦ φαγητοῦ θὰ ἀντικαταστήσει τὴν ἀπλῆ ἀνάγκη διατροφῆς, έστι καὶ ἡ ἀναζήτηση τῆς ποιότητας στὰ προϊόντα, τὰς τεχνικές καὶ τὸν τρόπο λύσης θὰ γίνει ἡ κύρια ἀπαχύδηση δύλων.

57. Η πρόδος τῆς μακρόχρονης ἐπικάστασης θὰ σημειωθεῖ μὲ τὸ πέρασμα τῆς πρακτικῆς τοῦ «Γιὰ μιὰ μίνιμου ἔργασια, τὴν διανομὴ γιὰ δύσους» στὸ ποδὸς προσχωρημένη τῆς στάδιο «Γιὰ γενικὴ δημοσιογραφίατη, μάζιμου διωρεᾶς γιὰ δύσους».

58. Θέλουμε ἡ ἀπόλαυση δύλων τῶν δικαιωμάτων νὰ είναι τὸ δικαιώμα δύλων τῶν ἀπολάυστων.

Η κατάλυση τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας

59. Η γενικασμένη αὐτοδιεύθυνση ἀποτελεῖ τὸν συνορμόσερο δύλιο πρὸς τὴν ἀποθητική. Μέσω τῆς αὐτῆς, ἡ ἐργασία τείνει: στὸ μηδέν, ἡ δημοσιογραφίατη τοῦ ἀπόπερο.

60. Η κατάλυση της άναγκαστικής έργωσίσ εποπελεῖ δια
ἀπὸ τὰ πρώτα μέτρα ποὺ ἔκραδόν την πραγματικότητα τῆς
ἐπαναστατικής στηγμής. Τὸ προτείσσεται τῆς ἀφαριμόσεται ἀπέ
σως μὲ:

α) Τὴν κατάρργηση τῶν παραστατικῶν τομέων (θεομηχανίες
δηχρηστές ή διλαδερές γραφεῖα υπουργεῖα, τράπεζες, ἀστρα
πτικές ἐπικρίτες, τριτογενής τομέας). Αὐτὴ θὰ ἐλευθερώσεις ἐνν
πολὺ μεγάλο ἀριθμό ἔργων μεταξύ τῶν δύοιων δὲν θὰ
λεῖψουν φυσικά οἱ ἀθελοντές γιὰ νὰ περγοῦν δὲ 8 ὥρες τὸ μῆ
να σὲ πρωταρχικοὺς τομέας καὶ συγχρόνως γιὰ ν' ἀφερώνονται
στὴν ἀτομική καὶ συλλογική δημιουργία. Οἱ συνελεύσεις θὰ
συντείχουν τὴ διαδοχὴ τῶν ἐναλλασσομένων διάδοντων στοὺς το
μεῖς προτεραιότητας. Οἱ ἀθελοντές θὰ ρυθμίζουν οἱ ἕδοι τὴν ἀρι
θμὸ τῶν ὥρων καὶ τὴν κατανοήση τους.

β) Μία ἀνταποροφὴ προσποτηκής: ἀντὶ γιὰ σεράντα ὥρες
άναγκαστικής ἔργωσίσ τὴ διδούλων καὶ ἔνα γράφον ποὺ κωμαρ
χεῖται ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς τῆς ἐπιδίωσεως (ἀναζήτηση τὸ
κέρδους καὶ τῆς καινοτομῆς ἀνάδονο), κάθε δῆμος θὲ ἀναπαλ
κεῖται τὸ τόσο ἐνδιαφέροντα προδόλημα ποὺ θέτει ή οἰκοδόμηση
μιᾶς κοινωνίας ποὺ σκοπός της εἶναι νὰ ἔξερχαλίσει τὴν εὐ^τ
υχία δὲν θητείας: δημιουργία καὶ διωρέα διανομὴ τῶν ἀγαθῶν, πολ
λαχτότητα τῶν συναντήσεων, ἀνάπτεις μὲ κριτήριο τὰ κανά ἐν
διαφέροντα καὶ τὴν προσωπικὴ ἐπαρχίη, πραγμάτων τῶν ἐπι
θυμῶν μὲ τὴν ποικιλία τῶν ἐπιθυμημάτων τάσεων ποὺ ἔπιπλους
άναγκαστηκαν καὶ ἀπολλαγθηκαν ἀπὸ τὰ ταμποῦ ποὺ τὶς
ἀποθέστων πρὸς τὴ δίκη καὶ τὴν καταστροφή.

γ) Η αὐτοματοποίηση θὰ ἔγκαθιδρυθεῖ η θὲ ἀναπτυγμένη ἡ
μέσος στοὺς πρωταρχικοὺς τομέας καὶ στὶς ἀπομένουσες ἀπο
θητικές ἔργωσίσ (καθάρισμα, καταστροφὴ τῶν ἀπορρυμάτων). Θὰ
φροντίσουμε κωρίνος νὰ ἔχηται σημαντική τὴν παραγωγή ἐνερ
γείας (μελέτη μεθόδων παραγωγῆς γήλωσης ἐνεργείας).

61. Ἐντούτοις δὲν εἶναι σίγουρο διὰ δὲξ οἱ σκληρές δουλείες
μποροῦν νὰ καταρργηθοῦν ἀμέσως. Γ: ἀυτὸ πρέπει νὰ φροντίσου
με:

α) Νὰ διαρκοῦν λίγο.

β) Νὰ τὶς ἀναλαμβάνουν αὐτοὶ ποὺ τοὺς εὐχαριστεῖ.

γ) Νὲ τὶς αὐτοματοποίησουμε κατὰ προτεραιότητα.

62. Σὲ γενικές γραμμές πρέπει κάθε ἀπομένουσα ἀναγκα
στικὴ ἔργωσία νὰ ἔμφανιστει πρὸς δημόσιος τῆς καινῆς δημιουρ
γίας, χάρη σὲ συνδυασμὸν τῶν ἐλαυντικῶν ἐνταχθέντων. Οἱ
ἀπαραίτητες δουλείες θὲ ἐναντόροιν κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ἀλλὰ
σὲ ἓνα φήγλωτερο ἐπίπεδο τεχνολογικῆς ἀνάπτυξης, τὸ γραφικὸ
χαρακτήρα ποὺ εἶχε, σὲ μερικές γεωργικές κανονισίες, η ἀγ
γαρίζει τὸ θερισμὸν καὶ τὸ τρύγον.

63. Μόλις κατατύθονται οἱ συνθήκες ποὺ μετατρέπουν τὸ χρό
νο σὲ ἐμπόρευμα, οἱ ἀσχολίες πάνουν νὰ ὑπακούουν στὴν ἀναγ
καιότητα τοῦ κέρδους καὶ τῆς καινοτομῆς παράστασης: ὄργανω
νονται σύμφωνα μὲ τὰ κριτήρια τῆς εὐχαρίστησης. Μὲ δραστη
ριότητα — σήμερα ἀστεία — δημοτὸς ἔργαταις καταστρέ
μα ἐμπεριέχει σὲ ἐμβρυώθηκε μορφὴ μιὰ δημιουργικότητα ποὺ
περιμένει τὴν ὥρα ν' ἀναπτυγμένη τεχνικὴ μέσα γιὰ νὰ ἐμπλου
τίσει τὴν ἀνθρωπότητα, σὲ μερικοὺς μῆνες, μὲ περισσότερα
πρωτότυπα καὶ εὐχάριστα εὑρήματα ἀπ' ὅστε δὲν θὰ τῆς ἔφερ
να ποτὲ αἰλίνεις ἀλλάληρα ἀναγκαστικής ἔργωσίσ.

64. Αὐτὸ ποὺ θὲ ἀπομείνει ἀπὸ τὶς ἀπαγάγγειπτες καὶ ἀνι
αρές δουλείες θὰ ρυθμίστει μὲ τέτοιο τρόπῳ ὅπτε διὰ τὸ δυνατὸ^{τό}
περισσότερος ἀνθρωπος νὰ τοὺς ἀφιερώνουν μιὰς η δύο ὥρες ἀπὸ
ἐπιθυμία ἀλλαγῆς. "Ἐπει τοὺς ποὺ θέαν ἀναγκασμένοι νὰ ἀ
σχολοῦνται ισόδια μ' αὐτές δὲν θὰ μένουν παρὰ μόνο μέχρι νὰ
σχηματισθῶν μερικές ὅμιλοις ἀναπατάστασης.

65. Στὸ μέρο ποὺ η τάση γ' ἀλλαγὴ θὰ προχωρεῖ, μποροῦμε
νὰ ὑποθέσουμε δὲι πολλοὶ θὰ φάσσουν νὰ ἔχουν μιὰ πολυτεχνικὴ^η
κατάρτηση ὅμιλοι τὴν ἐκανότητα νὰ ἀσκοῦν μ' ἐπιτυχία ὅποια
δημιουργική ἀσχολία.

66. Οἱ νέες ἐπιθυμίες καθορίζουν νέες χρησιμότητες. Στὸ

μέτρο πού θα έξαρχειν μαζί με τό χρόνο - δημόσια μα τ' αιτούντα και οι γρήγορες μετακυνήσεις μαζί με τό θέαμα, η δραγάνωση τού φύδους μαζί με τή γραφειοκρατία, τό Κράτος και ή λεραρχία κ.λ.π., η διαθεσμότητα τής άνοικης δημοσιογραφίας θα διηγήθει στήν διοικητική και γεωργική αποκέντρωση.

67. Αλλ θα οπάρει κίνδυνος σπάνη; παρά μόνο άν κάνουμε το σφάλμα νά θεωρήσουμε τήν επίδιωση πρωταρχική άντα νά δέλλουμε γιά σκοπού μας τή γενική διαδού τού τρόπου ζωής.

68. Ηρέπει στό έπης ν' αποφέγγουμε τίς συσταρεύσεις τού πληθυσμού, ν' αποκεντρώσουμε και ν' άνοιξουμε τίς πόλεις σε μά κά θα μπαθμού.

69. Τό τέλος τών διαχωρισμών θα είναι έπισης τό τέλος τού διαχωρισμού μεταξύ πόλεων και υπαίθρου. Αύτό σημαίνει τή μηχανοποίηση τής γεωργίας, απαλλαγμένης από τίς έπιπεικής ή μπορεματικής άνάγκες (έποδεικτής, μόδινη μά λιπάσματα), και τή διεύθυνση μέσα στίς πόλεις άγριατικήν ζωντινή δύναμης γιαράφια, δρυσιόποτα, δάση, μποστάνια, ζώνες απηγούρωσίας.

70. Η γρήγορη αύτοματοποίηση τών πρωταρχικῶν τομέων ένθαρρύνει τήν άνωγέννηση μαζί νέας διοικητικής, τήν έπαναστατικά διαλύμαντα παλαιών τεχνικών μεθόδων πού γάθηκαν λόγω Ελληνής άποδεικτής, τή δημιουργία νέων έφευρέσεων.

71. Τό γρηγορότερο δυνατό τά έργαστάτια ή αποκεντρωμένης αύτοματοποιημένα έργαστήρα συλλογικής δημοσιογραφίας (πάνω στό πρότυπο αύτού πού συμβαίνει, άλλα μά άρχακια τρόπο, σε μερικά όφαντωργεια, έργαστάσα κατασκευής δηλων, ωρολογοποιεια). Οι διοικητικές πρώτων διάστασών μαζί διατάξιμες μαζί με την έξαρτημάτα τά έργαστήρα δημοσιογράφων γιά νά τών έπιπρέπουν τή μεγαλύτερη ποικιλία τελειών προσόντων.

72. Διπλα στά έργαστήρα δημοσιογράφων ή συναρμολόγηση,

πρέπει νά προσδέψουμε τών πολλαπλασιασμό τών κάντρων περιμετρικού στή διάθεση άτόμων ή μικρών δημάδων, καθίσιων και διαπορειώσεων μηχανήματα δύναμης ή καθίσιας ήδη μπορει νά διπλούσιει η νά κατασκευάζει, κανές καιζίνες ή δρόποσμεια — σύγχρονες έκδησεις τών καινών φύρων και μόνον τού Μεταίσια — άκρια και σιταποθήκες.

73. Ο καθίσιας έχει τό δικαίωμα νά άσκει έλευθερια τή δημιουργικότητή του, διπλα κάτιον είναι ή ήλικιά του, ή φυσική κατάσταση ή οι Ικανότητές του. Αύτό είναι μά κατάκτηση έδιαιτερης συμματίας γιατί μπορει νά έπιπειχθεί τήν κατάργηση τών διακρίσεων ήλικιας, φύλου, φυσικής ή διανοητικής δύναμης, Ικανότητας ή δικαιονότητας πού μετατρέπεται σέ κίρρος — γιατί μά δύο λόγα μπορει νά ξεμπερδεύει: μά τούς διαχωρισμούς.

74. Η κοινωνική έναρμόνηση άθετ στή μεγαλύτερη ποικιλομορφία τών γεύσεων και τών πόθων. Αύτά θα είναι τά μόνα κίνητρα τής άγριων ή έγγρηγης γιά κάθισ απόρο κατά τής έπιστρεφής στήν άναγκαστική έργασία, στό λειτεύργημα και στό ρόλο.

Τό δικαίωμα συναντήσεων και δεσμῶν

75. Τό κίνημα τής γενικευμένης αύτοδεικτηνήσης είναι συνάμια μή μελέτη, ή έρευνα και διεργαματισμός άνθρωπων σχέσεων στηριγμένων στήν έλξη και στήν άντιπαθεια πού διεδηλώνονται μεταξύ τών άτόμων.

76. Οι έπερδωσα πού διποτελούν τά τμῆμα έναρμόνησης ασχολούνται άκριδες μά τίς διαμάχες ή συμφωνίες πού έρεψανται μεταξύ τών άτόμων και μεταξύ τών δημάδων. Αύτο τό τμῆμα διευκολύνει τίς συγκατήσεις, καταχωρει και κανονοποιει τήν έπιθυμηση προσφορά και ζήτηση, διευρύνει τό πεδίο τών

δυνατοτήτων και συστημάτων: τη μεγαλύτερη ποικιλία τρόπων σηματερφορδώς και ίσπιθυμιών.

77. Τό θέμα δύναται να κατέρργηση τών άντιθέσεων και τών διαφωνών διλλά διντίθεται η διατηρησή τους με τρόπο όποτε δύναται ν' ανακαλύπτεται σ' αλτής αὐξημένες χπολασίες.

78. Οι διαφορές οι άντιθέσεις, οι διαπορεπτισμένες έπιθυμίες διποτελούν τών κινητήρων της έναρξησίσης, τών όρχης της πού την διποτελούν οι διακυρώσεις και οι ποικιλομορφίες. Η άναλυση και η δργάνωση τους σχηματίζει μια πόλη της σημαντικότερης φροντίδες της καθημερινής ζωής στην μεταβολήν της ενωμένης πράγματος ή πραγμάτωσης της άσομακής Ιστορίας μέσω της αυλογικής πραγμάτωσης της Ιστορίας.

79. "Ο, π. δέν μπορει να έναρξουνται άμεσως πρέπει: να διατηρηθεί σάν έπειγον αίτημα, με έκπροσώπους που πρέπει να φροντίσουν για το σχέδιο πραγμάτωσης.

80. "Οσο περισσότερες ιδιομορφίες υπάρχουν τόσο η έναργυρη θή γίνεται αδύνατη. Ο καλύτερος τρόπος για να μάγνη υποκύψει κανεὶς σ' ένα μόνο πάθος, είναι να ξέκι πολλά.

81. Δέν θέλουμε ν' άρνηση της έπιστροφής στο διμορφικό πολιτιστικό νά διδγήσεις: σέ μικ νά ήθικολογία. Η ξεκλητη στην έπαναστατική άρετη είναι πάντα άντεπικαναστατική. Δέν κάνει: παρό ν' άναπτράργεις έπαισχυνται και κυνικά τά έλαττόματα πού κατηγορεῖται. Τά φέματα, οι διαχωρισμοί, τό κύρος, η παθητικότητα, η θέληση της άτακτης έδιπολήσης και δύλεις οι συνήθειες πού κληρονομήσαμε από το διμορφικό ποτεριά, δέν θή έξαρκεστούν μέ πιέσεις, τημαρίες η καλά λόγια διλλά μέ την άριμονική δργάνωση των πόθων και των άσομακών θελήσων πραγμάτωσης.

82. Είναι πιθανό οι έβελογικές διάδεις πού ξένου σχηματισθεί πριν απ' τήν ιπανάσταση (κόμματα, πολιτικές δργανώσεις) νά διπειρήσουν νά διατηρηθούν η ν' άναπτυγκροτηθούν μέσω στις συνελεύσεις. Πρέπει νά τις πολεμηθουμές αποφασιστικά κα-

τά τήν περίσσο δού διλοκληρωτικού έγμωνα έναντια στούς κρατιστές, διλλά δη: μετά. "Αν η αύτοδεύθεντη γενικευθεί σωστά, οι διάδεις μέ πολιτική η συνδικαλιστική έτικέττα θά έξαρκνεται μέσα στήν ποικιλία και τήν πολυπλοκότητην τών άνθιστων πού θά στηριχθούν σέ συμπάθειες, άνταπθείσεις, καινότητα γούστων και άπωθήσεων μέστο σ' ένα συνδυασμό συμφρονών και διαφωνών πού θά έλει: τίς έχθρες και τούς δεσμούς στήν άπρεσία τών προσώπων τής αύτοδεύθενσης.

83. Τά άποια έχουν δύεις τις πρακτικές έλευθερίες νά προσχωρούν η δη: σέ μικ δραστηρότητας η κανότητα, σύτως δύτε νά μπορούν νά σχηματίσουν διάδεις άνδολογο μέ τά κοινά ένδιαφέροντα, νά συναθροίζονται για τίς κοινές άσχολίες, νά συμμερίζονται πόθους και τά γούστα τους, νά μάνουν μόνοι, νά περνούν από μικ διάδει, οτ άλλη, νά γίνονται ένθουσιασθείς πρωτεργάτες μικ δραστηρότητας, ν' διλλάδεις ένασχολήσεις πολλές φορές τή μέρα, νά συναγωνίζονται στή δημιουργικότητα (συναγωνιών τούς καλύτερους φαγγιτού, έφεύρεσης, τελετοποίησης άπολαστων κλπ.).

84. Η συνοχή τής συνέλευσης πρέπει νά έντσχεισ ένα σύνολο δραστηριοτήτων έτσι διερμηνεύοντας νά πού μή κατατέρθεις η μικ τήν άλλη, διλλά διντίθεται νά πολλαπλασιάζονται και νά δυναμισούν. Έννοεται: μικ για πάντα δις μικ τάσσα δργάνωση συνεπάγεται τά άφαντα τών θεαματικών - διμορφικών συνθηκών και δέν έχει τίποτα τό κοινό μέ τή δυναμική τών διάδειν και μέ τίς άλλες τάσηκές άρμοσιωσης στον κόσμο τής άποδισης. Τό θέλω δύν είναι νά συνδέσουμε τις άλλοτριαμένες έπιθυμίες διλλά διντίθεται νά έναρξουνται μέταξύ τους τίς μή άλλοτριαμένες έπιθυμίες, άπολευθερωμένες απ' τών κλεό τους, άπολαχγήνες, διξ αλτίας τής ρεζικής άλλαχγής τών Ιστορικών συνθηκών, απ' δι, α τίς έστρεφε έναντια στούς έσωτούς τους πρός δηπλός ένδις συνέλουν από έξανγκαχασμούς, άκανότητες και φέματα.

85. "Οίλα τά γούστα είναι μέσα στή φύση τής κανονικής

έναρμόνισης. Καταλύοντας τὴν ἴνοχή, ή ἐνίσχυση καὶ ή ἀπελυθέσεω τῶν ἐπιθυμῶν θὰ ἔξαραντον ἑποὺς τὰ παραπόμπατα καὶ τὰ ἔγκληματα ποὺ γνώριζε ὁ παλές κόσμος. Αὐτὸς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικότερα καθήκοντα καὶ τὰ ἀποφασικότερα κριτήρια ἐπιτυχίας τῆς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης.

86. Οἱ ἀντιχωνιστικὲς ἡ διαφοροποιημένες τάξεις δίνουν ζωὴ στὶς συγέλευσεῖς γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης καὶ σ' δὴ τὴν κακουνικὴ ὄργάνωση. «Ἡ ἀλειφθὴ μιαρωνία, ἡ ἀρνητικὸ καὶ ἀλό, δὲν είναι παρὰ τὸ ἀντικατάστατο τοῦ θετικοῦ καὶ αἰσιοῦ ποὺ γεννίται: ἀπὸ τὸ συνδυασμὸ τῶν διαφωνῶν».

87. «Ἡ νέα κακουνικὴ ὄργάνωση δὲν είναι τίποτ' ἀλλο παρὰ ἡ ὄργάνωση ἀπὸ δῆλα τὰ δικαια τῶν ἐπιθυμῶν, τῶν πόθων, τῶν θελγράφων, τῶν δινέρων, ποὺ δημιουργεῖ μέρα μὲ τὴ μέρα τὰς ιστορικὰς συνθήκες τῆς ἀπελευθέρωσης, τῆς ἀνάπτυξης, τῆς πρακτικῆς πραγμάτων τους. Στὸ σύγχρονο στάδιο τῆς Ιστορίας της, ἡ ἀνθρωπότητα δὲν ἔχει ἀλληγ ἐκλογὴ ἀπὸ τὴν ἔξαρ-
φάνηση τῆς ἡ τὴ δημιουργία τῶν ἐγγυήσεων τῆς ἀτομικῆς εὐ-
τυχίας.

88. Τοὺς τρόπους συμπεριφορᾶς καὶ τὶς συνήθειες ποὺ ἀκη-
ρονομίζασι ἀπὸ τὸ δημιοριματικὸ σύστημα, καὶ ποὺ ἡ κατά-
λυση του δὲν μπόρεσε νὰ ξεριζώσει διοικητικῶν, πρέπει νὰ
τὰ στρέψουμε πρὸς τὸ πολυγνή πρὸς τὸν ἀνεμπόδιστο συνδυασμὸ
τῶν ἐπιθυμῶν, μὲ τρόπο ποὺ ἡ ἀρθρίνα τῶν ἀπολαύσεων νὰ
διπερικήσει τὰ μίζερα ἀνασταθμίσματα τῆς ἀπάρχησης, τῶν
στερήσεων καὶ τῆς ὑποτίμησης τοῦ ἔμωτοῦ μας.

89. «Οὐκι μόνον ἡ παραδοχὴ ἀλλὰ κυρίως ἡ ἀνθάρρυνση κά-
θε τάξης ἐνὸς ἀτόμου, κάθε ὑποκειμενικοῦ αἰτήματος, κάθε ἀ-
διαίτερης ἐπιθυμίας, κάθε θειομορφίας γνώστου, κάθε ικανο-
τητας, νὰ τὶ δίνει τὴ θετική τους δέσικ στὶς ἀναστήτης, νὰ τὶ
τὶς ἐμποδίζει νὰ ταξικηθῶν σύμφων μὲ τὶς ἀρνητικὲς λε-
τοργίες μιᾶς νέας Ιεραρχίας. Η συναγωνιστικὴ ἵκανοποίηση

τῶν ἀτομικῶν τάξεων, προσδιορίζει τὴ γκάμια τῶν θετικῶν ἀναστήτων ποὺ δίνει, μέσα στὶς ἀδέσφαστες καὶ παιγνιδιαίς σχέσεις, τὴ γοργεία τῶν συναντήσεων καὶ τῶν ἐνώσεων. Θέλομε νὰ δημιουργήσουμε θετές συνθήκες γιὰ διέσ τὶς ὑποκειμενικές μας ἀνιστήτηρες.

90. «Ἡ πρακτικὴ τῆς κοινωνικῆς ἐναρμόνισης τῶν ἀτόμων εἶναι ἀδιαχωρίστη ἀπὸ τὸν ἀγώνα τὸν στόχος διαχωρισμού. Είναι, γιὰ παράδειγμα, σημαντικό, ἡ σίκενομία καὶ ἡ καθηγηρανή ζωὴ νὰ μήν υπάρχουν σὸν αὐτόνομος τομεῖς ἀλλὰ ἐντίθετα νὰ ἔξαραντο μὲν σὸν τέτοιο: ποὺ ὑπῆρχαν μάχει σήμερα καὶ νὰ ξαναδρίσουν στενά ἀνωμένες καὶ ἀδιαχωρίστες ἡ μία ἀπὸ τὴν ἀλλη. Πρέπει λοιπὸν νὰ φροντίσουμε ὥστε ἡ ἐπιθυμιακὴ προσφορὰ καὶ ηγήτηση νὰ μὴ διαχωρίζεται ἀπὸ τὴν προσφορὰ καὶ τὴ ζήτηση προβάντων ἐπαδίστημα (τροφή, γνῶσης, πράττες δίλει, περίθαλψη κ.λ.π.). Είναι καθήκον τῶν ἐκπροσώπων νὰ παντούνται σ' ἕνα σύνολο κατὰ ποὺ τοὺς ζητοῦν κατὰ τρόπο μεριμνένο, ὥστε τὸ πνεῦμα τῆς διλέγησης νὰ ἐπικρατήσῃ παν-

91. Τὸ κίνημα τῶν ἐνώσεων ἀτόμων σύμφωνα μὲ συμπάθειες καὶ ἀντίθεσις, ἀποτελεῖ μὲ τὴ αερά του μία ἀπὸ τὶς πιγούρη-
τερες ἔγγυησις τοῦ τέλους τῶν διαχωρισμῶν, τοῦ ἀποσπασμα-
τικοῦ, τῶν ἔξιδεκαντων. «Οταν, μέσα σ' ἔνα παιγνίδιο γενικοῦ συναγωνισμοῦ καὶ ιδιαίτερων ἀποκλάσσεων, ἡ σίκενομία, ἡ πι-
θαία, οἱ γνώσεις, ἡ γλώσσα..., γίνουν ὑπόθετη δλῶν, τότε πά-
ντα νὰ είναι τομεῖς καὶ δραστηριότητες διαχωρισμένοι ἀπὸ τὴν
πικοδέληση τῆς καθηγηρανής ζωῆς, καὶ συμπετέχουν ἔτσι, σήμερα μὲ μᾶς ἐν ὁ τη τα ποὺ οἱ περασμένες γενιὲς ἔνοποι
πάντα τὴν ἀπατακή τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὴν πολὺ ἀδέσπατη
θενατότητα της, στὴ μαγαλάπετρη ἀνατροπὴ τῆς Ιστορίας.

92. «Ἡ διαρρήγη ἑνὸς τμήματος ἐναρμόνισης μέσα στὰ πλαίσια τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκπροσώπων ἔχει τὴ χρηματική τῆς στὸ
μέτρο ποὺ διεπικολλεῖ κατὰ τρόπο ἐνατοῦ μὲ τὰ ἄλλα γηγένητα,

τις δυνατότητες συνάντησης και ένδεσμον μὲν ὅπῃ τῇρες Ἐλένη· Λύτο τὸ τηῆλα θὰ ἔξαφανιστεῖ διαν τὰ ἄτομα ἀποκτήσουν ἀπὸ μόνα τους μιὰ γεννήτη ἀποφῆ τῶν δυνατοτήτων συναντήσουν καὶ συνθέσουσι. Μπορεῖ, γιὰ παράδειγμα νὰ ἐπιταχύνει τὴν αὐτοδιατείρηση τῶν παιδιών, συντονίζοντας τὴν δράση διλον αὐτῶν ποὺ ἐνδιαφέρονται γι’ αὐτά, γιὰ νὰ δημιουργήσουν, στὴν ἡμένια τῆς ἐπιδιώσης, τὶς καλύτερες συνθήκες ἀνάπτυξης, καὶ μαθήσοντας κατόπιν ἀπὸ τὴν αὐθόρυητη δημιουργικότητά τους πόλες ἔμπρατσεται μιὰ χαρμένη λεπότητα, μιὰ νέα ἀντιληφῆ του πραγματικοῦ, τὸ πραγματικὸν νόημα τῆς ἁνθράκης μεταξὺ τοῦ λόγου καὶ τῆς πράξης, τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου, τοῦ διαβρούν καὶ τῆς πραγματικότητας.

Ἡ ἐλεύθερη διάθεση τοῦ χωρόχρονου

93. Ο χωρόχρονος ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἐπανάπτωση τῆς καθημερινῆς ζωῆς είναι τὸ σύνολο τῶν ἐδαφῶν στὸν ἀπελευθερωμένον ἀπὸ τὸν κρατικὸν ἔλεγχο καὶ τὸ δημοπραματικὸν σύστημα, καὶ τῶν διαφορῶν μεταβαλλομένων ἀπὸ τὰ ἄτομα ποδμαζίνους νὰ οἰκεδομοῦν, ἀπὸ κοινῶν καὶ μαρτυριμένων, καθὲ στι : γι’ μὴ τῆς μπαρχῆς τους.

94. Πρότυπο καὶ ἐπίκεντρο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἡ συνέλευση γενικευμένης αὐτοδιεύθυνσης είναι ἡ ἁνθράκη τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς κοινωνῆς καὶ συλλογικῆς ἐπαναστατικῆς πρακτικῆς. Μόνο σ’ αὐτὴν τὸ παιδὸν σχέδιο τοῦ νὰ δημιουργεῖς τὸν ἁνυτὸ σου δημιουργώντας τὴν Ιστορία ἀνακαλύπτε: τὸ μανικό δρόμος τῆς πραγματικῆς του.

95. Η ἐλεύθερη διάθεση τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἐλεύθερη διάθεση τοῦ χώρου είναι ἀποτελέσματας. Πρέπει τὴν κάθε στιγμὴ ὁ καθένας νὰ μπορεῖ νὰ είναι παντού σὰν στὸ σπίτι του. Στὴν πράξη, αὐτὸς σημαίνει: διτὶ κάθε ἄτομο ἔχει τὸ δικαιώματα νὰ γινέ-

τειν ἐπιειδήποτε εἶδος κατοικίας, νὰ δημιουργεῖ διάφορα περιβάλλοντα, νὰ μετακινεῖται διποὺ θέλει: (δικαίωμα νομικούτημα), νὰ οἰκεδομεῖ τὰ δινειρά του, νὰ συγκερμημένοποιει τὶς διανομήσεις του, νὰ συρτικνύνει τὸ χρόνο τοῦ δινόματος, νὰ τὸν καταπαραχίζει: σὲ φευγάλες σπιγρές, νὰ τοῦ δίνει: τέλος μὲ τὴν αποκονιά, νὰ τὸν ἔξερειν.

96. Μία ἀπὸ τὶς μικρές τροποποιήσεις τοῦ χωρόχρονου, ἀμέσως πραγματοποιήση, είναι ἡ κατάργηση τοῦ δικαιωματικοῦ μεταξὺ πόλεων καὶ ὑπαίθρου. Ἐν μέρει κατακλυμάτες ἀπὸ ἀγρούς καὶ διάση σὲ μεγαλυτερές θὰ ἔχανονται γιὰ κάρη μιὰς μεγάλης δικαιοπράξης καὶ μιὰς μεγάλης ποικιλίας κατοικιῶν, κανήγειν ἡ επιθερόν, ἐφήμερων ἡ διερκείας.

97. Τὸ δικαιώματα ἀλλαγῆς τοῦ χωρόχρονου τῆς καθημηραγενῆς ζωῆς συνεπάγεται τὸ δικαιώματα διλον τῶν ἀλλαγῶν ποὺ ἐνεργεύουν ἡ ὑποκειμενικότητα (γιὰ παράδειγμα, ἀλλαγὴ δῆμης, ἀλλαγὴ διόρδικος ἀνάλογα μὲ τὶς περιστάσεις).

98. Δεὸν ὑπάρχει ἀμφιθολία ὅτι ἡ ἐλεύθερη διάθεση τοῦ χωρόχρονου φέρνει πολύτιμες ἀνατροπές στὴν ἀνθρώπινη συμπαρορά. Ἔτσι θὰ τροποποιηθεῖ ἡ ἀντιληφῆ μιὰς τῆς πραγματικότητας ἔτσι σὲ αἰσθήσεις μας, διερχωμένες τώρα ἀπὸ τὶς διποτυρωτικές συνήθειες τῆς ἐπιδιώσης, θὰ ἐκλεπτενθοῦν μάχη ποὺ νὰ φτάσουν σὲ μία ἀδιανόητη μέχρι σήμερα δέσηται.

Ἡ ἀδιάκοπη ἐπανάσταση ἀποτελεῖ τὸ λογικὸ διποτήλωμα στὸν ἐπιθυμιῶν.

